

KIMITOÖNS
MUSIKFESTSPEL

KEMIÖNSAAREN
MUSIKKIJUHLAT

11.-17.7.2022

Söderlångvik gård

Söderlångvikin kartano

Museum • Guidningar • Restaurang Café Söderlångvik
sales@soderlangvik.fi +358 (0)2 424 662

AMOS
Rex

Amos Andersonvägen 2, 25870 Dragsfjärd • www.soderlangvik.fi

INNEHÅLLSFÖRTECKNING - SISÄLLYSLUETTELO

Konstnärliga ledarens hälsning - Taiteellisen johtajan tervehdys	4
1. Tjuvstart i Sandös salong - Varaslähtö Sandön salongissa	6
2. I Sandös salong - Sandön salongissa	10
3. Öppningskonsert - Avajaiskonsertti	11
4. Torgkonsert - Torikonsertti	16
5. Förtrollande klarinett - Klarinetin lumoa	16
6. & 7. Herrgårdsstämma - Tunnelmia kartanossa	22
8. Från Mozart till Brahms - Mozartista Brahmsiin	27
9. & 10. Från kyrka till kyrka - Kirkosta kirkkoon	32
9. Per Brahes notbok - Pietari Brahen nuottikirja	32
10. I Ijusens sken – Kynttiläkonsertti	33
11. Musikalisk skärgårdsmeny - Musiikillinen saaristokattaus	42
12. I lånta fjädrar - Lainahöyhenissä	43
13. Grande finale	46
Sonja Korkeala, violin - viulu	51
Jan Söderblom, dirigent - kapellimestari	51
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu	53
Alfredo Perl, piano	54
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello	54
Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti	55
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu	56
Folke Gräsbeck, piano	57
S:t Michels stadsorkester - Mikkelin kaupunginorkesteri	58
Ensemble Nylandia	59
Jukka Mäkelä, verksamhetsledare - toiminnanjohtaja	60
Är du redan medlem? - Joko olet jäsen?	61
Restauranger och caféer - Ravintoloita ja kahviloita	62
Övernattning - Majituspaikkoja	63
Artister under åren - Taiteilijoita vuosina 1999–2022	64
Uruppföranden - Kantaesitykset 1999–2021	67
Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat 2022	70
Biljettförsäljning - Lipunmyynti	71
Partners & understödjare - Yhteistyökumppanit & tukijat 2022	72
Bildförteckning - Kuvaluettelo	73
Konsertställen - Konserttipaikat	74

Konstnärliga ledarens hälsning

Kimitoöns Musikfestspels programutbud är fyllt med nytt och gammalt, klassiker, etablerade traditioner och naturligtvis överraskningar. En av traditionerna består i ett orkesterbesök, vilket vi inkommande sommar får uppleva i öppningskonserten. Vi får nu för första gången höra S:t Michels stadsorkester, som uppträtt på många inhemska och utländska festivaler och konsertarenor. Konserten dirigeras av dirigenten Jan Söderblom och som virtuos solist får vi höra den för musikfestspelen redan bekanta violinkonstnären Anna-Liisa Bezrodny.

Första årets festival genomfördes på grund av coronan med inhemska artister, men efter två års avbrott har vi nu den stora glädjen att igen kunna bjuda in även utländska artister. Musikfestspelens intressanta konstnärsgarde består av flera toppartister av vilka cellisten Jan-Erik Gustafsson och pianisten Folke Gräsbeck är bekanta från tidigare år och för första gången besöks vår festival av en representant för pianismens definitiva elit; den Chilefödde Alfredo Perl samt av altviolinisten Roland Glassl och klarinettisten Norbert Kaiser, båda hemma från Tyskland.

En ny bekantskap är även Ensemble Nylandia som i Västanfjärds nya kyrka för sin publik på en fantasiresa till Per Brahes och Axel Oxenstiernas gemensamma musikafton. Vi väntar även med stor spänning på Ensemble Nylandias konsert "I lånta fjädrar" i Café Söderlängvik, där det tillsammans med medelhavsbuffén utlovas överraskningar i form av bekanta musikverk, alltifrån barock till musikalhittar. En av publikens favoriter har blivit lördagens lunchkonsert i Labbnäs, där borden dignar av skärgårdsläckerheter och man får njuta av konserten i det vackra sjölandskapets famn.

Taiteellisen johtajan tervehdys

Kemiönsaaren Muusikkijuhlien ohjelmakattaus on täynä uutta ja vanhaa, klassikoita, perinteeksi muodostuneita teemoja sekä totta kai yllätyksiä. Perinteisiin voidaan laskea orkesterivierailu, joka tänä kesänä koetaan avajaiskonsertissa. Useilla festivaaleilla ja konserttiareenoilla kotimaassa ja ulkomailla vieraillutta Mikkeli kaupunginorkesteria kuullaan nyt Muusikkijuhliin lammme ensimmäistä kertaa. Konsertin johtaa kapellimestari Jan Söderblom ja solistina taituroi festivaalille jo tuttu viulutaiteilija Anna-Liisa Bezrodny.

Viime vuoden festivaali toteutettiin koronan takia suomalaisin voimin, mutta nyt meillä on suuri ilo kahden vuoden tauon jälkeen saada mukaan myös ulkomaisia esiintyjiä. Muusikkijuhlien mielenkiintoinen taiteilijakaarti koostuu useista huipputaiteilijoista. Aiemmilta vuosilta tuttuja taiteilijoita ovat sellisti Jan-Erik Gustafsson ja pianisti Folke Gräsbeck. Ensimmäistä kertaa festivaalilamme vierailevat ehdotonta pianismin eliittiä edustava chileläissyntinen Alfredo Perl sekä saksalaiset alttoviulisti Roland Glassl ja klarinetisti Norbert Kaiser.

Uusi tuttavuus on myös Ensemble Nylandia, joka vie Västanfjärdin uudessa kirkossa kuujanssa mielikuvitusmatkalle Pietari Brahen ja Axel Oxenstiernan yhteiseen illanviettoon. Edelleen jännityksellä odotamme Ensemble Nylandian Lainahöyhenissä-konserttia Café Söderlängvikissa, jossa välimerellisen buffetin kera on luvassa yllätyksiä tuttujen teosten parissa barokista musikaalihitteihin. Lauantain Labbnäsin lounaskonsertti on muodostunut suureksi yleisön suosikiksi. Pöydät notkuvat saariston herkuista ja konsertista nautitaan järvimaiseman syleilyssä.

I den stilitg renoverade karaktärsbyggnaden på Söderlångvik gårds får man höra ett mångsidigt konsertprogram, varefter publiken kan delta i en guidad rundtur i museet. Även konstmuseet Veturitalli i Salo, som också genomgått en omfattande renovering, finns återigen med i festivalprogrammet. Konserterna Från kyrka till kyrka samt fackeltåget i Västanfjärd ordnas denna sommar på fredag kväll.

Eftersom Cèsar Franck i år firar 200-årsjubileum kommer hans pianokvintett, som uppförs under avslutningskonserten, att utgöra kulminationspunkten i Musikfestspelen dena sommar.

Ett varmt tack till alla samarbetspartners, understödjare och frivilliga för att ni igen gör det möjligt att lyssna till kammarmusik på Kimitoön!

Hjärtligt välkommen!
Konstnärliga ledaren Sonja Korkeala

Upeasti korjatussa Söderlångvikin tunnelmallisessa kartanossa kuullaan monipuolin ohjelma, jonka jälkeen on opastettu kierros museossa. Niin ikään laajan remontin läpi-käynyt Salon taidemuseo Veturitalli on taas mukana ohjelmakattauksessa. Västanfjärdin Kirkosta kirkkoon -konsertit sekä soihtukulkue pidetään tänä kesänä perjantai-iltana.

Musiikkijuhat huijentuvat 200-vuotisjuhla-vuottaan vietävän César Franckin pianokvintettoon Musiikkijulien päätökonsertissa.

Kiitokset yhteistyökumppaneille, tukijoille ja vapaaehtoisille, jotka jälleen kerran teette mahdolliseksi kuulla kamarimusiikkia Kemiönsaarella!

Sydämellisesti tervetuloa!
Taiteellinen johtaja Sonja Korkeala

MÅNDAG - MAANANTAI 11.7.2022

I. TJUVSTART I SANDÖS SALONG VARASLÄHTÖ SANDÖN SALONGISSA 18:00 Sandö gård - Sandön kartano

35 €

Ludwig van Beethoven (1770–1827) Duo för altviolin och cello Ess-dur "Glasögonduo"
Duo alttoviululle ja sellolle Es-duuri "Silmälasiduo", WoO 32 (1796)

Allegro
Minuetto: Allegretto

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Rebecca Clarke (1886–1979) Prelude, Allegro and Pastorale (1941)

Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Bernhard Henrik Crusell (1775–1838) Klarinettkvartett nr 3 D-dur
Klarinettkvartetto nro 3 D-duuri op. 7 (c. 1821)

Allegro non tanto
Un poco largo
Menuetto: Allegro
Finale: Allegro

Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 1 h

Tack till Sandö gård - Kiitokset Sandön kartanolle

Ludwig van Beethoven

När **Ludwig van Beethoven** hade flyttat från hemstaden Bonn till Wien år 1792 var det inledningsvis i egenskap av pianovirtuos han gjorde sig känd, snarare än som tonsättare. Han var väl medveten om att han inte var fullärd på det senare området och sökte snart undervisning hos ingen mindre än den gamle mästaren Haydn. Beethoven fortsatte att ta emot undervisning av Haydn i drygt två år, även om deras relation inte var helt bekväm och den hetlevrade ynglingen också började söka råd på annat håll. Det som Haydn däremot gav synnerligen värdefull hjälp med, var att få åtgång till de aristokratiska kretsarna i Wien, där man kunde hoppas på inflytelserika vänner och ekonomiskt stöd.

En av dem som Beethoven lärde känna var den ungerske baronen Nikolaus Zmeskall, en ivrig amatörcellist som blev en god och förtrogen vän till tonsättaren under många år framöver. För denne komponerade Beethoven år 1796 en *duo för cello och altviolin*, Beethovens eget stråkinstrument. Det två-satsiga verket skulle av allt att döma ännu få en tredje sats, men den fullbordades aldrig. Duon är fylld av hjärtlig och lekfull dialog mellan de två instrumenten, en anda som reflekterar tonen i den brevkorrespondens mellan Beethoven och Zmeskall som bevarats. Duons smeknamn torde härröra sig från att bågge herrar var tämligen närsynta och behövde glasögon för att läsa noter.

Kun **Ludwig van Beethoven** vuonna 1792 muutti kotikaupungistaan Bonnista Wieniin, hänet tunnettiin pikemminkin pianovirtuosina kuin säveltäjänä. Tietoisena sävellystaitojensa puutteista hän hakeutui pian itse säveltäjämestari Haydnin oppiin. Heidän suhteensa ei aina ollut täysin mutkatona ja vaikka nuori kuumapäinen Beethoven päätyi hakemaan sävellysoppia myös muualta, jatkoi hän Haydnin opissa reilut kaksi vuotta. Erityisen paljon Beethoven hyötyi Haydnin yhteyksistä Wienin aristokraattisiin piireihin, joista saattoi löytää vaikutusvaltaisia ystäviä ja sen myötä taloudellista tukea.

Beethoven löysikin itselleen hyvän ja uskollisen ystävän, Nikolaus Zmeskallin, unkarilaisen paronin ja innokkaan amatöörisellistin. Beethovenin oma jousisoitin oli alttoivulu, ja näin ollen Beethoven sävelsi pitkääkaiselle ystäväälle *duon sellolle ja alttoivululle*. Kaksiosaista teosta oli ilmeisesti tarkoitus täydentää vielä kolmannella osalla, mutta sitä Beethoven ei koskaan saattanut päättökseen. Duosta huokuu soitinten välinen sydämelinen ja leikkisä dialogi – sävy, joka kuuluu myös Beethovenin ja Zmeskallin välisessä kirjeenvaihdossa. Teos lienee saanut lisäniemensä ”Silmäläsiduo” siitä, että ystävykset olivat kumpikin jokseenkin likinäköisiä ja tarvitsivat nuotteja lukeakseen silmälasisit.

Rebecca Clarke syntyi musiikkia rakastavaan perheeseen Englannissa, mikä toi hänen mahdollisuuden opiskella musiikkia ja harjoittaa sitä ammatikseen. Hän oli alunperin viulisti, mutta vaihtoi myöhemmin alttoivuluun, mistä tulikin hänen pääsoittimensa uransa aikana. Clarke opiskeli lisäksi sävellystää englantilaisen myöhäisromantiikan mestarin, Charles Villiers Stanordin johdolla (kuten teki myös Ralph Vaughan Williams, jonka Clarke on maininnut esikuvakseen). Suuren osan elämästäään hän toimi Yhdysvalloissa. Tuotteliaimmillaan hän oli ensimmäisen maailmansodan jälkeisinä vuosina, jolloin hän sai myös kokea suurimmat menestyksensä. Yksi näistä oli jaettu ensimmäisen sija mesenaatti Elizabeth Sprague Coolidgeen järjestämässä sävellyskilpailussa vuonna

Rebecka Clarke föddes i en musikälskande familj i England, vilket gav henne möjlighet att både studera och utöva musik professionellt. Hon var ursprungligen violinist, men bytte sedermera till altviolin, vilket blev hennes instrument under hennes yrkesverksamma liv. Hon studerade också komposition under den engelska senromantikens mästare Charles Villiers Stanfords ledning (precis som Ralph Vaughan Williams, en tonsättare Clarke nämnde som sina förebilder). Hon var under en stor del av sitt liv verksam i USA och där upplevde hon också sina största triumfer som tonsättare, även om samhällsattityderna även där satte hinder i vägen; när hennes altviolinsonat år 1919 kom på delad första plats i en stor tävling var det flera som hävdade att hon inte kunde ha skrivit den på egen hand. En tidningsskribent har till och med hävdat att Rebecca Clarke inte existerade, utan var en pseudonym för Ernest Bloch!

Rebecca Clarke

Clarke arbetade mestadels i det engelska senromantiska tonspråk hon ärvt av Stanford, men med öronen öppna också för nya influenser. I *Preludium, Allegro och Pastorale*, komponerat år 1941, finns en anda av neoklassisk klarhet och soberhet. Själv beskrev hon verket som anspråkslöst, med ett kortfattat preludium som leder vidare till mellansatsens allegro. Här får bågge instrumentalister visa vad de går för i något som Clarke också övervägde att kalla en toccata. Pastoralen är sedan en melankolisk historia som avslutar verket i mycket lågmälda tonångar.

1919, johon Clarke osallistui tuoreella alttoviulusaatillaan. Tuomariston arpa vei silti palkinnon kilpakumppani Ernest Blochille. Kilpailun jälkeisissä keskusteluissa ilmaistiin epäilyjä siitä, oliko Clarke todella voinut säveltää niinkin modernin ja vaativan teoksen kokonaan omin päin. Yksi lehtikirjoittaja jopa epäili, että Clarkea ei itse asiassa ollut olemassa, vaan kyseessä olisi Ernest Blochin peitenimi. Seuraavien vuosikymmenien aikana Clarken nimi jäi pitkälti unohtuksiin ja vasta 1976, hänen 90-vuotispäivänsä kunniaksi järjestetyn radiolähetyksen myötä, laaja yleisö löysi jälleen hänen teoksensa.

Clarke toimi enimmäkseen Stanfordilta perityn myöhäisromantisen sävelkielen puitteissa, mutta hän piti korvat auki myös uusille vaikuttelille. Vuonna 1941 sävelletty *Preludium, Allegro ja Pastorale* henkii neoklassista selkeyttä ja suoraviivaisuutta. Hän kuvaili itse tätä teosta vaativammaksi. Ytimekäs preludi johtaa väliosaan, joka tarjoaa molemmille soittajille haasteita. Clarke harkitsi tämän osan nimeksi myös *Toccataa*. Teoksen päättävä *Pastorale* on sen sijaan hyvin hillitty ja sävyltään melankolinen.

Bernhard Henrik Crusellin elämäntarinaa voidaan kutsua ihmeelliseksi matkaksi. Hänen synti Uudessakaupungissa, sai ensimmäiset musiikin oppitunnit kahdeksanvuotiaana soitlasmusiikolta ja ilmoittautui 13-vuotiaana vapaaehtoiseksi soitlasmusiikoksi Viaporin varuskuntaan. Kolme vuotta myöhemmin Crusell siirtyi Tukholmaan, jossa hän toimi neljän vuosikymmenen ajan Kuninkaallisen hovikapellin ensimmäisen klarinetistin toimessa. Crusell matkusteli ahkerasti ympäri Eurooppaa ja tuli ajan myötä tunnetuksi niin säveltäjänä kuin klarinetistina. Hänen klarinetille säveltämisenä kamariteosten yhdisstävä piirre on käsittellä soittimia melko tasavertaisesti antaen myös muille soittimille keskeisiä rooleja.

Klarinettikvartetto D-duurissa sävellettiin luultavasti vuoden 1821 tietämillä. Sävellaaji oli klarinettimusiikkilille epätavallinen ja on Crusellin teosluetelossa ainoa teos, joka

En sällsam resa kan man väl säga att **Bernhard Henrik Crusells** liv var. Han föddes i Nystad, fick sina första musiklektioner vid åtta års ålder av en militärmusiker och inställdes sig som 13-åring för frivillig musikertjänst vid garnisonen i Sveaborg. Tre år senare flyttade han till Stockholm, där han under fyra decennier verkade som Kungliga hovkapellets försteklarinettist. Han reste flitigt runtom i Europa och blev efterhand välkänd också på kontinenten både som tonsättare och klarinettist. Hans kammarverk för sammansättningar med klarinett är notabla bland annat för att Crusell tenderar att behandla instrumenten relativt jämlikt, dvs. också de övriga instrumenten ges framträende positioner i musiken.

Klarinettkvartetten i D-dur komponerades antagligen omkring år 1821. Tonarten var ovanlig för klarinettsmusik och påkallade en A-klarinett, det enda verket av det här slaget i Crusells verklista. Hela verket andas klassisk klarhet och optimism, med ännu en av tonsättarens utsökta långsamma satser i centrum. Crusell torde också själv ha varit särskilt nöjd med kvartetten eftersom han också gjorde en version för flöjt, som publicerades år 1823.

vaati A-klarinetten. Teos henkii klassista selkeyttää ja optimismia ja sisältää yhden Crusellin hienoimmista hitaista osista. Säveltäjä vaikuttaa itsekin olleen tyytyväinen teokseensa, sillä hän teki siitä myös huiluversion, joka julkaistiin vuonna 1823.

Bernhard Crusell

Sandö gård - Sandön kartano

TISDAG - TIISTAI 12.7.2022

2. I SANDÖS SALONG SANDÖN SALONGISSA 15:00 Sandö gård - Sandön kartano 35 €

Ludwig van Beethoven (1770–1827) Duo för altviolin och cello Ess-dur "Glasögonduo"
Duo alttoviululle ja sellolle Es-duuri "Silmälasiduo", WoO 32 (1796)

Allegro
Minuetto: Allegretto

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Rebecca Clarke (1886–1979) Prelude, Allegro and Pastorale (1941)

Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Bernhard Henrik Crusell (1775–1838) Klarinettkvartett nr 3 D-dur
Klarinettikvartetto nro 3 D-duuri op. 7 (c. 1821)

Allegro non tanto
Un poco largo
Menuetto: Allegro
Finale: Allegro

Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 1 h

Tack till Sandö gård - Kiitokset Sandön kartanolle

TISDAG - TIISTAI 12.7.2022

**3. ÖPPNINGSKONSERT - AVAISKONSERTTI
FANNY & FELIX MENDELSSOHN
19:00 Kimito kyrka - Kemiön kirkko**

35 €

**S:t Michels stadsorkester - Mikkelin kaupunginorkesteri
Jan Söderblom, dirigent - kapellimestari
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu**

Edvard Grieg
(1843–1907)

Fra Holbergs tid - Holbergin ajoilta op. 40 (1884/1885)

Præludium (Allegro vivace)
Sarabande (Andante)
Gavotte (Allegretto – Musette (Poco più mosso) – Gavotte
Air (Andante religioso)
Rigaudon (Allegro con brio)

Felix Mendelssohn
(1809–1847)

Violinkonsert d-moll
Viulukonsertto d-molli MWV O 3 (1822)

Allegro molto
Andante
Allegro

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Ida Moberg
(1859–1947)

Stillhet - Hiljaisuus (1907–08)

Fanny Mendelssohn-Hensel
(1805–1847)

Stråkkvartett Ess-dur
Jousikvartetto Es-duuri (1834)
arr. för stråkorkester - sov. jousiorkesterille

Adagio ma non troppo
Allegretto
Romanze
Allegro molto vivace

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

När det drog ihop sig till 200-årsfirandet av Ludvig Holbergs, "Nordens Molières", födelse år 1884, vidtalades **Edvard Grieg** tillsammans med flera andra tonsättare för att komponera musik till högtidligheterna i Köpenhamn. Det mesta av den här musiken har sedan dess fallit i historiens glömska, men ett verk lyser desto klarare, Griegs orkestersvit *Fra Holbergs tid op. 40*. Den här sviten skrevs ursprungligen som ett piano-verk, men arrangerades redan året därpå, 1885, för stråkorkester och det är i den här versionen som sviten numera är känd.

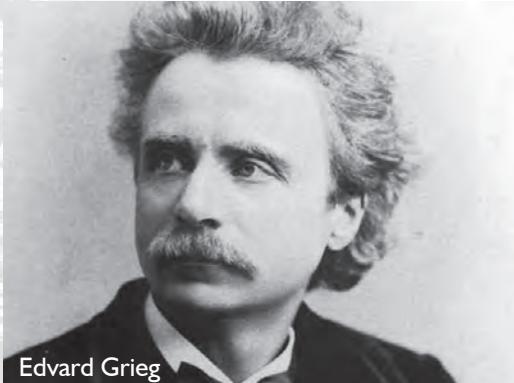
Grieg tog i komponerandet fasta på att Holbergs levnadsår (1684–1754) nästan helt sammanfaller med Bachs och Händels och gjorde därför ett medvetet och tillfälligt avsteg från den norskt klingande nationalromantik han nyligen börjat skördha framgångar med. I stället presenteras lyssnaren i Holberg-sviten med ett tidigt exempel på musikalisk pastisch, inspirerad av den sena barockens franska och tyska danssviter. Upphovsmannens sanna jag lyser trots det ställvis igenom den skira elegansen, exempelvis i den långsamma Air-satsens melanekoli och den livfulla finalsatsens solostämmer som ekar av hardingfelans klang.

Familjen Abraham och Lea Mendelssohns hem i Berlin blev under 1800-talets tidiga decennier en av de mest centrala privata musikestraderna i staden, mycket tack vare barnen **Fannys och Felix'** sensationella och tidigt utvecklade musikaliska färdigheter. Från att ha varit en samlingsplats för de närmaste vännerna och släktingarna i musikaliska samväm, blev de regelbundna sammankomsterna efterhand allt mera välbesökta och även allt flera professionella musiker, bland annat från det kejserliga hovkapellet, började delta.

Barnens musikaliska utbildning ombezörsdes noggrant och de fick bland annat teoretisk skolning av Singakademies ledare Carl Friedrich Zelter. En för Felix central person från och med början av 1820-talet var också den sju år äldre violinisten Eduard

Kun Ludvig Holbergin, "Pohjolan Molièren", syntymän 200-vuotisjuhlaa valmisteltiin vuonna 1884, **Edvard Grieg** sai yhdessä muiden säveltäjien kanssa pyynnön säveltaa musiikkia Kööpenhaminassa vietettäviin juhlassuksiihin. Suurin osa tästä musiikista on jo aikojen sittemä vaipunut unholaan, mutta yksi teos loistaa sitäkin kirkkaammin, nimittäin Griegin orkesterisarja *Holbergin ajoilta op. 40*. Tämä sarja sävellettiin alun perin piano-teokseksi, mutta jo juhlia seuraavana vuonna Grieg sovitti sen orkesterille, ja tässä muodossaan teos tunnetaan nykyään.

Grieg tarttui säveltääseen siihen tosiseikkaan, että Holbergin elinvuodet kävivät melkein täysin yksiin Bachin ja Händelin kanssa. Siksi hän etääntyi tietoisesti hetkeksi norjalaisväytteisestä kansallisromantisesta tyyllistään, jolla hän oli juuri alkanut saavuttaa suurta menestystä. Näin kuulija kohtaa Holberg-sarjassa varhaisen esimerkin musiikillisesta pastissista, joka ammentaa vaikutteita Ranskan ja Saksan barokin tanssisarjoista. Väillä säveltäjän oma persoona kuitenkin näkyy vilahavan kimmeltävän eleganssin läpi, esimerkiksi hitaan Airin melankoliassa sekä finaaliosan hardangerviuluista muistuttavissa sooloissa.

Edvard Grieg

Abraham ja Lea Mendelssohnin kodista Berliinissä tuli 1800-luvun varhaisina vuosikymmeninä yksi kaupungin keskeisistä yksityisistä musiikkinäyttämöistä, paljolti musiikillisesti lahjakkaiden ja varhain kehittyneiden lasten **Fannyn ja Felixin** ansiosta. Aluksi koti toimi suvun ja lähiöön kokoonlämpimässä mu-

Rietz, som tillsammans med sin cellospelande bror Julius ofta besökte det Mendelssohnska hemmet och spelade kammarmusik med syskonen. Rietz kom också att ge Felix undervisning i violinspel och när denne år 1822 (alltså som 13-åring) komponerade den klassiskt koncisa och strukturerade *violinkonserten i d-moll* så var det Eduard Rietz han hade i åtanke som solist. Rietz var senare också dedikationsföremålet då Felix komponerade sin berömda stråkoktett, liksom även violinsonaten i f-moll. D-mollkonserten publicerades aldrig under Mendelssohns livstid och det kom att dröja ända till 1951 innan violinisten Yehudi Menuhin fick ett manuskript i sina händer och återbördade konserten till offentligheten.

Föreställningen om 1800- och det tidiga 1900-talets musik- och konstliv som en utpräglat manlig sfär har sedan länge börjat vittra sönder, och visat sig bero inte så mycket på att de kvinnliga konstnärerna varit sällsynta som på att vi sällan kommit oss för att se efter ordentligt. När nu stenarna satts i rullning och de relevanta frågorna börjat ställas, dyker det ur källmaterialet fram allt flera framstående kvinnor som trotsat konventionerna och följt sin övertygelse in i konstnärskapet. En av de främsta finländska representanterna i tonsättarfacket var **Ida Moberg**, som efter sångstudier i S:t Petersburg övergick till kompositionsstudier i Helsingfors för bland annat Jean Sibelius och Ilmari Krohn. Under åren 1902–05 byggde hon ytterligare på studierna i Dresden under Felix Draesekes ledning. Under de här åren blev hon också intresserad av antroposofi och deltog under vistelsen i Dresden också i Rudolf Steiners föreläsningar. Hon räknas bland de tidigaste och banbrytande antroposoferna i Finland.

Moberg var framför allt intresserad av att skriva musik för orkester och kör. Under vistelsen i Dresden skrev hon bland annat en symfoni, som dessvärre gått förlorad. Ett stort projekt som sedan kom att sysselsätta henne från och till under resten av livet var arbetet med operan *Asiens ljus*, baserad på

siikkituokioita varten, mutta vähitellen näistä kasvoi yhä suurempia tapahtumia ja joukkoon alkoi liittyä myös ammattimuusikkoja mm. keisarillisen hovikapellin riveistä.

Lasten musiikkikoulutuksesta huolehdittiin anteliaasti ja heitä opetti teoria-aineissa mm. Singakademien johtaja Carl Friedrich Zelter. Felixille erityisen tärkeä hahmo oli myös häntä seitsemän vuotta vanhempi viulisti Eduard Rietz, joka yhdessä sellistiveljensä Juliuksen kanssa vieraili usein kamari-musisoimassa Mendelssohnien luona. Rietz myös opetti Felixiä viulunsoitossa ja kun hän 13-vuotiaana vuonna 1822 sävelsi klassisen ytimekästä ja selkeärakenteista *viulukonserttoaan d-mollissa*, hänen oli mielessään soolistiksi Eduard Rietz. Muutamia vuosia myöhemmin, kun Mendelssohn sävelsi kuuluisaa oktettoaan, hän omisti sen niin ikään Rietzille. D-mollkonsertto ei julkaistu Mendelssohnin elinaikana. Vasta vuonna 1951 viulisti Yehudi Menuhin sai konsertton käsikirjoitukseen käsiinsä ja palautti teoksen julkisuuteen.

Felix Mendelssohn

1800-luvun ja varhaisen 1900-luvun kuva musiikki- ja taide-elämästä korostetun miehisinä piireinä on jo pitkään ollut murenemassa. On osoittautunut, että tämä kuva ei ole johtunut naistaiteilijoiden harvinaisuudesta, vaan ennemminkin siitä, ettemme ole

en skildring av Gautama Buddhas liv. Operan blev aldrig helt klar, men delar av den framfördes under Mobergs liv. Hon inkluderade också musik som hon hade komponerat redan tidigare i operaprojektet, bland annat det finstämnda orkesterstycket *Stillhet*, som ursprungligen ingick i orkestersvitens *Soluppgång*. I operan gick verket under titeln *Vaggsång*.

Medan syskonen Fanny och Felix Mendelssohn som barn bågge hade fått stöd och uppmuntran i att utveckla sin sensationella musikalitet kom de så småningom fram till ett vägskifte. När Fanny stod inför vuxenlivet var det uppenbart att hon inte skulle kunna följa samma spår som sin lillebror och ägna sitt liv åt musikerskapet. I stället var det hem och familj som hägrade, för så var samhället inrättat. Hennes musikaliska räddning kom, lyckosamt nog, också via den samhälleligliga utvecklingen. Det framväxande europeiska borgerskapet hade skapat en helt ny marknad för hemmamusicerande och en av de särskilda varianter som utvecklades med fart under 1800-talets första decennier var de musikaliska salongerna. Dessa ordnades i första hand av mera förmögna personer och familjer med gott om utrymme för gäster i sina hem och var i allt väsentligt ett slags inofficiella konserter. Vem som helst kunde inte delta, utan gäster från släkt och bekantskapskretsar, samt gäster som man särskilt önskade umgås med, bjöds in.

Familjen Mendelssohn, Felix' och Fannys föräldrar, lät rentav bygga ett särskilt ann-

ällynneet katsoa riittävän tarkasti. Nyt kun kiivet ovat lähteneet vierimään ja osataan kysyä oikeat kysymykset, lähteet paljastavat yhä useamman menestyksekkäään naisen, joka on noussut käytäntöjä vastaan ja seurannut omaa vakaumustaan taiteilijaelämän parissa. Yksi johtavista suomalaisnaisista sävellyksien alalla oli **Ida Moberg**, joka opiskeli laulua Pietarissa ja jatkoi sen jälkeen sävellysopintojaan mm. Sibeliuksen ja Ilmari Krohnin opilaana. Vuosina 1902–05 hän täydensi opinnojaan vielä Dresdenissä Felix Draeseken johdolla. Nämä vuosina hän kiinnostui myös antroposofiasta osallistuen Rudolf Steinerin luentoihin. Häntä pidetään yhtenä Suomen varhaisimmista ja johtavista antroposofeista.

Moberg oli erityisen kiinnostunut säveltämisestä orkesterille ja kuorolle. Dresdenin vuosinaan hän sävelsi mm. sinfonian, joka valitettavasti on sittemmin hävinnyt. Vuodesta 1910 alkaen hän työsti jaksoittain, mutta käytännössä elämänsä loppuvaiheisiin asti suurta oopperaprojektilia Asiens ljus (Aasian valo), jonka tarina kertoo Gautama Buddhan elämästä. Ooppera ei koskaan valmistunut, mutta siitä esitettiin osia Mobergin elinaikana. Hän sisällytti oopperaan myös aikaisemmin säveltämäänsä musiikkia, mm. rauhaa henkivän kappaleen *Stillhet* (*Hiljaisuus*). Tämä oli alunperin osa orkesterisarja Soluppgång (Auringonnousu), mutta sai oopperassa uuden nimen *Vaggsång* (Kehtolaulu).

Mendelssohnin sisarukset Fanny ja Felix saivat lapsuudessa runsaasti tukea ilmiömäisen musikaalisuutensa kehittämiseksi, mutta tie-

ex inne på gården vid sitt hus i Berlin, med tanke på dessa salonger, för vilka Fanny, när hon inte längre kunde framträda offentligt, blev primus motor. Det var också för dessa salonger som hon komponerade en stor del av sina verk, i första hand solosånger, men också kammarmusik som stråkkvartetten *i Ess-dur*. I den här inofficiella kontexten, utan omedelbara prospekt för utgivning i tryck, kunde hon också unna sig att vara mera experimentell i förhållande till konventionerna. Kvartetten går, trots tonartsangivelsen under en stor del av verket övervägande i moll och det är först i och med sista satsens allegro som hemtonarten får en riktigt ständig förankring.

Fanny Mendelssohn

tyssä vaiheessa tie tulisi väistämättä jakautumaan. Kun Fanny oli aikuisuuden kynnyksellä, hänelle tehtiin selväksi, että muusikon ura pikkuveljen tapaan ei tulisi kysymykseen. Sen sijaan häntä odotti perhe, koti ja lapset, koska sellainen oli yhteiskunta. Hänen musiikillinen pelastuksensa tuli ainakin osittain yhteiskunnallisten muutosten kautta. Kasvava eurooppalainen porvaristo oli luonut kokonaan uudenlaiset musiikkimarkkinat kotimusioinnin ympärille. Erityisesti 1800-luvun alkuvuosikymmenenä yleistyi musiikkisalongeiksi kutsuttu ilmiö. Musiikkisalongit olivat varakkaiden perheiden kodeissa järjestetyitä konsertteja, joihin kuka tahansa ei voinut osallistua. Paikalle kutsuttiin vain ystävät, sukulaiset ja mahdolliset tärkeät tuttavuudet.

Mendelsohnin perhe, Fannyn ja Felixin vanhemmat, rakennuttivat jopa talonsa pihalle erillisen siiven musiikkisalonkeja varten. Fanysta tuli salonkien pääasiallinen järjestäjä sen jälkeen, kun hän ei enää voinut esiintyä julkisesti. Tätä tarkoitusta varten hän sävelsi myös suuren osan teoksistaan, joista pääosa oli yksinlauluja, mutta myös *Es-duuriqvarteton* kaltaisia kamarimusikkitoksia. Tämä epävirallinen konteksti, ilman välittömiä julkaisupaineita, antoi myös mahdollisuuden suhtautua hieman vapaammin eri musiikinlajien käytäntöihin. Es-duuri-kvartetto kulkee esimerkiksi nimestään huolimatta pitkään mollisävyissä, ja vasta finaalilta allegrossa pääsävellaji ankkuroidaan tukevasti.

ONSDAG - KESKIVIIKKO 13.7.2022

4. TORGKONSERT - TORIKONSERTTI 11:00 Dalsbruks torg - Taalintehtaan tori

Fritt inträde - Vapaa pääsy

Vi ses på torget, där vi får höra smakbitar från festivalveckans program.
Leif Lindgren presenterar och utmanar på sitt eget personliga sätt torgkonsertens artister.

Torilla tavataan ja kuullaan maistisia festivaaliviihkon ohjelmasta.
Leif Lindgren esittelee ja haastaa omalla persoonaalisella tavallaan torikonsertin esiintyjiä.

Festivalartister - Festivaalitaiteilijoita
Leif Lindgren, konferencier - juontaja

Vid regn hålls konserten i Gamla verkstad (Tullbacksvägen 7).
Sateen sattuessa konsertti pidetään Vanhassa verstaassa (Tullinmäentie 7).

ONSDAG - KESKIVIIKKO 13.7.2022

5. FÖRTROLLANDE KLARINETT - KLARINETIN LUMOA 19:00 Karuna kyrka - Karunan kirkko

25 €

Johann Sebastian Bach (1685–1750)	Inventioner - Inventioita (1720–23) 15 Duetten nach den Zweistimmigen Inventionen (arr. - sov. Ferdinand David)
Béla Bartók (1881–1945)	Ur 44 Duor - Teoksesta 44 Duoa BB.104 (1931) <i>I Inventio C, BWV 772</i> <i>9. Duo, Játék (Sånglek - Laululeikki)</i> <i>II Inventio c, BWV 773</i> <i>10. Duo, Rutén nota (Rutensk sång - Ruteenialainen laulu)</i> <i>VI Inventio E, BWV 777</i> <i>14. Duo, Párnás tanc (Kudd-dans - Tyynytanssi)</i> <i>VII Inventio F, BWV 779</i> <i>26. Duo, "Ugyan édes komámasszony..." (Nidvisa - Kiusaamislaulu)</i> Sonja Korkeala, violin - viulu Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Bernhard Henrik Crusell (1775–1838)	Klarinettkvartett nr 2 c-moll Klarinettikvartetto nro 2 c-molli, op. 4

Allegro molto agitato
Menuetto
Pastorale (Un poco Allegro)
Rondo (Allegro)
 Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti
 Sonja Korkeala, violin - viulu
 Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
 Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Alexandr Glazunov
(1865–1936)

Rêverie orientale op. 14/2 (1886)

Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Johannes Brahms
(1833–1897)

Klarinettkvintett h-moll
Klarinettkvintetto h-molli op. 115 (1891)

Allegro
Adagio
Andantino Presto non assai, ma con sentimento
Con moto

Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti
Sonja Korkeala, violin - viulu
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

PAIMION[†]
SEURAKUNTA

Karuna kyrka - Karunan kirkko

Johann Sebastian Bach var, förutom framstående tonsättare och instrumentalist, också en pedagog av rang. I det tidiga 1700-talets skräcentrerade samhälle var det en självklar tanke att pojkar skulle gå vidare i sina fäders fotspår och Bach såg för sin del till att barnen, börjande från den äldsta, Wilhelm Friedemann, fick både undervisning och studiematerial. Bach skrev ner anvisningar och övningsstycken i små böcker som ännu idag används flitigt i musikutbildning världen över.

Johann Sebastian Bach

År 1722 blev det för Bachs del också aktuellt att förbereda sig för att söka tjänsten som kantor och musikledare i Thomasskolan i Leipzig efter att företrädaren Johann Kuhnau avlidit. Bach förstod tveklöst att den här tjänsten inte bara förutsatte tonsättarmässiga förtjänster, utan också pedagogiska, vilket torde vara orsaken till att han nu sammanställde inte mindre än tre pedagogiska samlingar: *Das Wohltemperierte Klavier*, *Aufrichtige Anleitung* och *Orgelbüchlein*. Den mittersta av dessa samlingar innehåller vad vi idag känner som hans två serier om vardera 15 tvåstämmiga *inventioner* och trestämmiga *sinfonior*, dvs. övningsstycken för spelteknik och modellexempel i kontrapunkt. Oräkneliga torde de pianoelever numera vara, vars första handgripliga kontakt med Bachs musik varit Invention i C-dur, den första och mest lättillgängliga i serien.

Under mitten av 1920-talet skrev **Béla Bartók** endast några fåtal nya verk. Det här berodde dels på att han var upptagen

Johann Sebastian Bach oli, paitsi armoittettu säveltäjä ja muusikko, myös merkittävä pedagogi. 1700-luvun alkupuolella kiltalaitoksen aikaan oli pojille itsestäänselvyyss jatkaa isiensä työtä. Myös Bachille oli luonnollista yrittää parhaansa, jotta hänen lapsensa alkaen vanhimmasta Wilhelm Friedemannista, saisivat perusteellisen koulutuksen. Bach keräsi pieniin vihkoihin ohjeita, harjoituksia ja harjoituskappaleita kokoelmaksi, joita yhä edelleen käytetään laajasti musiikin koulutuksessa ympäri maailmaa.

Vuonna 1722 Leipzigin Tuomaskoulun kanttorin ja musiikkijohtajan virka vapautui, kun Johann Kuhnau kuoli. Bach ryhtyi valmistautumaan viran hakemiseen ja ymmärsi epäilemättä hyvin, ettei työhön haettu ainoastaan säveltäjää ja muusikkoa, vaan myös etevää opettajaa. Luultavasti juuri tästä syystä hän kokosi vuoden aikana peräti kolme laajaa pedagogista nuottikokoelmaa: *Das Wohltemperierte Klavier*, *Aufrichtige Anleitung* ja *Orgelbüchlein*. Näistä keskimmäinen kokelma tunnetaan tänään yleisesti *inventioina ja sinfonioina*. Ne ovat kaksi 15 sävellyksen sarjaa, joissa esitellään ja harjoitellaan soitto-tekniikkaa ja kontrapunktia. Lukemattomat pianonsoiton oppilaat ovat sittemmin saaneet ensikosketuksensa Bachin musiikkiin sarjan ensimmäisen ja helpoimmin lähestyttyän C-duuri-invention kautta.

1920-luvun puolivälissä **Béla Bartók** sävelsi vain muutamia uusia teoksia. Tämä johtui osittain siitä, että hän oli täysin työllistetty kansainväisenä pianovirtuoosina ja opettajana sekä käytti aikaansa opiskeluun ja oman tyylinsä uudistamiseen. Hän tutustui muun muassa syvemmin Bachia edeltävän ajan kontrapunktiin, kenties vastauksena kysymykseen kontrapunktin puuttumisesta, mikä oli juuri esitetty ensimmäisessä hänen musiikkiaan käsitleväässä analyysikirjassa. Kun Bartok jatkoi säveltämistä vuoden 1926 tienoilla, aloitti hän uuden synteesin yhdistäen aiempaan sävellystyylinsä vaikutteita kansanmusiikista, viimeisten wieniläis- ja pariisilaissäveltäjien kehityssuuntauksista sekä musiikinhistoriasta.

som internationell konsertpianist och läare, men också på att han ägnade dessa år åt att själv studera och förnya sin stil. Bland annat gjorde han sig mera förtrogen med kontrapunkten före Bach, kanske som respons på den fråga om avsnittsorden av just detta inslag som en av de första större analyserna av hans musik hade lyft fram. När Bartók sedan kom igång igen, kring år 1926, var det i en ny synes av det han tidigare gjort, inklusive folkmusikaliska inslag, med de senaste idéerna från Wien och Paris och lärdomarna från musikhistorien.

Det pågick också på olika håll i Europa ansatser till att förnya musikundervisningen för att inkludera också den nyaste musiken med dess speciella förutsättningar i studierna. Bartók var själv aktiv som läare och kom, liksom föregångaren Bach, under de närmaste åren att lämna två betydelsefulla bidrag till den pedagogiska litteraturen. Det mera kända av dessa torde vara de sex volymerna av graderade pianostycken under samlingsnamnet Mikrokosmos, komponerade med början år 1926 och fortsatta under hela 30-talet. Han fick också av den tyske musikpedagen Erich Doflein i uppdrag att med motsvarande idé skriva musik för violin. Resultatet var 44 duor för två violiner, komponerade år 1931. De 44 småstyckena fördelade på fyra volymer är alltså skrivna med ökande svårighetsgrad och lyfter alla fram olika speltekniker eller kompositoriska finesseer, harmoniska och rytmiska. Också här har Bartók dragit nytta av sina etnomusikologiska erfarenheter och inkluderat ungerska och östeuropeiska element i snart sagt alla stycken.

Bernhard Henrik Crusells betydelse för klarinettens utveckling inom den europeiska konstmusiken skall inte underskattas. Efter en rätt så undanskymd tidig historia i form av den barocktida chalumeauen vann klarinetten under det senare 1700-talet snabbt en central position bland de uppskattade virtuosinstrumenten. Detta skedde tack vare inflytelserika musiker som bröderna Stadler i Wien, för vilka bland annat Mozart

Eri puolilla Eurooppaa oli käynnissä musiikkikoulutuksen uudistamisprosessit uusimman taidemusiikin saamiseksi mukaan opetuksen. Bartók oli itsekin aktiivinen opettajana ja hän julkaisi, aivan kuten edeltäjänsä Bach, näinä vuosina kaksi hyvin merkityksellistä pedagogista teoskokonaisuutta. Tunnetumpi näistä lienee vuosien 1926 ja 1939 välillä julkaistu kuuden kirjan Mikrokosmossarja, joka koostuu asteittain vaativasta nostavista pianokappaleista. Bartók sai myös saksalaiselta musiikkipedagogilta Erich Dofleiniltä tilauksen kirjoittaa samankaltaisen kokoelman viululle. Tuloksena oli 44 viuluduoa, jotka valmistuivat vuonna 1931. Ne julkaistiin neljän kirjan sarjana, vähitellen vaikeustasoa nostaan ja tuoden esille viulun eri soitto-tekniikoita. Myös tässä kokoelmassa Bartók hyödynsi Mikrokosmos-sarjan tapaan etnomusikologisia kokemuksiaan käyttäen unkarilaisia ja itäeurooppalaisia elementtejä lähes-tulkoon kaikissa kappaleissa.

Bernhard Henrik Crusellin merkitystä klarinetin kehityksessä eurooppalaisen taidemusiikin soittimena ei pidä aliarvioida. Hämärän peittoon jääneen varhaisen kehityshistorian seurauksena syntyneestä yksinkertaisesta chalumeausta kehittyi 1700-luvun jälkipuolella soitin, joka saavutti nopeasti aseman arvostettujen virtuoosisoitinten joukossa. Tämä tapahtui pitkälti vaikutus-valtaisten muusikoiden ansioista. Näitä olivat Stadlerin veljekset Wienissä, joille muun muassa Mozart sävelsi klarinettimusiikkinsa, sekä Berliinissä vaikuttanut Franz Tausch, joka niin ikaän oli keskeisesti mukana laajentamassa käsitystä siitä, mitä klarinetilla pystyi soittamaan. Crusell oli seuraavan sukupolven edustaja, ja hän pystyi hyödyntämään häntä edeltäneiden tienraivaajien saavutuk-sia, etenkin oltuaan Tauschin opissa vuonna 1798.

Soittaessaan vuosia Kuninkaallisen hovi-kapellin muusikkona Crusell sävelsi laajan joukon klarinettiteoksia, joista on tullut keskeinen osa varhaista klarinettiohjelmistoa. C-mollikvartetto op. 4 syntyi todennäköisesti vuoden 1804 tienoilla, mutta teos julkaistiin

komponerade sina klarinettverk, och Franz Tausch i Berlin, som också starkt bidrog till att utöka bilden av vad som kunde göras med en klarinett. Crusell tillhörde följande generation och kunde dra nytta av föregångarnas landvinnningar, inte minst genom den studieperiod han år 1798 genomförde hos Tausch.

Under sina många år som musiker i Kungliga hovkapellet i Stockholm komponerade han sedan ett stort antal verk som kommit att utgöra centrala delar av den tidiga klarinettrepertoaren. *Kvartetten i c-moll op. 4* kom antagligen till omkring år 1804 men den publicerades först ett drygt decennium senare, år 1816. Den är till sin utformning lättare än de två övriga klarinettkvartetterna, men också här är klarinetten i ohotad centralposition med stråkarna som kommenterande ackompanjemang.

Andra hälften av 1800-talet var en period av starkt ökande intresse för främmande kulturer och tendensen kunde skönjas i alla hörn av Europa. Den nyligen etablerade kontakten med det dittills helt isolerade Japan påverkade exempelvis starkt konstlivet i Västeuropa. En slags rysk motsvarighet var strävan att i konst och musik odla det särpräglat ryska i stället för att efterapa importprodukter västerifrån. Eftersom begreppet 'ryskt' omfattade ganska mycket, kom man också att börja utforska ingredienser från de mera fjärran hörnen av riket. Det här intresset för exotism skulle inom musiken exempelvis resultera i Rimskij-Korsakovs berömda orkestersvit Scheherazade, men också de två tidiga orkesterstyckena opus 14 av dennes elev **Alexandr Glazunov**, komponerade omkring år 1886. *Rêverie orientale* inleds med ett solo som klart demonstrerar vad titeln syftar till. Verket växer till en grandios och högtidlig kulmination, för att sedan avslutas i ett upphöjt lugn.

I 1800-talets tyska musikvärld upplevdes **Johannes Brahms'** musik inte sällan i termer av motsats eller antites gentemot den bulligt koloristiska romantik som bland andra

vasta vuonna 1816. Kvartetto on jonkin verran kevytrakenteisempi kuin Crusellin muut kvartetit, mutta tässäkin klarinetilla on kiistämättömän keskeinen rooli jousien komentoidessa ja säestäässä sen soittoa.

Alexandr Glazunov

Kiinnostus vieraita kulttuureja kohtaan kasvoi 1800-luvun jälkipuolisella kaikkialla Euroopassa. Esimerkiksi vastikään syntynyt yhteys Japaniin, joka siihen asti oli ollut täysin eristyksissä länsimaista, vaikuttui eurooppalaiseen taide-elämään voimakkaasti. Eraänlainen vastine venäläisessä taiteessa ja musiikissa oli pyrkimys omaksua länsimaisten suuntausten sijaan vaikutteita oman valtakunnan rajojen sisäpuolelta. Koska venäläisyys käsittääni oli silloinkin erittäin laaja, voitiin maan kaukaisimmista kolkista tulevia aineksia tutkia eksoottisena osana venäläisyttä. Kiinnostus eksotiikkaa kohtaan vaikeutti esimerkiksi Nikolai Rimski-Korsakovin kuuluisan orkesterisarjan Šeherazaden syntyn. Myös Rimski-Korsakovin oppilaan **Aleksandr Glazunovin** kaksi orkesterikappaletta op. 14 ovat samaisen trendin tuotoksia. Vuoden 1886 tienoilla sävelletty *Rêverie orientale* alkaa soololla, joka paljastaa välittömästi, mistä sävellyksen inspiraatio on lähtöisin. Teos kasvaa kohti mahtipontista ja juhlavaa huippukohtaa, josta se vetäytyy lopun ylevään rauhaan.

Franz Liszt skapade. Det ideal som Brahms företrädde var däremot starkare förankrat i det förflutna, i form av kontrapunkt med rötter i renässans och barock, samt klara former i klassiskt maner. Antagonisterna ansåg förstås att detta var ett bakåtsträvande och stelt sätt att skriva musik, men med efterkloka ögon kan vi idag konstatera att Brahms' kompositörsgärning varit en nog så värdefull del i spinnandet av musikhistoriens röda tråd. En modernist som Arnold Schönberg kom exempelvis att räkna in Brahms bland sina stora förebilder.

Klarinettkvintetten skrevs år 1891 och uruppfördes vid Berliner Singakademie i december samma år. Verket väckte en del uppståndelse och förvirring, delvis på grund av att konsertarrangören Joseph Joachim annars brukade hålla sig uteslutande till stråkmusik, men också för att Brahms' antipatier gentemot klarinetten som instrument var allmänt bekanta. Det var framför allt den färska bekantskapen med klarinettisten Richard Mühlfeld (som också uruppförde kvintetten) som hade fått Brahms på andra tankar gällande instrumentet och som inspirerade honom till en rad verk för klarinett på gamla dagar.

Klarinettkvintetten uppvisar många karakteristiska drag hos den sene Brahms: ett mästerligt sparsamt hanterande av den tematiska utvecklingen genom satserna, ett fritt hanterande av formella mönster, en stark känsla för vackra och balanserade melodilinjer och en allmänt melankolisk grundstämning. Med några korta undantag förblir kvintettens karaktär återhållsam och till och med tredje satsens presto-avsnitt har tillläggsanvisningen ma con sentimento (med känslsamhet). Den sista satsen består av fem variationer och mot slutet en nostalgisk återanknytning till melodiskt material från kvintettens inledning.

1800-luvun saksalaisessa musikkimaailmassa **Johannes Brahmsin** musiikki koettiin yleisesti vastakohtana tai anteesinä Franz Lisztin ja tämän seuraajien meluisan koloristiselle ja maalailevalle romantiikalle. Brahmsin edustamalla estetiikalla oli juurensa tukevasti menneisyydessä, barokin ja renessanssin kontrapunktissa ja klassisen kauden selkeässä muotokielessä. Brahmsin vastustajat näkivät tämän luonnollisesti vanhoillisena ja jäykkänä, mutta jälkiviisaina voimme todeta Brahmsin musiikilla olevan oma ehdottoman tärkeä paikkansa historiallisessa kehityksessä. Niinkin radikaali uudistaja kuin Arnold Schönberg piti Brahmsia yhtenä suurimmista esikuvistaan.

Klarinettkvintetto sävellettiin vuonna 1891 ja kantaesittiin Berliner Singakademissa saman vuoden joulukuussa. Kvintetto aiheutti jonkin verran hämmennystä. Ei vähiten siksi, että konsertin järjestäjä Joseph Joachim pysyteli yleensä jousisoitinmusiikin parissa, vaan myös siksi, että Brahmsin viileät tunteet klarinettia kohtaan olivat hyvin tiedossa. Brahms oli kuitenkin vastikään tutustunut ilmiömäiseen klarinetinsoittajaan Richard Mühlfeldiin (joka myös kantaesitti kvinteton) ja tämä oli saanut vanhan säveltäjän muuttamaan täysin mielipiteensä klarinetista. Brahms sävelsikin useita keskeisiä teoksiaan klarinetille viimeisinä elinvuosinaan.

Klarinettkvintetto tuo esille monta tyypillistä myöhäisen Brahmsin piirrettä: mestarillisen säästeliäs temaattinen kehittely osien läpi, kiinteiden muotojen varmakäisen vapaa hyödyntäminen, kauniiden ja tasapainoisten melodioiden vahva tuntemus ja melankolinen yleisilme. Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta kvinteton luonne pysyy pidättyväisenä jopa kolmannen osan prestossa, jossa on lisäohjeena ma con sentimento (mutta tunteikkaasti). Viimeinen osa koostuu viidesstä muunnelmasta kvinteton alussa esiintyneestä teemasta.

TORSDAG - TORSTAI 14.7.2022

6. & 7. HERRGÅRDSSTÄMNING - TUNNELMIA KARTANOSSA 14:00 & 16:00 Söderlångvik gård - Söderlångviken kartano

35 €

Leevi Madetoja
(1887–1947)

Lyrisk svit för cello och piano
Lyyrinen sarja sellolle ja pianolle op. 51 (1922)

Landskap - Maisema

Morgon - Aamu

Vemod - Kaihomiel

Caprice (Karkelo)

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Folke Gräsbeck, piano

César Franck
(1822–1890)

Danse lente f-moll för piano
f-molli pianolle FWV 22 (1885)

Folke Gräsbeck, piano

Maurice Ravel
(1875–1937)

Tzigane (1924)

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Folke Gräsbeck, piano

Sergej Rachmaninov
Sergei Rahmaninov
(1873–1943)

Vocalise op. 34 (1912)

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Folke Gräsbeck, piano

Jean Sibelius
(1865–1957)

Pianotrio C-dur "Lovisa-trion" C-dur
Pianotrio C-duuri "Loviisa-trio" (1888)

Allegro

Andante

Allegro con brio

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Folke Gräsbeck, piano

Konsertens uppskattade längd - Konsertin arvioitu kesto 1 h

Efter konserten en guidad rundtur i museet.

Konsertin jälkeen opastettu tutustuminen museoon.

De tidigaste självständighetsåren var också i musikaliskt hänseende en dynamisk tid i Finland; den stora centralfiguren i musiklivet, Sibelius, hade i allt väsentligt lagt ner sin tonsättarpenna för gott, medan en rad högt utbildade, beresta och nyfikna representanter för den följande generationen sporrade, utmanade och konkurrerade med varandra i skapandet av nya uttryck för den finländska konstmusiken. En av de mest centrala personerna i den här processen var **Leevi Madetoja**, född i Uleåborg, men utbildad i Helsingfors och på flera håll ute i Europa.

Madetoja hade redan två framgångsrika symfonier i bagaget, bland många andra alster i en lyrisk-senromantisk stil, när han år 1920 besökte Paris. Där fick han bekanta sig med de omvälvande och radikala musikaliska tendenser som florerade efter det stora kriget, inte minst den avantgardism som tonsättarna i den nyestablerade gruppen Les Six stod för, men också den mera etablerade modernismen i Debussys fotspår. Dessa upplevelser hade han således i färskt minne när han av Kalevalasällskapet fick en beställning på ett nytt verk för att fira Kalevaladagen. Resultatet, *Lyrisk svit op. 51 för cello och piano*, presenterar i fyra satser en fräsch mix av franska intryck och österbottnisk strävhet. Det här draget blir uppenbart redan i den inledande gesten och det försvinner inte helt ens i den dystra tredjesatsen.

César Franck var en av de centralaste figurerna i det franska musiklivet under de mittersta decennierna av 1800-talet. Han hade sedan mitten av seklet varit tongivande inom den franska orgelkonsten i egen-skap av organist för flera stora kyrkor i Paris, men sedan han år 1872 blivit lärare vid konservatoriet började han åter utvidga sin kompositionsverksamhet till generer som han inte hade rört sedan ungdomsåren. Han blev också en mycket omtyckt lärare i orgel och komposition och samlade kring sig en celeber skara studenter, bland annat Vincent d'Indy, Ernest Chausson och Louis Vierne, som omtalade honom som sin "pater seraphicus", sin änglalike fader. Ett känne-

Varhaiset itsenäisyuden vuodet Suomessa olivat myös musiikillisessa mielessä dynaamista aikaa. Suuri keskeinen hahmo, Sibelius, oli jäätmässä säveltämisen lopullisesti, kun taas iso joukko hyvin koulutettuja, matkustavia ja uteliaita seuraavan sukupolven edustajia innoittivat ja haastioivat itseään ja toisiaan, sekä myös kilpailivat toistensa kanssa, luoden uusia ilmeitä suomalaiseen taidemusiikkiin. Yksi keskeisistä säveltäjistä oli Oulussa syntynyt **Leevi Madetoja**, joka oli saanut koulutusta sekä Helsingissä, että useassa paikassa ympäri Eurooppaa.

Leevi Madetoja

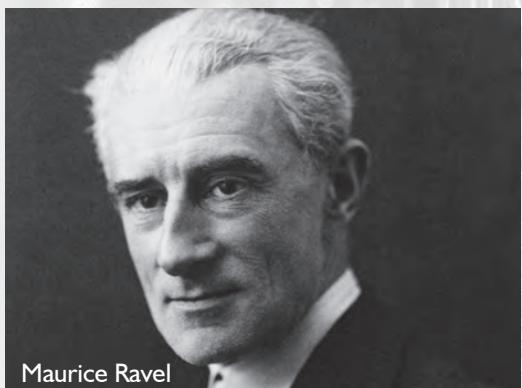
Madetojalla oli meriittilistallaan jo muiden muassa kaksi menestyksekästä sinfonialla, kun hän vieraili Pariisissa vuonna 1920. Siellä hän tutustui maailmansodan jälkeiseen hämmentävään ja radikaaliin ilmapiiriin kauungin musiikkielämässä ja erityisesti siihen musiikilliseen avantgardismiin, jota vastaperustettu säveltäjäyhteisö Les Six edusti, mutta myös vakiintuneempaan modernismiin Debussyn jalanjäljissä. Kaikki nämä kokemukset olivat tuoreessa muistissa, kun Madetoja sai tilauksen säveltää Kalevalaseuralle uuden teoksen Kalevalan päivän juhlia varten. Tuloksena oli *Lyyrillinen sarja op. 51 sellolle ja pianolle*, joka esitellee neljän osan kokonaisuutena raikasta sekotustaranskalaisia vaikutteita ja pohjalaista karheutta. Tämä piirre nousee esille jo avauksen ensimmäisessä eleessä, eikä häviä edes alakuloisessa kolmannessa osassa.

César Franck oli yksi keskeisimmistä hahmoista Ranskan musiikkielämässä

tecknande drag i hans lärarverksamhet var, att inspirationen flödade åt bågge håll: han undervisade sina elever men frågade också ofta dem om råd och omdömen kring hans egna verk.

År 1884 skrev han för första gången på ungefär 20 år ett verk för piano solo, det omfattande och krävande Prélude, choral & fugue. Han fortsatte sedan året därpå med ännu ett pianosolo, men kontrasten till det föregående är stor. *Danse lente* är ett kortfattat verk som inte gör mycket väsen av sig, men till utformningen utsökt elegant och balanserat. Franck skulle slutligen år 1887 komplettera sin sena pianotrilogi med ännu ett storskaligt verk, Prélude, aria & final.

Maurice Ravel hade under åren efter första världskriget närt tankar om att komponera en violinsonat för den nära vännen och framstående violinisten Hélène Jourdan-Morhange. År 1922 grusades dessa förhoppningar då hon blev tvungen att avbryta sitt offentliga musicerande till följd av reumatiska problem. Ravel sjönk, av denna och andra orsaker, in i en depression och långvarig kreativ kris.

Maurice Ravel

En ljuspunkt inträffade dock när tonsättaren i stället mötte den ungerska violinisten Jelly d'Aranyi, som samarbetade med Casals, Bartók och många andra av tidens främsta konsertmusiker. Efter en privatkonsert i London, vid vilken hon framfört Ravel's sonat för violin och cello, fortsatte hon att underhålla honom med ett ändlöst förråd

1800-luvun keskivaiheilla. Hän oli ollut jo vuosisadan puolivälistä lähtien urkutaitteen uranuurtaja, toimien Pariisissa usean suuren kirkon urkurina. Kun hänestä vuonna 1872 tuli konservatorion opettaja, alkoi hän laajentaa sävellystoimintaansa alueille, joihin hän ei ollut koskenut nuoruusvuosiensa jälkeen. Hänestä tuli myös erittäin suosittu urkujensoiton ja sävellyksen opettaja. Valovoimainen joukko opiskelijoita, kuten Vincent d'Indy, Ernest Chausson ja Louis Vierne, kerääntyivät hänen ympärilleen, kutsuen häntä lempinimellä "pater seraphicus", enkelimainen isä. Franckin opetuksen erityispiirre oli inspiraation virtaaminen molempien suuntaan: hän ohjasi oppilaitaan, mutta kysyi heiltä myös usein neuvoa ja mielipiteitä omista sävellyksistään.

Vuonna 1884 hän sävelsi ensimmäistä kertaa 20 vuoteen teoksen soolopianolle, laajan ja vaativan Prélude, choral & fuguen. Seuraavana vuonna syntyi toinen pianoteos, jonka kontrasti edelliseen on suuri. *Danse lente* on pienimuotoinen ja vaativaton teos, mutta sen muotoilu on äärimmäisen hienostunut ja tasapainoinen. Muutamaa vuotta myöhemmin, vuonna 1887, Franck täydensi myöhäisen pianotrilogiansa säveltämällä toisen mittavan teoksen, Prélude, aria & final.

Heti ensimmäisen maailmansodan jälkeisinä vuosina **Maurice Ravel** oli ollut aikeissa säveltää läheiselle ystäväleille, viulisti Hélène Jourdan-Morhangelle viulusaatin. Vuonna 1922 nämä suunnitelmat haihtuivat, kun Jourdan-Morhange joutui päättämään julkinen uransa reumaattisten ongelmien takia. Osittain tästä syystä Ravel vaipui masennukseen ja taiteelliseen kriisiin.

Hänen tielleen osui kuitenkin valon pilkahdus, kun hän tapasi nuoren unkarilaissyntynniin viulistin Jelly d'Aranyin, Casalsin, Bartókin ja monen muun tunnetun muusikon konserttikumppanin. Soitettuaan Ravelin sonaatin viululle ja sellolle Lontoossa pidetyssä yksityiskonsertissa, tämä viihdytti säveltäjää näennäisen loputtomalla varastolla unkarilaisia kansansävelmiä. Sinä iltana syntyi idea,

av ungerska folkmelodier. Den här kvällen var ursprunget till den kompositionsidé som så småningom ledde fram till rapsodin *Tzigane*, men det var en lång och motig process. Ravel hade ännu inte släppt idén om en violinsonat och han hade nu lovat d'Aranyi att hon skulle få uruppföra den. När det överenskomna datumet närmade sig i april 1924, hade han fortfarande ingen sonat att presentera och tog då i stället tag i *Tzigane*, som han snabbt färdigställde till en briljrande ungersk rapsodi i Liszts och Brahms fotspår. Den var utmanande för solisten inte minst genom den långa solointroduktionen – lika lång som det efterföljande ensembleavsnittet – och för att göra intrycket ännu mer exotiskt föreskrev han att pianot skulle vara försett med ett s.k. luthéal-maskineri som gjorde att klangen liknade en cimbalom, en östeuropeisk cittra. Verket blev en stor publikframgång, även om många som kände Ravel hörde tecknen på hastverk i musiken. Följande år gjorde Ravel ett arrangement för orkester.

Att driva en karriär som tonsättare i Ryssland under de tidiga åren av 1900-talet var inte det lättaste. Oron pyrde i samhället, med missnöjesyttringar som allt som oftast utmynnade i våldsamheter. **Sergej Rachmaninov**, som i det föregående seklets avslutande år hade etablerat sig som virtuos pianist och tonsättare, fann det samhälleliga klimatet synnerligen distraherande och kunde bara finna riktig ro att komponera på familjens sommarresidens Ivanovka i Tambovdistriktet i södra Ryssland.

Det var också i Ivanovka som Rachmaninov under åren 1910–12 sammanställde en av sina sista sångsamlningar före den kommande exilen, op. 34, som innehåller sammanlagt 14 sånger. Bland sångernas textförfattare fanns många av den ryska senromantikens främsta namn, men den mest framgångsrika av alla 14 sånger saknar text. Rachmaninov komponerade *Vokalis* för en särskilt ljus koloratursopran vid namn Antonina Nezjdanova, som hade haft stora framgångar i Moskva. När hon fick noterna och bör-

joka aikoinaan pitkän ja mutkikkaan prosessin jälkeen johti rapsodiaan *Tzigane*. Ravel ei ollut vielä päästänyt irti ideaastaan viulusoonaatista, vaan lupasi nyt d'Aranyille, että hän saisi kantaesittää sen. Kun sovitti päivämäärä huhtikuussa 1924 lähestyi, sonaatti ei ollut vielä läheskään valmis, joten Ravel tarttui hätäsuunitelmana *Tzigane*-aiheeseen ja kirjoitti pikavauhtia siitä briljeeraavan unkarilaisen rapsodian Lisztin ja Brahmsin jalanjälkiä seuraten. Lopputulos oli solistille haastava pitkän soolojakson takia, joka on yhtä pitkä kuin sitä seuraava ensemble-osa. Ravel halusi tehdä soinnista vieläkin eksuoottiseman käyttämällä pianossa uutta, niin kutsuttua luthéal-koneistoa, jonka avulla sointi saatiin muistuttamaan cimbalomia, itäeurooppalaista vasarasittraa. Teoksesta tuli lopulta suuri menestys, vaikka Ravelin musiikkia tuntevat kuulivatkin siinä kiireen merkkejä. Seuraavana vuonna Ravel teki teoksesta vielä version orkesterille.

Säveltäjän ammatin harjoittaminen Venäjällä 1900-luvun varhaisina vuosina ei ollut helpoin mahdollinen uravalinta. Yhteiskunnan pinnan alla kytivät vallankumoukselliset aatteet, nousten väillä pintaan ja aiheuttanen väkivaltaisia levottomuuksia. **Sergei Rachmaninov**, joka edellisen vuosisadan loppuvuosina oli vakiinnuttanut asemansa pianovirtuosina ja säveltäjänä, koki tämän ilmapiirin hyvin häiritseväänä. Ainoa paikka, jossa hän saattoi näinä vuosina todella keskittyä ja löytää rauhan säveltämiseen oli perheen kesäresidenssi Ivanovka eteläisen Venäjän Tambovin piirikunnassa.

Sergei Rachmaninov

jade öva, beklagade hon sig över att en så vacker melodi saknade text. Rachmaninov skall ha svarat ”till vad behövs ord, när du med din röst och tolkning kan förmedla allt bättre än någon kunde med ord?” Vokalis har sedermera arrangerats för en uppsjö av olika soloinstrument och sammansättningar och är ett av Rachmaninovs mest älskade verk.

I början av **Sibelius'** tonsättarbana – ungdomen och studieåren vid Helsingfors musikinstitut – finns en ansenlig mängd kammarmusik för de vanligaste kammarformaten. Hemma i familjen Sibelius musicerades det flitigt bland syskon, föräldrar och bekanta och förutom att spela violin började Janne, som han då kallades, komponera till husbehov redan under tidiga tonår. Tiden vid musikinstitutet 1885–1889 var mera strikt inrutad och Sibelius var inte odelat förtjust över de nya Lisztsk-Wagnerska ideal som läaren Martin Wegelius förespråkade.

Jean Sibelius

Friast kunde Sibelius hänge sig åt sitt komponerande under sommarloven som familjen spenderade på olika håll i södra Finland. Bland annat komponerade han under tre påföljande somrar pianotrior som numera allmänt identifieras enligt respektive ferieort: Hafträsk (1886), Korpo (1887) och Lovisa (1888). Den sista av dessa, den ljusa C-durtrion komponerad i familjens hus i Lovisa, var den som tidigast återfanns bland Sibelius efterlämnade men outgivna verk och den är därför idag också den oftast framförda av de tidiga triorna.

Juuri siellä Rahmaninov sävelsi ennen maasta pakoaan vuosina 1910–12 toiseksi viimeisen laulusarjansa opusnumerolla 34, joka sisältää 14 laulua. Laulujen tekstien takaa löytyvät monet venäläisen myöhäisromantikan suurista runoilijanimistä, mutta lauluista tunnetuin on sävelletty ilman sanoja. Rahmaninov sävelsi *Vokaliisinsa* erityisen kirkkaalle koloratuurisopraanolle nimeltään Antonina Nezjdanova, joka oli hyvin suosittu Moskovan konserttilavoilla. Kun Nezjdanova sai nuotit harjoitusta varten, hän valitti, että niin kauniilla kappaleella ei ollut sanoja. Rahmaninov sanotaan vastanneen: ”Mihin sanoja tarvitaan, kun äänelläsi ja tulkinnallasi pystyt ilmaisemaan kaiken paremmin kuin kukaan voisi sanoilla tehdä?” Vokaliisi on sittemmin sovitettu lukemattomille eri soittimille ja kokoonpanoille, ja se on yksi Rahmaninovin rakastetuimmista teoksista.

Sibeliuksen säveltäjänuran alkuvaiheissa – nuoruudessa ja opiskeluvuosina Helsingin musiikkiopistossa – syntyi mittava määrä kamarimusikkia ajan yleisimille kokoonpanoille. Sibeliusten kotona musisoitiin ahkerasti sisarusten, vanhempien ja ystävien kesken. Viulunsoittoonsa lisäksi Janne, joksi häntä silloin kutsuttiin, alkoi säveltää kotitarpeisiin jo varhaisessa teini-iässä. Sävellystyö musiikkiopistossa vuosina 1885–1889 oli tiukemmin säädettyä, eikä Sibelius tuntunut arvostavan opettajansa Martin Wegeliuksen moderneja ihanteita, jotka nojautuivat Lisztiin ja Wagneriin.

Vapaimmin Sibelius pääsi säveltämään kesäolillaan, jotka perhe vietti eri puolilla Etelä-Suomea. Hän sävelsi muun muassa peräkkäisinä kesinä kolme pianotrioa, jotka nykyään tunnetaan synnyinpaiikkojensa mukaan: Hafträsk (1886), Korppoo (1887) ja Loviisa (1888). Näistä viimeinen, valoisat C-duuri-trio sävellettiin perheen Loviisan tallossa. Se löytyi ensimmäisenä säveltäjän jäämistön julkaisemattomien teosten joukosta ja on ehkä siksi trioista tunnetuin ja esitetyn.

TORSDAG - TORSTAI 14.7.2022

8. FRÅN MOZART TILL BRAHMS - MOZARTISTA BRAHMSIIN
19:00 Salon taidemuseo Veturitalli

25 €

W. A. Mozart
(1756–1791)

Trio för piano, klarinett och altviolin Ess-dur
Trio pianolle, klarinetille ja alttoviululle Es-duuri KV 498,
"Kegelstatt" (1786)

Andante
Menuetto – Trio
Allegretto

Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Alfredo Perl, piano

Ludwig van Beethoven
(1770–1827)

Tolv variationer för violin och piano över ariani
"Se vuol ballare" ur Figaros bröllop av Mozart WoO 40
Kaksitoista muunnelmaa viululle ja pianolle Mozartin
Figaron häiden ariasta "Se vuol ballare" WoO 40 (1792–93)

Sonja Korkeala, violin - viulu
Alfredo Perl, piano

Max Bruch
(1838–1920)

Acht Stücke op. 83 (1909–10)

II Allegro con moto
VI Nachtgesang Andante con moto
VII Allegro vivace, ma non troppo
Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Alfredo Perl, piano

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

Johannes Brahms
(1833–1897)

Pianotrio nr 2 C-dur
Pianotrio nro 2 C-duuri op. 87 (1880–1882)

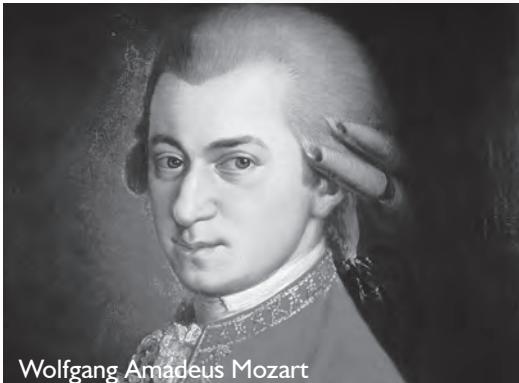
Allegro
Andante con moto (Tema con variazioni)
Scherzo. Presto – Trio. Poco meno presto
Finale. Allegro giocoso
Alfredo Perl, piano
Sonja Korkeala, violin - viulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

I biljettpriiset ingår utställningarna HC BERG och Laura Laines "Egg, Sugar & Pink Flora".
De kan ses en timme före konserten samt i pausen.

Lipun hintaan sisältyy tutustuminen HC BERG -näyttelyyn sekä Laura Laineen "Egg, Sugar & Pink Flora" -näyttelyyn tuntia ennen konserttia sekä konsertin väliajalla.

Wolfgang Amadeus Mozart

Enligt traditionen skall **Wolfgang Amadeus Mozart** ha spelat kägel spel medan han komponerade *trion i Ess-dur KV 498*, vilket är bakgrunden till smeknamnet (Kegelstatt betyder kägelbana). I själva verket skrev Mozart den här attraktiva trion sommaren 1786 för familjen Jacquin – nära vänner till tonsättaren – och specifikt dottern Franziska von Jacquin, som var hans elev i pianospel. Troligtvis utgjordes ensemblen vid den salongkonsert där trion framfördes just av Franziska, Mozart själv på alt-violin och så den berömde Anton Stadler på klarinett. När trion sedan skulle publiceras hos förlaget Artaria, så beskrevs den som en trio för violin, altviolin och klaver, med möjligheten att framföra violinstämman på klarinett, en lösning som torde ha haft helt krassa kommersiella motiv.

Ingen tonsättare före Mozart hade veterligen komponerat för just den här instrumentkombinationen och den förblev sällsynt också i framtiden. Till utformningen är trion allt annat än ett vänsterhandsverk (under kägel spel). I stället är greppet i det närmaste symfoniskt, det lilla formatet till trots, med jämbördiga arbetsinsatser fördelade på de tre instrumenten och en häpnadsväckande rik och varierad klang.

Sedan premiären på Wolfgang Amadeus Mozarts Figaros bröllop år 1786 hade snart sagt alla arior ur operan blivit populära slagdängor var för sig, inte bara i Wien utan runtom i Europa. Det var därför knappast

Tarinan mukaan **Wolfgang Amadeus Mozart** olisi pelannut keilapelit säveltääseen *trioa Es-duurissa KV 498*, mistä johtuu teoksen lempinimi (Kegelstatt tarkoittaa keilarataa). Itse asiassa Mozart sävelsi tämän teoksen kesällä 1786 säveltäjän läheisille ystäville Jacquinin perheelle ja erityisesti perheen tyttärelle Franziska von Jacquinille, joka oli Mozartin piano-oppilas. Luultavasti perheen salonkikonsertissa kuullussa kantaesityksessä soittivat Franziska, Mozart alttoviulussa, sekä kuuluisa klarinettivirtuoosi Anton Stadler. Kun *trioa* oltiin myöhemmin julkaistu Artarian kustantamolla, koonpanoksi ehdotettiin viulu tai vaihtoehtoisesti klarinetti, alttoviulu ja piano. Peruste viulun lisäämiseen lienee ollut puhtaasti kauhallinen.

Kenenkään säveltäjän ennen Mozartia ei tiedetä säveltäneen tälle tietylle sointiyhdistelmälle, ja se jäi harvinaiseksi myös hänen jälkeensä. Sisällöltään *trio* on kuitenkin kaikkea muuta kuin vasemman käden työ (keilaa pelatessa). Sen sijaan ote on lähestulkoon sinfoninen teoksen pienestä koosta huolimatta, ja kaikille kolmelle soittimelle annetaan tasavertaisesti vastuuta. *Trion* sointi on näin ollen hämmästyttäväni rikas ja vaihteleva.

Wolfgang Amadeus Mozartin Figaron häiden kantaesityksen jälkeen vuonna 1786 lähestulkoon kaikista oopperan aarioista tuli myös suosittuja itsenäisiä lauluja, eikä ainostaan Wienissä, vaan ympäri Eurooppaa. Näin ollen ei ollut kovin yllättävää, että Ludwig van Beethoven pian Wieniin saapumisenä jälkeen vuonna 1793 valitsi yhden näistä aarioista lähtökohdaksi sarjalle virtuosisia ja molemmille soittimille haastavia muunnelmia viululle ja pianolle. *Figaron cavatinan Se vuol ballare* -teema esitellään pizzicatona, mahdollisesti viittauksena tekstin mainitsemaan kitaraan, jonka jälkeen muunnelmat seuraavat toisiaan nopeassa tahdissa.

Muunnelmat omistettiin Beethovenin Bonnin nuoruusvuosien ystävälle Eleonore von Breuningille. Hän oli yksi useista naisista, jot-

förvånande att **Ludwig van Beethoven** mycket snart efter sin ankomst till Wien år 1793 skulle välja en av dessa arior som utgångspunkt för en briljant och för både violinisten och pianisten tekniskt krävande uppsättning variationer. *Figaros cavatina* Se vuol ballare presenteras som pizzicato av violinen, kanske som en referens till den gitarr som Figaro nämner i originalet, varefter variationerna avlöser varandra i snabb takt.

Variationerna är tillägnade Eleonore von Breuning, en vän från ungdomstiden i Bonn och en av de flera kvinnor som genom åren var föremål för Beethovens romantiska intresse. I ett brev till henne beskriver han dels de tekniska utmaningarna i variationerna, men han ger också upplysningar om varför han skrivit ner dem på papper; enligt den kaxige unge virtuosen hände det sig i Wien att han någon dag efter att ha framträtt med improviserade pianonummer fick höra någon annan, som snappat upp hans idéer,呈现出 dem som sina egna. Det fanns således ett element av att ”skydda” verket och försäkra sig för plagiat, i en tid då upphovsrätt ännu var ett okänt begrepp.

Alla var inte glada och nöjda när det blev uppenbart att den musikaliska utvecklingen mot slutet av 1800-talet gick mot ett totalt upplösande av den diatoniska tonalitet som varit ryggraden i den västerländska musiken sedan 300 år. I själva verket var detta ett av de stora debattämnen bland musiker, musikhistoriker och kritiker under 1800-talet, klarast utkristalliserat i tudelningen mellan omstörtande musiker i Liszt-Wagnerlägret och de mera konservativa Schumann-Brahms-anhängarna.

Max Bruch sällade sig som tonsättare till det senare gänget och skrev ännu under sina senare år musik som tätt knyter an till den musikaliska huvudfåran på mitten av 1800-talet. Det här garanterade honom länge en rätt så stor anhängarskara, men samtidigt fann han sig efterhand glida ut ur de centrala musikkretsarnas omedelbara synfält. Kring sekelskiftet var det helt andra tongångar som

ka olivat vuosien saatossa Beethovens romanttisen mielenkiinnon kohteita. Kirjeessä Eleonorelle säveltäjä kuvaillee teoksen teknisiä haasteita, mutta hän selittää myös syy miksi kirjoitti sen paperille. Ylpeän nuoren virtuoosin mukaan Wienissä tapahtui välillä niin, että improvisoidusta pianoesityksestä muutaman päivän jälkeen saattoi kuulla jonkun muun kopioineen hänen ideoitaan ja esittävän niitä ominaan. Tässä oli siis tarve ”suojata” teoksiaan plagiointilta ajalla, jolloin tekijänoikeus oli vielä tuntematon käsite.

Ludwig van Beethoven

Musiikillinen kehitys 1800-luvun loppupuolella kulki yhä selkeämmin kohti tonaalisuuden täydellistä purkautumista, mikä ei suinkaan miellyttänyt kaikkia. Tämä oli itse asiassa yksi vuosisadan kiivaimmista keskustelunaiheista muusikkojen, teoreetikkojen ja historioitsijoiden välillä. Selkeimmin tästä riitaa käyttiin Lisztin ja Wagnerin tukijoiden sekä maltillisempien Schumannin ja Brahmin kannattajien välillä.

Max Bruch oli säveltäjänä selvästi yksi niistä, jotka pyrkivät säilyttämään musiikin tuttuja periaatteita. Hän kirjoitti vielä myöhäisellä iällään musiikkia, joka olisi voinut kuulua 1800-luvun keskivaiheiden valtavirtaan. Tästä syystä Bruch sai osakseen melko laajan tukijajoukon, mutta luisui samalla vähitellen pois keskeisimmistä musiikkipiireistä. Vuosisadan vaiheen tienoilla olivat aivan toisenlaiset suuntaukset muodissa. Ensimmäisen maailmansodan emotionaalisen järkytyksen myötä käännettiin lopullisesti

dominerade. I och med första världskrigets emotionella chock, som bland annat ledde till att man i kulturellt hänseende definitivt vände det gamla seklet ryggen, var Max Bruchs öde att förvisas till de marginella och så småningom bortglömda tonsättarnas skara, med undantag för ett litet urval verk som hölls kvar i repertoarerna.

Max Bruch

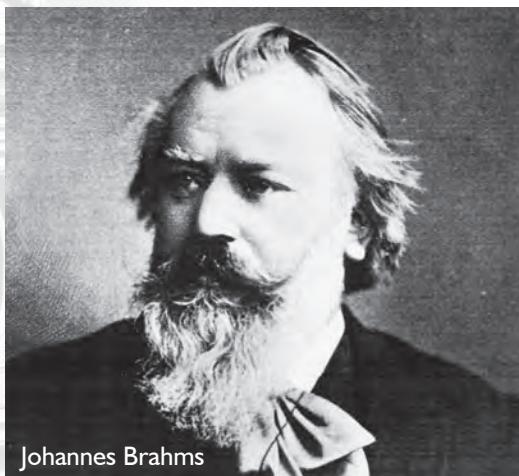
Sett ur rent musikalisk synvinkel var det här ödet inte alldeles rättvist, för Bruch behärskade sitt hantverk mycket väl. Detta är uppenbart också i hans opus 83, en svit små stycken skrivna år 1910. Det är frågan om musik som, med undantag av Rumänische Melodie och Nachtgesang, saknar konkreta associationer i form av program eller beskrivande titlar och därigenom knyter an till den romantiska traditionen av abstrakt, ren musik. Vi befinner oss estetiskt långt borta från Schönbergs och andra samtida tonsättares halsbrytande pionjäranda.

Johannes Brahms var kring år 1880 på den absoluta höjden av sin karriär. Han var efterfrågad både som tonsättare, dirigent och pianist, och hans rykte hade också börjat spridas vida utanför det egna landets gränser. Efter mycken tvekan och hårt arbete under flera år hade den självkritiske Brahms också under 1870-talet äntligen tagit steget ut och debuterat både som symfoniker och tonsättare av stråkkvartetter. Den här milstolpen bidrog tveklöst också till en känsla av ökad frihet och säkerhet som tonsättare, och det tidiga 1880-talets produktion utgör ett rikhaltigt flöde av mogna och stilskräck mästerverk.

selkä edelliselle vuosisadalle. Max Bruchin kohtalo oli tulla karkotetuksi marginaaleihin ja vähitellen unohdetuksi säveltäjäksi. Ainoana poikkeuksena oli pieni valikoima hänen teoksiaan, jotka jäivät aktiivisesti esitettyyn konserttiohjelmistoon.

Musiikillisesta näkökulmasta tämä kohtalo ei ollut täysin ansaittu, sillä Bruch hallitsi ammattinsa varsin hyvin. Tämä on ilmeisesti opuksessa 83, joka on vuonna 1910 sävelletty pienten kappaleiden sarja. Tässä sarjassa ei ole konkreettisia assosiaatioita ohjelmien tai kuvailevien otsikkojen muodossa, poikkeuksina Rumänische Melodie ja Nachtgesang. Teos liittyy myös tällä tavalla Brahmsilaiseen absoluuttisen musiikin perinteeseen. Teoksen estetiikka on varsin kaukana Schönbergin ja hänen kaltaistensa hullunrohkeiden uudisraivaajien hengestä.

Johannes Brahms oli vuoden 1880 tienoilta uransa huipulla. Hän oli kysytty säveltäjänä, kapellimestarina ja pianistina, ja hänen maineensa oli levämässä reipasta vauhtia myös maansa rajojen ulkopuolelle. Pitkän epäröinnin ja monien vuosien kovan työn jälkeen itsekriittinen Brahms oli 1870-luvulla vihdoin debytoinut myös sinfonikkona ja jousikvarteton säveltäjänä. Tämä virstanpylväs toi epäilemättä hänelle lisää itseluottamusta ja vapauden tunnetta säveltäjänä, ja 1880-luvun alun tuotanto onkin vuolas virta kypsiä ja tyyliltään varmoja mestariteoksiä.

Johannes Brahms

Som ung hade Brahms gjort några exkursioner i pianotrioformatet, inklusive den publicerade trion nr 1 i B-dur, men det dröjde ända till år 1880 innan han återvände till den här intima genren. Nu tog han igen skadan genom att parallellt komponera två inledande satser, en i Ess-dur och en i C-dur. Kanske hade han verkligen för avsikt att skriva två trior sida vid sida, eller så kunde han inte bestämma sig för vilken tonart som var den rätta just då. Sedan dröjde det ytterligare två år innan han kom tillbaka till materialet och då var det C-dursatsen som kompletterades till en full trio. Och vilket verk det är, ett veritabelt kosmos av stämningar, lekfulla tonartsbyten, antydningar och gåtor. Clara Schumann, Brahms förtrogna vän, var särskilt förtjust i den lugna andra satsen med sina ungerskt klingande variationer och enträgna unisoni i stråkarna. Scherzosatsen är å andra sidan ett mörkt och oroande interludium före den sprudlande finalen kan ta över.

Nuoruudessaan Brahms oli tehnyt joitain kokeiluja pianotrioton parissa, mukaan lukien julkaisuun asti viety trio nro 1 B-duurissa, mutta tämän jälkeen kului aikaa vuoteen 1880 asti, ennen kuin hän palasi tähän intiimiin kamarimusiikkilajiin. Siinä vaiheessa hän toisaalta korjasи epäkohdan aloittamalla peräti kaksi trioa samanaikaisesti, säveltäen alkuosia sekä Es- että C-duurissa. Kenties hänellä todella oli aikomus säveltää kaksi trioa, tai sitten hän ei vain osannut päättää kumpi sävellaji olisi se oikea. Kesti toiset pari vuotta ennen kuin hän palasi kyseiseen aineistoon, jolloin hän lopulta valitsi C-duurin sävellajiksi, täydentäen aiemmin sävellettyä valmiiksi trioksi. Ja mikä teos siitä syntyi-kään! Varsinainen kosmos täynnä vaihtelevia tunnelmia, leikkiä sävellajeilla, vihailuja ja arvoituksia. Clara Schumann, Brahmsin läheinen ystävä, oli erityisen ihastunut hitaaseen osaan unkarilaisvivahteisine variaatioineen ja puhuttlevine unisonomelodioineen. Scherzo-osa puolestaan on sävyltään tumma ja levoton interludi ennen pirksahtelevan finaaliosan alkua.

FREDAG - PERJANTAI 15.7.2022

9. & 10. FRÅN KYRKA TILL KYRKA - KIRKOSTA KIRKKOON 30 €

9. PER BRAHES NOTBOK - PIETARI BRAHEN NUOTTIKIRJA 20 €
20:30 Västanfjärds nya kyrka - Västanfjärdin uusi kirkko

John Dowland
(1562–1626)

The Most High and Mighty Christianus the Fourth
King of Denmark, His Galliard
Lady Rich's Galliard
Fortune My Foe
Frog Galliard / Now o Now I Needs Must Part

Jacob van Eyck
(1590–1657)

More Palatino

Jan Pieterszoon Sweelinck
(1562–1621)

Nicolas Vallet
(c.1583 – c.1642)
Jacob Van Eyck

Malle sijmen

Pierre Guédron
(1570–1620)

Est-ce Mars
Cessez mortels de soupirer
Aux plaisirs, aux délices bergères

Tobias Hume
(c.1569–1645)

Captain Humes Galliard
A Pollish Vilanell
A Polish Ayre

Anon.
Anon.
Anon.
Anon.
Melchior Franck
(c.1580–1639)

Amor
Courante I ja II
Ballo in echo
Teutscher Dantz
Ein Feste Burg ist unser Gott

ENSEMBLE NYLANDIA

Mikko Ikäheimo, luta - luutu
Johanna Isokoski, sopran - sopraano
Matias Häkkinen, cembalo
Tatu Ahola, viola da gamba
Kaisa Ruotsalainen, barockviolin - barokkiviulu
Sini Vahervuo, blockflöjt - nokkahuilut
Petri Arvo, blockflöjt och fagott - nokkahuilut ja fagotti

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 50 min

Kaffepaus - Kahvitauko

Fackeltåg till Västanfjärds gamla kyrka - Soihtukulkue Västanfjärdin vanhaan kirkkoon

FREDAG - PERJANTAI 15.7.2022

10. I LJUSENS SKEN - KYNTTILÄKONSERTTI 20 €

~22:00 Västanfjärds gamla kyrka - Västanfjärdin vanha kirkko

Johann Sebastian Bach (1685–1750)	Inventioner - Inventioita (1720-23) 15 Duetten nach den Zweistimmigen Inventionen (arr. -sov. Ferdinand David)
Béla Bartók (1881–1945)	Ur 44 Duor - Teoksesta 44 Duoa BB.104 (1931) <i>I Inventio C, BWV 772</i> 9. Duo, Játék (<i>Sånglekt - Laululeikki</i>) <i>II Inventio c, BWV 773</i> 10. Duo, Rutén nota (<i>Rutensk sång - Ruteenialainen laulu</i>) <i>VI Inventio E, BWV 777</i> 14. Duo, Párnás tanc (<i>Kudd-dans - Tyynyntanssi</i>) <i>VII Inventio F, BWV 779</i> 26. Duo, "Ugyan édes komámasszony..." (<i>Nidvisa - Kiusaamislaulu</i>) Sonja Korkeala, violin - viulu Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jean Marie Leclair (1697–1764)	Sonat för två violiner A-dur Sonaatti kahdelle viululle A-duuri op. 3 nro 2 (1730) <i>Allegro – Sarabanda Largo – Allegro</i>
Robert Fuchs (1847–1927)	Duetter för två violiner Duettoja kahdelle viululle op. 55 (1896) <i>I Ziemlich ruhig</i> <i>II Langsam, wehmütig</i> <i>III Lebhaft und lustig</i> <i>XI Sehr ruhig</i> <i>XX Etwas steif</i> <i>XVIII Leicht bewegt</i> Anna-Liisa Bezrodny, violin-viulu Sonja Korkeala, violin-viulu
Béla Bartók (1881–1945)	Ungerska folkvisor ur verket För Barn (arr. -sov. Karl Kraeuter) Unkarilaisia kansanlauluja teoksesta Lapsille BB.53 (1908–1909) <i>I Allegro ironico – II Allegretto – III Moderato –</i> <i>IV Choral – V Allegretto – VI Con moto – VII Vivace</i> Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu Jan-Erik Gustafsson, cello - sello
Robert Schumann (1810–1856)	Abendlied op. 85/12 (arr. -sov. Ferruccio Busoni) Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti Sonja Korkeala, violin - viulu Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu Roland Glassl, altviolin - alttoviulu Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Uppskattad längd - Arvioitu kesto 45 min

Axel Oxenstierna (1583–1654), som ägde friherredömet Kimito, och generalguvernören **Per Brahe** (1602–1680) kände varandra, dels som konkurrenter, men å andra sidan också som bevakare av gemensamma adliga intressen. Bägge grevar representerade den högsta adeln i Sverige och bägge hade stora förländningar på olika håll i riket, också i Finland. Under 1600-talet var adelns makt och rikedom som störst och Oxenstierna och Brahe verkade bägge också som riksdrots, vilket var det högsta ämbetet i Sverige näst efter kungahuset.

Per Brahe

Oxenstierna och Brahe möttes ofta i ämbetsutvandet. Då det inte var aktuellt att tävla om viktiga positioner utan de för恩ades av försvarandet av gemensamma adliga intressen, kunde de mycket väl ha dinerat tillsammans. Om det här skedde var det också troligt att musik klingade under aftonens gång; det var högst naturligt att adliga av grevestatus omgav sig med konst. Brahes musikaliska bildning är välbekant. Han hade bland övriga studieämnen också studerat lutspel under sin tid vid universitetet i Giessen i Tyskland, och i hans slott Visingsborg hemma i Sverige fanns en egen orkester. Också under Brahes tid som generalguvernör i Finland, då han residerade i Åbo, hade musiken en framträdande roll vid de festligheter som ordnades. Idag gör vi en fantasiresa för att lyssna till den musik som kunde ha klingat vid Oxenstiernas och Brahes hypotetiska samkväm.

Kemiön vapaherrakunnan omistanut **Axel Oxenstierna** (1583–1654) ja Suomen kenraalikuvernööri **Pietari (Per) Brahe** (1602–1680) tunsivat toisensa, toisaalta toisensa kilpailijoina, toisaalta ajamassa yhteisiä aatelisten etuja. Molemmat kreivit edustivat Ruotsin korkeinta aatelistoa, ja molemmilla oli suuria läänityksiä eri puolilla valtakuntaa, myös Suomessa. 1600-luvulla aateliston valta ja rikkaudet olivat ylimmillään. Oxenstierna sekä Brahe toimivat molemmat vuorollaan drotsina, joka oli Ruotsin valtakunnan ylin virka heti kuningashuoneen jälkeen.

Oxenstierna ja Brahe tapasivat toisensa useasti virkatehtävissä. Silloin kun kilpailu tärkeistä valtion viroista ei ollut ajankohtaisista, vaan heitä yhdisti esimerkiksi aatelisen etuoikeuksien puolustaminen, he saattoivat hyvin istua iltaa keskenään. Jos näin oli, varmasti tällaisessa illanvietoissa soi musiikki. Oli luonnollista, että kreivin tasoiset aateliset ympäröivät itsensä taiteilla. Brahe oli tunnetusti musiikkimiehiä. Hän oli opiskellut luutunsoittoa muiden oppiaineiden ohella Giessenin yliopistossa Saksassa, ja linnassaan Visingborgissa Ruotsissa hänellä oli palkattuna oma orkesteri. Myös Turussa, Brahen toimiessa Suomen kenraalikuvernöörinä, hänen järjestämässään juhlatilaisuuksissa musiikilla oli tärkeä rooli. Tänään teemme mieli-kuvitusmatkan kuuntelemaan sitä musiikkia, joka olisi voinut soida Oxenstiernan ja Brahen kuvitteellisessa illanvietossa.

Leijonan osa tämän illan konserttiohjelmas- ta on peräisin Brahen muistiin kirjoittamasta luuttusävellysten kokoelmasta, jota säilytetään Skoklosterin linnan kirjastossa Ruotsissa. Kokoelman massan eniten sävellyksiä on peräisin englantilaiselta luutunsoittajalta ja säveltäjältä **John Dowlandilta**. Hän työskenteli useita vuosia Tanskan hovissa, mikä osaltaan selittää hänen musiikkinsa suosiota Itämeren kulttuurialueella.

Dowlandin "Sammakkogallardiin" liittyy eriskummallinen tarina ja Brahe luultavasti tunsi sen. Hän nimitti otsikoi kappaaleen kokoelmanmassaan englanniksi: "Galiarda the Frog".

Lejonparten av kvällens konsertprogram har hämtats ur den samling lutkompositörer som Brahe själv tecknat ned och som bevaras i Skoklosters slottsbibliotek i Sverige. Den mest representerade tonsättaren i samlingen är den engelska lutenisten John Dowland, som arbetade i flera år vid det danska hovet. Det här är en orsak till att hans musik var populär i kulturområdet kring Östersjön.

François-Hercule de France, duke of Alençon

Dowlands "Grodgalliard" förknippas med en säregen historia som Brahe troligen kände till. I sin lutbok benämnde han nämligen stycket "Galiarda the Frog". Den här historien skulle Per säkerligen ha berättat åt Axel om de suttit afton tillsammans, för det handlar om ett slags "grodan och prinsessan"-berättelse ur verkliga livet. Englands långvariga regent, "jungfrudrottningen" Elisabet I hade många friare, både officiella och unofficiella. Den sista i raden var den franske hertigen d'Alenç, som vid två olika tillfällen anlände till det engelska hovet för att vinna drottningens hand. Han var en begåvad societetsherre och skicklig dansare, så han blev en populär figur vid hovet. Enligt samtida redogörelser var han emellertid också kortväxt, med en exceptionellt stor näsa och hans ansikte var ärrat efter att han som barn drabbats av smittkoppor. Drottningen började kalla honom "my frog", "min groda". Hertigens ambitioner förverkligades aldrig och han tvingades tomhänt resa hem till Frankrike. Vid tiden för hans avresa skrev Dowland sin berömda sång vars ord berättar om vänner vars vägar skiljs, en sång som i sin instrumentala version är känd som Grodgalliarden.

Tämän tarinan Pietari olisi illanvietossa varmasti kertonut Axelille, sillä se on eräänlainen tosielämän sammakko ja prinssessa - tarina. Englannin pitkääikaisella hallitsijalla, "neitsytkuningatar" Elisabet I:llä, oli lukuisia virallisja ja epävirallisja kosijoita. Viimeinen virallinen kosija oli ranskalainen d'Alencon herttua, joka saapui kahdesti Englannin hoviin kosiomatkalle. Hän oli hyvä seuramies ja tanssija, ja niinpä hänestä tuli hovissa varsin suosittu hahmo. Aikalaiskertomusten mukaan hän oli kuitenkin pieni mies, hänen kasvonsa olivat pahasti arpeutuneet lapsena kärsityn isorokon vuoksi. Kuningatar alkoi kutsua häntä nimellä "my frog", "sammakkoni". Kosiomatkat eivät tuottaneet tulosta, ja herttua joutui palaamaan pysyvästi Ranskaan. Paluumatkan aikoihin Dowland sävelsi tunnetun laulunsa, jonka sanat kertovat ystävysten teiden eroamisesta, ja jonka instrumentaalivervio tunnetaan sammakkogalliardina.

John Dowland

Brahen kokoelmanmassa on useita niin hengeliisiä, kuin maallisiakin lauluja luuttusovitukseissa. Maallisia lauluja ovat edellä mainitun lisäksi englantilainen kansanlaulu *Fortune my foe* ja ranskalaisen **Pierre Guédronin** *Est-ce Mars. More palatino* -laulu, joka tunnetaan myös nimellä *En me revenant*, oli alunperin latinankielinen juomalaulu. Useat säveltäjät, kuten hollantilainen **van Eyck**, tekivät tunnetusta melodiasta myös hienostuneita versioita.

I Brahes samling finns många andliga sånger likaväl som världsliga nedtecknade i arrangemang för luta. Bland de världsliga finns utöver den ovannämnda också den engelska folkvisan *Fortune my foe* och den franske tonsättaren **Pierre Guédrons** *Est-ce Mars*. Sången *More palatino*, som också är känd under namnet *En me revenant*, var ursprungligen en dryckesvisa på latin. Många tonsättare, som holländaren **van Eyck**, gjorde sofistikerade arrangementer av den välkända melodin.

De andliga sångerna är emellertid betydligt flera än de världsliga i Brahes samling. I den adliga bildningen ingick som en självklarhet också teologi, och Brahes universitetsstudier i Giessen var inget undantag. Universitetet i Giessen var ett nygrundat lutherskt lärosäte, som sedermera drabbades hårt i kaoset under 30-åriga kriget. *Eine feste Burg ist unser Gott*, dvs. *Vår Gud är oss en väldig borg är en välbekant Luther-psalm* som finns med i Brahes samling.

Under Axels och Pers tänkta supé skulle gamla minnen från 30-åriga kriget nere på kontinenten, och fredsförhandlingarna, stiga till ytan. Bägge stred i det nuvarande Polen, men Brahes militära karriär blev på grund av sviktande hälsa kort, och han återvände snart till Sverige. I den svenska arméns led stred också den engelska soldaten och gambisten **Tobias Hume**. Kanske hördes under kvällen också dennes kända gambasolon, på luta eller viola da gamba, och de åldrande grevarnas sinnen fyldes av tacksamhet att det långa kriget äntligen avslutats för Sveriges del.

För adliga under 1600-talet var det en viktig färdighet att behärska olika hovdanser. Dessa lärdes också ut vid den tidens universitet. Vem vet, kanske steg stämningen också under Axels och Pers samkväm såpass, att herrarna brast ut i dans. Som avslutning på konserten får vi höra ett urval danser ur Brahes lutbok, arrangerade för instrumentalensemble.

Mikko Ikäheimo

Axel Oxenstierna

Hengellisiä lauluja Brahen kokoelmanissa on kuitenkin selvästi enemmän kuin maallisista. Aatelisten opintoihin kuului itsestäänselvyytenä teologiaa, ja Brahen yliopisto-opinnot Giessenissä eivät olleet tästä poikkeus. Giessenin yliopisto oli vasta perustettu luterilainen opinahjo, joka sittemmin koki kovia 30-vuotisen sodan kaaoksessa. *Eine feste Burg ist unser Gott* eli *Jumala ompi linnamme* tunnetaan Lutherin virtenä ja se on mukana Brahen kokoelmanissa.

Axelin ja Pietarin kuvitteellisessa illanvietossa vanhat muistot Keski-Euroopan 30-vuotisesta sodasta ja rauhanneuvotteluista nousivat pintaan. Molemmat sotivat nykyisen Puolan alueella, mutta Brahen sotilasura jäi lyhyeksi johtuen hänen huonosta terveydestään, ja hän palasi pian Ruotsiin. Ruotsin armeijassa soti myös englantilainen sotilas ja gambisti **Tobias Hume**. Ehkä myös hänen tunnettuja gambasoolojaan kuultiin yhteisessä illanvietossa, milloin gamban, milloin luutun soitamana, ja ikääntyvien kreivien mielen valtasi kiitollisuus siitä, että pitkä sota oli saatu Ruotsin osalta päätökseen.

1600-luvun aateliselle erilaisten hovitanssien osaaminen oli tärkeä taito, jota opetettiin myös yliopistoissa. Ehkäpä Axelin ja Pietarin illanvietossa tunnelma nousi lopulta kattoon, ja herrat pistivät tapaamisessaan jalalla korasti. Konsertin lopuksi kuulemme valikoituja tansseja Brahen kokoelmasta soitinyhtyeelle sovitettuna.

Mikko Ikäheimo

Johann Sebastian Bach var, förutom framstående tonsättare och instrumentalist, också en pedagog av rang. I det tidiga 1700-talets skräcentrerade samhälle var det en självklar tanke att pojkar skulle gå vidare i sina fäders fotspår och Bach såg för sin del till att barnen, börjande från den äldsta, Wilhelm Friedemann, fick både undervisning och studiematerial. Bach skrev ner anvisningar och övningsstycken i små böcker som ännu idag används flitigt i musikutbildning världen över.

År 1722 blev det för Bachs del också aktuellt att förbereda sig för att söka tjänsten som kantor och musikledare i Thomasskolan i Leipzig efter att företrädaren Johann Kuhnau avlidit. Bach förstod tveklöst att den här tjänsten inte bara förutsatte tonsättarmässiga förtjänster, utan också pedagogiska, vilket torde vara orsaken till att han nu sammanställde inte mindre än tre pedagogiska samlingar: *Das Wohltemperierte Klavier*, *Aufrichtige Anleitung* och *Orgelbüchlein*. Den mittersta av dessa samlingar innehåller vad vi idag känner som hans två serier om vardera 15 tvåstämmiga *inventioner* och trestämmiga *sinfonior*, dvs. övningsstycken för spelteknik och modellexempel i kontrapunkt. Oräkneliga torde de pianoelever numera vara, vars första handgripliga kontakt med Bachs musik varit *Invention* i C-dur, den första och mest lättillgängliga i serien.

Den unga pianovirtuosen och tonsättaren **Béla Bartók** började etablera en karriär under 1800-talets sista år, men redan några år in på det följande seklet började han känna att något element saknades i hans egen musik. Sommaren 1904 kom så en vändpunkt som skulle få enorm betydelse för hans kommande liv. Han vistades under flera månader vid kurorten Gerlice Puszta (nuv. Ratkó i Slovakien) för att öva piano och komponera. Det hände sig att han en dag hörde en transsylvanian flicka vid namn Lidi Dósa sjunga i ett närliggande rum. Bartók blev fascinerad av de folkmelodier han hörde och började skriva ner dem. Efter den här episoden följde flera år av intensivt

Johann Sebastian Bach oli, paitsi armoittettu säveltäjä ja muusikko, myös merkittävä pedagogi. 1700-luvun alkupuolella kiltalaitoksen aikaan oli pojille itsestäänselvyys jatkaa isiensä työtä. Myös Bachille oli luonnollista yrityä parhaansa, jotta hänen lapsensa alkaen vanhimmasta Wilhelm Friedemannista, saisivat perusteellisen koulutuksen. Bach keräsi pieniin vihkoihin ohjeita, harjoituksia ja harjoituskappaleita kokoelmanksi, joita yhä edelleen käytetään laajasti musiikin koulutuksessa ympäri maailmaa.

Johann Sebastian Bach

Vuonna 1722 Leipzigin Tuomaskoulun kanttorin ja musiikkiohujan virka vapautui, kun Johann Kuhnau kuoli. Bach ryhtyi valmistautumaan viran hakemiseen ja ymmärsi epäilemättä hyvin, ettei työhön haettu ainoastaan säveltäjää ja muusikkoa, vaan myös etevää opettajaa. Luultavasti juuri tästä syystä hän kokosi vuoden aikana peräti kolme laajaa pedagogista nuottikokoelmaa: *Das Wohltemperierte Klavier*, *Aufrichtige Anleitung* ja *Orgelbüchlein*. Näistä keskimmäinen kokoelma tunnetaan tänään yleisesti *inventionina ja sinfonioina*. Ne ovat kaksi 15 sävellyksen sarjaa, joissa esitellään ja harjoitellaan soittotekniikkaa ja kontrapunktit. Lukemattonat pianonsoiton oppilaat ovat sittemmin saaneet ensikosketuksensa Bachin musiikkiin sarjan ensimmäisen ja helpoimmin lähestyttävän C-duuri-invention kautta.

Nuori pianotaiteilija ja säveltäjä **Béla Bartók** aloitti julkisen uransa 1800-luvun viimeisinä vuosina, mutta jo seuraavan vuosisadan alkuvuosina hänen alkoi tuntua, että

arbete med att samla in och katalogisera melodier från olika delar av Central- och Östeuropa, något som också förde honom i kontakt med den likasinnade Zoltán Kodály år 1905. Mycket snart började också både rytmiska och melodiska inslag från den här traditionella musiken göra intåg i Bartóks egna kompositioner och blev till bärande element i hans nya och stilbildande estetik.

Béla Bartók

Bartók närde också ett bestående engagemang för musikalisk pedagogik. Därmed var det för honom naturligt att ett av de tidigaste resultaten av hans forskning kring folkmusik skulle vara en uppsättning småskaliga stycken för användning i undervisning. Åren 1908 och 1909 sammanställde han två serier pianostycken under titeln För barn, innehållande sammanlagt 85 bearbetningar av ungerska och slovakiska melodier. Trots det pedagogiska ursprunget har dessa i allt högre grad också börjat förekomma i konsertrepertoarerna som konstverk i egen rätt. Det var också med den infallsvinkel som den amerikanska violinisten Karl Kraeuter valde ut en handfull av de ungerska styckena och arrangerade dem till en svit för violin och cello.

Ett 15-tal år senare, i mitten av 1920-talet, finner vi Bartók i en period då han komponerade endast sällan. Det här berodde dels på en fullspäckad konsert- och undervisningskalender, men också på att han ägnade sig åt att själv studera och förnya sin stil. Bland annat gjorde han sig mera förtrogen med kontrapunkten före Bach, kanske som respons på den fråga om avsaknaden av just detta

jokin tärkeä elementti puuttui hänen sävellyksistään. Kesällä 1904 tapahtui känne, joka mullisti hänen musiikillisen toimintansa loppuelämäksi. Hän vietti useita kuukausia Gerlice Pusztan (nyk. Ratkó Slovakiassa) kylpyläkaupungissa harjoittelakseen ja säveltääkseen. Eräänä päivänä hän sattui kuulemaan naapurihuoneesta transilvanialaistyön Lidi Dósan laulua. Dósan kansansävelmät kiehtoivat Bartókia ja hän alkoi kirjoittaa niitä muistiin. Tämän jälkeen Bartók vietti useita vuosia keräillen ja luetteloiden ahkerasti Keski- ja Itä-Euroopan perinteisiä sävelmiä, mikä johti tuttavuuteen toisen tutkijan, Zoltán Kodályn kanssa vuonna 1905. Hyvin pian Bartókin omiin sävellyksiin alkoi ilmestyi aineksia perinteisistä sävelmistä, jotka muodostuivat vähitellen kantaviksi elementeiksi hänen uudessa ja urauuurtavassa estetiikkassaan.

Bartókille musiikin opetuksen kehitys oli aina lähellä sydäntä, josta johtuen hänelle oli luonteva, että varhaisimpien tutkimustulosten joukossa oli myös pieni kappaleita opetuskäytöön. Vuosina 1908 ja 1909 hän kokosi kaksi sarjaa pianokappaleita yhteisnimellä Lapsille, sisältäen yhteensä 85 kappaletta, jotka perustuivat unkarilaisiin ja slovakialaisiin sävelmiin. Pedagogisista tarkoituksistaan huolimatta nämä kappaleet ovat taiteellisen laatunsa ansiosta alkaneet ilmestyi myös varsinaisiin konserttiohjeisiin yhä useammin. Tämä oli lähestymistapa myös silloin, kun amerikkalainen viulisti Karl Kraeuter myöhemmin sovitti kourallisen unkarilaisista pianokappaleista viululle ja sellolle.

Suunnilleen 15 vuotta myöhemmin Bartók eli kautta, jolloin hän sävelsi harvakseltaan. Tämä johtui osittain siitä, että hän oli täysin työllistetty kansainväisenä pianovirtuoosina ja opettajana sekä käytti aikaansa opiskeluun ja oman tylinsä uudistamiseen. Hän tutustui muun muassa syvemmin Bachia edeltävän ajan kontrapunktiin, kenties vastauksena kysymykseen kontrapunktin puuttumisesta, mikä oli juuri esitetty ensimmäisessä hänen musiikkiaan käsitleväässä analyysikirjassa.

inslag som en av de första större analyserna av hans musik hade lyft fram. När Bartók sedan kom igång med komponerandet igen, kring år 1926, var det i en ny syntes av det han tidigare gjort, inklusive folkmusikaliska inslag, kombinerad med både de senaste idéerna från Wien och Paris och lärdomarna från musikhistorien

Han fortsatte också att producera pedagogiskt material. Det var i samband med den här nystarten som han började arbeta med den stora pianosamlingen Mikrokosmos, men han fick också av den tyske musikpedagogen Erich Doflein i uppdrag att med motsvarande idé skriva musik för violin. Resultatet var *44 duor för två violiner*, komponerade år 1931. De 44 småstyckena fördelade på fyra volymer är alltså skrivna med ökande svårighetsgrad och lyfter alla fram olika speltekniker eller kompositoriska finesser, harmoniska och rytmiska. Också här har Bartók dragit nytta av sina etnomusikologiska erfarenheter och inkluderat ungerska och östeuropeiska element i snart sagt alla stycken.

Jean-Marie Leclair gjorde sig tidigt känd som en enastående violinist. I en berömd konsertduell i Kassel mätte han sina krafter mot den italienske virtuosen Pietro Locatelli och tidens kommentatorer, som älskade att lägga ut orden om skillnaderna mellan den franska och den italienska stilien, konstaterade att Leclair spelade som en ängel, medan Locatelli for fram som en djävul. År 1733 blev Leclair hovmusiker vid det franska kungahovet och fick därmed en utmärkt möjlighet att sprida sin nydanande stil, med inslag både från den äldre franska hovmusiken och nyare italienska drag. Gräl och rivalitet mellan Leclair och kollegan Guignon, med vilken han skulle dela första-violinistposten i orkestern, ledde emellertid till att han begärde avsked några år senare och drog vidare till andra uppdrag. År 1764 ändades hans liv tragiskt då han knivhöggs i ryggen, sannolikt av den yngre släktingen Guillaume-François Vial.

Kun Bartok jatkoi säveltämistä vuoden 1926 tienoilla, aloitti hän uuden synteesin yhdistäen aiempaan sävellystyliinsä vaikutteita kansanmusiikista, viimeisten wieniläis- ja parisiisissa säveltäjien kehityssuuntauksista sekä musiikinhistoriasta.

Samalla hän jatkoi pedagogisen aineiston luomista. Tämän uudelleen käynnistämisen yhteydessä Bartók alkoi työstää laajaa Mikrokosmos-pianokokoelmaa. Hän sai myös saksalaiselta musiikkipedagogilta Erich Dofleiniltä tilauksen kirjoittaa samankaltaisen kokoelma viululle. Tuloksena oli *44 viuluduoa*, jotka valmistuivat vuonna 1931. Ne julkaistiin neljän kirjan sarjana, vähitellen vaikeustasoa nostaan ja tuoden esille viulun eri soittotekniikoita. Myös tässä kokoelmassa Bartók hyödynsi Mikrokosmos-sarjan tapaan etnomusikologisia kokemuksiaan käyttäen unkarilaisia ja itäeurooppalaisia elementtejä lähestulkoon kaikissa kappaleissa.

Jean-Marie Leclair tuli varhaisella iällään tunnetuksi erinomaisena viulistina. Kuuluisassa viulukaksintaistelussa Kasselissa hän mittaili kerran voimiaan italialaista virtuosia, Pietro Locatellia vastaan. Aikalaiset kommentaattorit, jotka rakastivat ranskalaisten ja italialaisen tylin vertaamista, totesivat Leclairin soittaneen kuin enkeli, kun taas Locatelli riehui kuin paholainen.

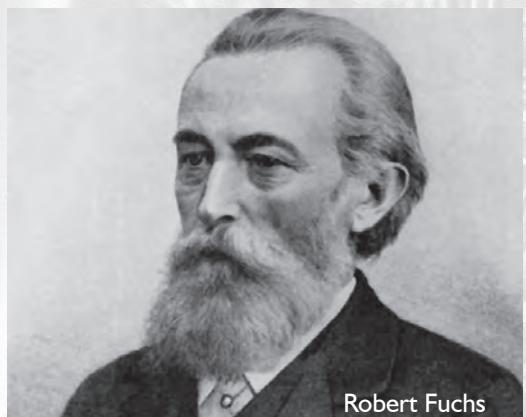
Jean-Marie Leclair

Vuonna 1733 Leclairista tuli Ranskan kuninkaan hovimuusikko ja hän oli vasteedes merkittävästi mukana muokkaamassa ranskalaisten myöhäisbarokin kehitystä yhdistäen

Samlingen om sex sonater för två violiner eller diskantgambor op. 3 publicerades år 1730 och var enligt en uppgift avsedda för Leclairs elev och mecenat Bonnier de la Bosson.

Den med beröm i allmänhet mycket sparsamme Johannes Brahms hade mycket gott att säga om **Robert Fuchs**, österrikisk tonsättare verksam i Wien. De som bekantade sig med hans verk var mestadels eniga om att det rörde sig om en förfämlig tonsättare, som ändå aldrig blev ett tillräckligt stort namn för att hans namn skulle leva kvar i allmänt medvetande. En orsak till detta var att han själv gjorde ytterst litet för att marknadsföra sina alster eller ens själv ordna konserter. I stället levde han ett tämligen blygsamt liv som professor i musikteori och undervisade under hela 37 år sådana storheter som George Enescu, Gustav Mahler, Alexander von Zemlinsky, Erich Korngold och inte minst våra egna Jean Sibelius och Erkki Melartin.

Samlingen med 20 duetter för två violiner op. 55 publicerades år 1896 och är en av flera likartade samlingar av småskaliga verk komponerade av Fuchs. Stilen är stillsamt romantisk, utan större emotionella excesser. Man kan kanske förstå att en ung och hetlevrad tonsättarstudent som Sibelius inte hade så stor utdelning av mötet med den wienske professorn: ”För min inre utveckling spelade varken mina studier för Fuchs eller Goldmark någon större roll. I allt vad jag gjorde, var jag ’fremmed Fugl’”

Robert Fuchs

sekä perinteisemmän ranskalaismusiikin että uuden italialaisen tylin piirteitä.

Keskinäinen kilpailu sekä riidat kollegansa Guignonin kanssa ykkösviuliston tehtävien jakamisesta orkesterissa johtivat kuitenkin siihen, että Leclair erosi pari vuotta myöhemmin ja siirtyi muihin tehtäviin. Vuonna 1764 hänen elämänsä loppui väkivaltaisesti, kun häntä puukotettiin selkään. Tekijä oli luultavasti hänen nuorempi sukulaista Guillaume-François Vial.

Jean-Pierre Guignon

Leclairin *kuuden sonaatin kokoelma op. 3 kahdelle viululle tai diskantigamballe* julkaistiin vuonna 1730. Sonaatit olivat erään lähteen mukaan osoitetut Leclairin oppilaalle ja mesenaatille Bonnier de la Bossonille.

Johannes Brahms oli yleisesti tunnettu säästeliäistä kehuistaan, mutta Wienissä toimineesta itävaltalaisväeltäjä **Robert Fuchsista** hänellä oli paljonkin hyvää sanottavaa. Muutkin Fuchsin teoksiin tutustuneet olivat yksimielisiä, että kyseessä oli ensiluokkainen säveltäjä. Siitä huolimatta hän ei saavuttanut elämänsä aikana riittävästi suosiota pysyäkseen yleisesti tunnettuna musiikin historiassa. Yksi syy tähän saattoi olla se, että hän itse teki kovin vähän edistääkseen teostensa levitystä tai esittämistä. Sen sijaan hän eli hiljaista musiikin teorian professoriin elämää ja opetti 37 vuoden ajan tulevia suuruuksia, kuten George Enescua, Gustav Mahleria, Alexander von Zemlinskyä, Erich Korngoldia sekä omia mestarisäveltäjiämme Jean Sibeliusta ja Erkki Melartinia.

Paret Robert och Clara Schumanns tillvaro i den stora musikmetropolen Dresden, deras hem sedan hösten 1844, skakades om rejält när den stora vågen av revolutioner svepte över kontinenten år 1848 och också Dresden drabbades. **Schumann** var tvungen att fly staden för att undvika tvångs-rekrytering till ett republikanskt garde och tillbringade hela sommaren på landsbygden utanför staden. Trots dessa omstörtande händelser var Schumann synnerligen produktiv under hela perioden fram till årsskiftet 1850, då planerna på en permanent flytt till Düsseldorf började utkristalliseras. Under hösten 1849 skrev han bland annat samlingen om 12 klagverstycken fyrhändigt "för små och stora barn" op. 85, vilken som avslutande stycke inkluderade *Abendlied*. Det här lyriskt melodiska och stillsamma stycket blev snabbt oerhört populärt och otaliga arrangemang har genom åren gjorts för olika instrumentsammansättningar. Den italienske pianovirtuosen Ferruccio Busoni, som en kort tid vistades också i Helsingfors som lärare vid musikinstitutet, gjorde ett stiligt arrangemang för klarinett och stråkkvartett när han var endast 14 år gammal

Ferruccio Busoni

Kokoelma 20 duettoa kahdelle viululle op. 55 julkaistiin vuonna 1896 ja on yksi useista samantyyppisistä Fuchsin pienimuotoisista kokoelmaneoksista. Tylli on hillityn romantinen, vailla suurempia tunnelmallisia liioitteluja. Tämän valossa on ymmärrettäväää, että nuori ja kiihkeä opiskelija Jean Sibelius ei pitänyt aikaansa Fuchsin oppilaana kovin merkittäväänä: "Sisäiselle kehitykselleni ei Fuchsin eikä Goldmarkin johdolla suoritamillani opinnoilla ollut suurta merkitystä. Kaikessa mitä tein, olin 'fremmend Fugl'."

Robert Schumann

Vuodesta 1844 lähtien suuressa musiikkimetropolissa Dresdenissä asuneen Schumannin pariskunnan elämä järkyi vakavasti, kun vuoden 1848 suuri eurooppalainen valankumousaalto saavutti kaupungin. **Robert Schumannin** oli pakko paeta kaupungista vältyykseen joutumasta pakkovärväyksi republikaanikaartiin ja hän vietti koko kesän maaseudulla kaupungin lähellä. Vaikeuksista huolimatta Schumann oli koko pakokauden ajan erittäin tuottelias vuoteen 1850, jonka alkaessa alkoi kypsyä ajatus muutosta Düsseldorfiin. Samoihin aikoihin, syksyllä 1849, hän sävelsi 12 kappaaleen sarjan pianolle nelikäisesti "pienille ja isoille lapsille". Sarjan päättösanan hillitty ja lyrrinen *Abendlied* tuli nopeasti hyvinkin suosituksi. Siitä on sittemmin tehty lukemattomia sovitukseja eri soitinkokoopanoille. Italialainen pianovirtuosi Ferruccio Busoni, joka vietti vähän aikaa Helsingissäkin musiikkiopiston opettajana, teki *Abendlied*-osasta tyyliläkän sovitukseen klarinetille ja jousikvartetille vain 14-vuoden ikäisenä.

LÖRDAG - LAUANTAI 16.7.2022

II. MUSIKALISK SKÄRGÅRDSMENY – LUNCHKONSERT MUSIICKILLINEN SAARISTOKATTAUS – LOUNASKONSERTTI 12:30 Labbnäs semesterhem - Labbnäsin lomakoti

45 €

Labbnäs kök bjuder på skärgårdsbordets läckerheter och därefter bjuder Musikfestspelens artister på smakprov ur festivalens program.

Labbnäs keittiö tarjoilee saaristolaispöydän herkuja, minkä jälkeen Musiikkijuhlien taiteilijat tarjoilevat maistiaisia juhlaviikon ohjelmasta.

12.30 Lunch - Lounas
14.00 Konsert - Konsertti

Satser av verk - Osia teoksista

Ludwig van Beethoven Trio för klarinett, cello och piano B-dur
(1770–1827) Trio klarinetille, sellolle ja pianolle B-duuri op. 11
"Gassenhauer" (1797)

Claude Debussy Sonat för cello och piano d-moll
(1862–1918) Sonaatti sellolle ja pianolle d-molli (1915)

Arthur Honegger Sonatin för violin och cello
(1892–1955) Sonatiini viululle ja sellolle H. 80 (1932)

César Franck Pianokvintett f-moll
(1822–1890) Pianokvintetto f-molli FWV 7 (1878–79)

Alfredo Perl, piano
Sonja Korkeala, violin - viulu
Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu
Roland Glassl, altviolin - alttoviulu
Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Reserveringar - Varaukset: Labbnäs 040 833 0495, labbnas@labbnas.fi

Labbnäs

LÖRDAG - LAUANTAI 16.7.2022

I2. I LÅNTA FJÄDRAR - LAINAHÖYHENISSÄ
18:00 Café Söderlångvik

45 €

Frédéric Chopin
(1810–1849)

Preludium c-moll - Preludi c-molli (1839)

Johann Sebastian Bach
(1685–1750)

Partita c-moll - c-molli BWW 826 (1726)

Allemande

Jean-Philippe Rameau
(1683–1764)

Pièces de clavecin en concerts, La Livri (1741)

Rondeau Gracieux

Jean-Philippe Rameau
(1683–1764)

Les Indes Galantes, Quatrieme Concert (1735/36)

Chaconne

Jean-Philippe Rameau / Michel Legrand
(1932–2020)

Nouvelles suites de pièces de clavecin,
Suite en A minor RCT 5 (1727)

*Allemande / Je ne pourrai jamais vivre sans toi (1964)
ur filmen Paraplyer i Cherbourg -
elokuvasta Cherbourgin sateenvarjot*

Francis Poulenc
(1899–1963)

La reine de cœur (1960)

Claude Debussy
(1862–1918)

Nuit d' étoiles (1880)

Gabriel Fauré
(1845–1924)

Au bord de l'eau op. 8 nro 1 (1887)

Reynaldo Hahn
(1874–1947)

À Chloris (1916)

Matti Rautio
(1922–1986)

Suita per piano (1951)

II Intermezzo
III Ostinato ritmico
V Toccata

Richard Rodgers
(1902–1979)

My funny Valentine (1937)

Claudio Monteverdi
(1567–1643)

Sì dolce è'l tormento (1624)

Johannes Brahms
(1833–1897)

Cellosonat e-moll nr I
Sellosonaatti e-molli nro I op. 38 (1866)

I Allegro non troppo

Trad.

Passacaille / Minun kultani kaunis on (2004)
arr. - sov. Ralf Gothóni

Trad. / Claudio Monteverdi
(1567–1643)

Kukkuva kello /
Zefiro torna e e di soavi accenti, SV 251 (1632)

ENSEMBLE NYLANDIA

Sanni Antikainen, el-cembalo - sähköcembalo & cembalo
Johanna Isokoski, sopran - sopraano
Katri Antikainen, el-cello - sähköcello & sång - laulu
Matias Häkkinen, el-cembalo - sähköcembalo & cembalo
Tatu Ahola, barockcello- barokkisello
Kaisa Ruotsalainen, barockviolin - barokkivihuri

Något nytt, något gammalt, något lånat. Är det här nu riktigt stilensligt? Inte nödvändigtvis, men desto stiligare.

Genom min musikerkarriär har jag ofta reflekterat över vad som får musik att låta exempelvis som barock, romantik, musikal, folkmusik eller nutida musik och hur instrumentval, spelsätt, notation och ens egna preferenser inverkar på det klingande slutresultatet. Vilken är den centrala uttryckskraften i en specifik musik och hur

Jotain uutta, jotain vanhaa, jotain lainattua. Onkohan tämä nyt ihan tyylinmukaista? Ei vältämättä, mutta sitäkin tyylikkäämpää!

Soittourani aikana olen usein pohtinut mikä saa jonkun musiikin kuulostamaan nimenomaan esimerkiksi barokkista, romantiikan ajan musiikista, musikaalista, kansanmusiikista tai nykymusiikista ja miten esimerkiksi soitinvalinnat, soittotapa, notaation tulkinta ja omat mieltymykset vaikuttavat soivaan lopputulokseen. Mikä on jonkun musiikin ydin-

kan den tänjas och modifieras genom olika arrangemang och infallsvinklar? Vad allt kan skickliga musiker åstadkomma, i hurudana omgivningar kan man infoga eller gömma undan bekanta melodier? Får man modifiera musiken, går den sönder om man inte spelar den enligt stilriktningens regler eller kan man leka med den och gripa tag i alla tänkbara associationer? Hur långt kan man förändra musiken så att den ändå är möjlig att känna igen?

För en musiker är det både intressant, artigt och korrekt att enligt bästa förmåga försöka förstå och tolka hurudan klangbild tonsättare har eftersträvat när de skrivit ner sina kompositioner. Hur har deras värld låtit, hurudana instrument har de haft tillgång till och hurudana ideal och praktiker har rått i olika tider och på olika platser? Vilka stildrag och sätt att hantera instrument och sångröster har hört till deras liv, vardag och fest? Hur har musiken spelats vid hov eller i folkets krogar och hur har man då tolkat notbilden, som trots allt bara är en bild av musiken, inte musiken själv?

Nu och då är det ändå roligt att leka och se på de här musikaliska bilderna med andra ögon. Hur skulle de här noterna betraktas av en pianist, eller en på tidig musik specialisering gambist, eller vad skulle en elcellist som vanligen spelar indiemusik få ut av dem, utan krav på sträng stilenslighet?

Dagens konsert innehåller musik skriven både för just de instrument som musikerna har till sitt förfogande och olika arrangemang samt improvisationer i tidig musikstil och den modernare musikens utgångspunkter. Slutresultatet är fascinerande, vackra och också litet stolliga kombinationer av stycken i grunden drivna av samma intensiva stämning oavsett avstånden mellan seklerna!

Sanni Antikainen

ilmaisuvoima ja miten se joustaa ja taipuu erilaisten sovitusten ja lähestymistapojen puitteissa? Mitä kaikkea taitavat muusikot voivat saada aikaan, millaiseen ympäristöön voi upottaa tai piilottaa tuttuja melodioita? Saako musiikkia muokata, meneekö se rikki, jos sitä soittaa tyyliaukauden vastaisesti vai saako sillä leikkiä ja tarttua kaikkiin mielleyhtymiin? Miten pitkälle musiikkia voi väännyllä ja muokata säilyttääne se silti tunnistettavana?

Muusikkona on äärimmäisen mielenkiintoista ja lisäksi kohteliasta sekä asiaankuuluva yritytä parhaansa mukaan ymmärtää ja tutkia millaista kuulokuvaa säveltäjät ovat yrittäneet kirjoitetulla musiikillaan hakea. Miltä heidän maailmansa on kuulostanut, millaisia soittimia on ollut käytettäväissä ja millaisia ihanteita ja käytäntöjä on tiettyinä aikakausina ollut eri maailmankolkissa? Minkälaiset tyyliseikat ja tavat käsittää soittimia ja lauluäänät ovat kuuluneet heidän elämäänsä, arkeen ja juhlintaan? Miten musiikkia on soitettu hoveissa tai kansan kapakoissa ja miten silloin on ollut tapana tulkita nuottikuvaa, joka on kuitenkin vain kuva musiikista, ei itse musiikki?

Silloin tällöin on kuitenkin hauska leikitellä ja katsoa kuvia musiikista erilaisilla silmillä. Miten tästä nuottia katsoisi pianisti, miten vanhaan musiikkiin erikoistunut gambisti, mitä siitä saisi irti indie-musiikkia soittava sähkösellisti, ilman vaatimusta tiukasta tyylimukaisuudesta?

Tänään kuultava konsertti sisältää sekä valmiiksi sävellettyä musiikkia juuri niille soittimille, joita soittajilla on käytössään, että erilaisia sovituksia ja improvisatiota vanhan musiikin tyliin ja modernimman musiikin lähtökohdista. Lopputuloksena on kiehtovia, kauniita ja hupsujakin yhdistelmiä kapaleista, joissa pohjavirtana kulkee sama vahva tunnelma sävellysvuosien välisistä vuosisadoista huolimatta!

Sanni Antikainen

SÖNDAG - SUNNUNTAI 17.7.2022

13. GRANDE FINALE

30 €

FRÅN TYSKLAND TILL FRANKRIKE - SAKSASTA RANSKANMAALLE 16:00 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ludwig van Beethoven Trio för klarinett, cello och piano B-dur
(1770–1827) Trio klarinetille, sellolle ja pianolle B-duuri op. 11
"Gassenhauer" (1797)

Allegro con brio

Adagio

Tema Pria ch'io l'impegno. Allegretto

Norbert Kaiser, klarinett - klarinetti

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Alfredo Perl, piano

Claude Debussy Sonat för cello och piano d-moll
(1862–1918) Sonaatti sellolle ja pianolle d-molli (1915)

Prologue

Sérénade

Finale

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Alfredo Perl, piano

Arthur Honegger Sonatin för violin och cello
(1892–1955) Sonatiini viululle ja sellolle H. 80 (1932)

Allegro

Andante – Doppio movimento – Tempo I

Allegro

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

Paus med kaffeservering - Väliajalla kahvitarjoilu

César Franck Pianokvintett f-moll
(1822–1890) Pianokvintetto f-molli FWV 7 (1878–79)

Molto moderato quasi lento

Lento, con molto sentiment

Allegro non troppo ma con fuoco

Alfredo Perl, piano

Sonja Korkeala, violin - viulu

Anna-Liisa Bezrodny, violin - viulu

Roland Glassl, altviolin - alttoviulu

Jan-Erik Gustafsson, cello - sello

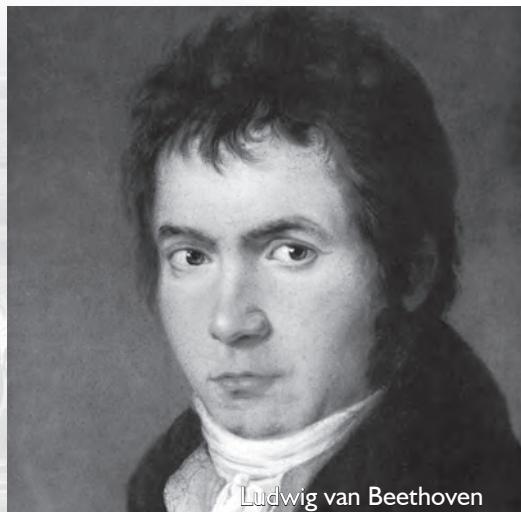
Uppskattad längd - Arvioitu kesto 2 h

Ludwig van Beethoven var efter några år i Wien både berömd och uppskattad som tonsättare och pianovirtuos. År 1797 hade han fått en beställning av klarinettisten Josef Beer, som önskade en uppsättning variationer över den populära ariani Pria ch'io l'impegno ur Joseph Weigls opera L'Amor marinaro. Resultatet var *trion i B-dur op. 11*, som också kan framföras med violin i stället för klarinett. Beethoven var inte nöjd med sista satsens variationer, men tog sig ändå aldrig för att komponera någon ersättande musik. Verket som helhet, inklusive sista satsen, är trots det fyllt med beethovensk briljans och nyckfullhet. Första satsen börjar nog så typiskt, men den första överraskningen kommer redan med sidotemat som medför en släende tonartsförändring. I den lyriska mittsatsen alternerar de tre instrumentalisterna i huvudrollen, liksom också är fallet i de nog så uppfinningsrika variationerna.

Vid uruppförandet utmanades Beethoven av den konkurrerande pianisten Steibelt, som utgående från trions pianostämma slutit sig till att Beethoven inte var något hot. När de möttes en vecka senare, improviserade Steibelt över Pria ch'io l'impegno, vilket gjorde Beethoven ursinnig. Han tog cellostämman till Steibelts kvintett, som just framförts, vände den upp och ner på pianot och började hamra ut ett av temata med ett finger. Dessa två herrar förblev sedan fiender livet ut.

Trions smeknamn betyder på svenska ungefär "slagdänga", en melodi som blivit så populär att man hör folk gå förbi på gatan och förstrött vissla den. Weigls aria var just en sådan "Gassenhauer"

På ett indirekt sätt kan man nog säga att första världskriget var åtminstone en delorsak till att **Claude Debussy** på sin levnads höst tog sig för att komponera en cykel omfattande sex sonater för olika instrument. Han tog sig an sonaten som genre genom att knyta an till förklassiska förebilder som Rameau och Couperin, snarare än de tyska

Ludwig van Beethoven

Ludwig van Beethoven oli jo muutaman Wienissä vietetyn vuoden jälkeen sekä tunnettu että suosittu säveltäjä ja pianotaiteilija. Vuonna 1797 klarinetisti Josef Beer oli tilannut hänetä muunnelmateokseen Joseph Weiglin L'amor marinaro -oopperasta suosituun Pria ch'io l'impegnon -arian pohjalta. Tuloksena syntyi *trio B-duurissa opus 11*, jonka klarinettiosaa voidaan esittää myös viululla. Beethoven ei itse ollut tytyväinen viimeisen osan variaatioihin, mutta ei kuitenkaan koskaan ryhtynyt säveltämään korvaavaa musiikkia. Tästä huolimatta teos on kokonaisuudessaan, viimeinen osa mukaan luettuna, täynnä Beethovenille tyypillistä loistelaisuutta ja oikukkuutta. Ensimmäisen osan johdanto on tavanomainen, mutta jo sivuteeman esittelyn yhteydessä tulee ensimmäinen yllätyksellä odottamattoman sävellajimuutoksen muodossa. Lyryisessä väriosassa kaikki kolme soittajaa vuorottelevat pääosassa, kuten myös viimeisen osan kekseliäissä muunnelmissa.

Ensiesityksen yhteydessä Beethovenin kilpailija, pianisti Steibelt päätti haastaa hänet musickilliseen voimannäyttöön. Steibelt oli nimittäin trion piano-osan perusteella arvioinut, ettei Beethoven ollutkaan hänelle kovin kova vastus. Seuraavalla viikolla heidän jälleen kohdateissa Steibelt ryhtyi improvisimaan Pria ch'io l'impegnon teeman ympärille.

romantiska förlagor som dominerat det föregående seklet. Därigenom drog Debussy, åtminstone för sin egen skull upp en musikalisk frontlinje, ett försvar för den franska traditionen och andan. Kriget berörde honom djupt, liksom de flesta andra, och han återkom ofta till det i olika sammanhang i sin korrespondens.

Projektet fullföljdes dessvärre inte. Under sommaren 1915 komponerade Debussy cellosonaten och sonaten för harpa, flöjt och piano, men mot slutet av året genomgick han en svår operation för tarmcancer och var länge arbetsoförmögen. Först i mars 1917 kunde han avsluta violinsonaten efter att ha kämpat med finalen som ”värjde sig lika ihärdigt som så mången tysk”. Det är fantasieggande att försöka föreställa sig hur de återstående tre sonaterna kunde ha blivit. De skulle skrivas för oboe, valthorn och cembalo; trumpet, klarinett, fagott och piano, samt slutligen en större ensemble inklusive kontrabas.

Claude Debussy

Cellosonaten lämnar ett impulsivt, närmast rapsodiskt första intryck, men är i själva verket strängt strukturerad i den sena, löst tonalt anknutna men djupt sonora stil Debussy nått fram till under åren före kriget. Den är också ett kortfattat verk, som presenterar sitt budskap i mycket koncist format trots den grandiosa gest som öppnar sonaten.

lä, mistä Beethoven raivostui. Vastavetonaan hän otti Steibeltin aikaisemmin esitetyn kvinteton sellostenman, käensi sen ylösalaisin ja alkoi hakata esiin yhtä teemaa yhdellä sormella. Steibelt ja Beethoven pysyivät viholisina lopun ikäänsä.

Trion lisäimi tarkoittaa suomeksi suunnilleen hittimelodiaa, josta on tullut niin tunnettu, että sitä kuulee vihellettäväni kaduilla ja kujilla. Weigelin aaria oli juuri sellainen ”Gassenhauer”.

Voidaan ehkä todeta, että ensimmäisen maailmansodan syttyminen oli osasyy siihen, että **Claude Debussy** elämänsä viimeisinä vuosina rytyi säveltämään kuuden sonaatin sarjaa eri soitinkokoonpanoille. Hän nojasi sävellyksessään enemmän ranskalaisiin barokinakaisiin esikuviin kuin vallitsevaan saksalaiseen sonaattiperinteeseen. Samalla Debussy veti ainakin omasta mielestään musiikkiisen puolustuslinjan suojailekseen ranskalaista perinnettä ja henkeä. Sota koski häneen syvästi, ja hän palasi siihen usein kirjeenvaihdossaan.

Hanketta ei kuitenkaan valitettavasti viety loppuun saakka. Kesällä 1915 Debussy sävelsi sellosonaatin sekä sonaatin harpulle, huilulle ja pianolle, mutta syksyllä hän joutui raskaaseen leikkaukseen paksusuolen syövän takia ja oli pitkään työkyvytön. Vasta maaliskuussa 1917 hän pystyi säveltämään viulusonaatin valmiaksi taistellessaan pitkään päättösanan kanssa, joka teki ”sitkeää vastarintaa, aivan niin kuin moni saksalainenkin”. On kiehtovaa kuvitella, minkälaisia teoksia loput kolme sonaattia olisivat voineet olla. Suunnitelmissa oli sonaatti oboelle, käyrätorvelle ja cembalolle, sonaatti trumpetille, klarinetille, fagotille ja pianolle, sekä lopuksi sonaatti isommalle kokoonpanolle, jossa olisi ollut mukana myös kontrabasso.

Sellosonaatti välittää impulsivista, miltei rapsodista tunnelmaa, mutta on itseasiassa suunniteltu ankaran kurinalaiseksi kokoaisuudeksi löyhän tonaaliseen ja vapaasti soivaan tyyliin, johon Debussy oli päättynyt vuosina ennen sotaa. Se on myös melko pie-

Det finns en lockelse i att placera in tonsättare i fack; att kategorisera dem enligt något enkelt mönster. För **Arthur Honeggers** del handlar det för det mesta om att räkna in honom bland de musikaliska omstörtarna i tonsättargruppen Les Six, som ruskade om musiklivet i Paris i början av 1920-talet. En mera nyanserad granskning avslöjar att han snart fann den smått anarkistiska modernismen i den här kretsen för snäv, paradoxalt nog. Efter den enorma framgången med oratoriet *Le Roi David* år 1921 debatterades det också huruvida han, efter ett så konventionellt verk kunde räknas in i gruppen längre. Själv konstaterade han att den riktning Satie hade gått in på och Les Six fortsatt, inte var särskilt fruktbar i längden, medan Schönberg, Stravinskij och Bartók framstod som de verkliga giganterna i 1900-talets musik.

Arthur Honegger

Honegger hade komponerat mycket kammarmusik under de tidigaste åren av sin karriär, dvs. redan före Les Six, men sedan dröjde det med undantag av en handfull småstycken ända fram till 1932 innan han återkom till den här musikformen med *Sonatin för violin och cello*. Det här verket, som på ett synnerligen elegant sätt knyter an till allt det han uppskattade i musiken, från modernistiska tongångar via jazz till kontrapunktens stormästare Bach, är avsevärt mera innehållsrikt än den diminutiva titeln låter förstå. Stycket skrevs ursprungli-

nimuotoinen teos, joka välittää sanomaansa hyvin ytimekkäästi suurieleisestä johdannostaan huolimatta.

On aina houkuttelevaa asettaa säveltäjiä lokeroihin ja kategorisoida heitä jonkin helposti hahmotettavan kaavan mukaan. **Arthur Honeggerin** osalta tämä on merkinnyt hänen sijoittamistaan säveltäjäryhmä Les Six:in musiikillisten kauhukakaroiden joukkoon, joka ravisteli Pariisin musiikkielämää 1920-luvun varhaisina vuosina. Paradoksaalista kyllä, vähän perusteellisempi tarkastelu paljastaa Honeggerin kokeneen pian ryhmän hiukan anarkistisen suhtautumistavan musiikkiin liian ahtaana. Vuonna 1921 *Le Roi David* -oratorion valtaisan mestyksen jälkeen käytti myös julkista keskustelua, voitiinko Honeggeria enää lukea ryhmän jäseneksi. Hän itse totesi, että Les Six -ryhmän Satielta omaksuttu suunta ei pitkässä juoksussa ollut kovin hedelmällinen, kun taas Schönberg, Stravinski ja Bartók olivat nousemassa 1900-luvun todellisiksi muusikin johtohahmoiksi.

Honegger oli säveltänyt runsaasti kamarimusiikkia uransa varhaisina vuosina eli jo ennen Les Six:n aikaa. Kului muutamaa pikkupappaletta lukuun ottamatta aikaa aina vuoteen 1932, ennen kuin hän palasi tähän musiikinlajiin *Sonatiinin viululle ja sellolle* myötä. Tämä teos yhdistää hyvin elegantilla tavalla kaikkia niitä piirteitä, joita Honegger arvostti musiikkissa, modernismin harmoniasta jazzin kautta kontrapunktin suurmestari Bachiin. Sonatiini on paljon rikkaampi sisällöltään kuin vähäpäätöinen nimi antaisi ymmärtää. Honegger sävelsi teoksen alun perin ystävilleen Anna ja Albert Neubergerille, mutta kantaesityksessä viulua soitti lopulta Honegger itse, ja selloa vanha Les Six -kumppani Darius Milhaud.

Belgialaiskyntinen säveltäjä ja urkuri **César Franck** oli yksi keskeisistä hahmoista ranskalaissä musiikkielämässä 1800-luvulla ja ranskalaisen koulukunnan jälleenrakennusjohtaja. Hän toimi usean vuosikymmenen ajan Pariisin Sainte-Clotilden kirkon urkurina, ja

gen för Honeggers vänner Anna och Albert Neuburger, men uruppförandet spelades av tonsättaren själv på violin, uppbackad av ingen mindre en den gamle Les Six-kumpanen Darius Milhaud på cello.

En av de mest centrala figurerna i det franska 1800-talets musikliv, och ledande i återupprättandet av en "fransk skola", var tonsättaren och organisten **César Franck**, ursprungligen av belgisk börd. Som organist verkade han under flera decennier i kyrkan Sainte-Clotilde i Paris och han blev också professor i orgelspel vid Paris konservatorium år 1872. Dessa arbetsintensiva poster gjorde att hans flödande tonsättarkreativitet i stor utsträckning måste kanaliseras till semestrar och ferier, men trots det kom en strid ström av mästerverk till under perioden från 1870 fram till hans död två decennier senare.

Stilistiskt svor sig Franck å ena sidan till de klassiska strikta kompositionerna i Beethovens fotspår, men samtidigt tog han starka intryck av Liszts och Wagners radikala formella och harmoniska nydaningar, vilket tydligt hörs i den berömda *pianokvintetten i f-moll*, som Franck komponerade åren 1878–79 och tillägnade den yngre kollegan Camille Saint-Saëns. Den intensiva, mångfasetterade stämningen i verket, stundvis rentav brutal, orsakade en hel del höjda ögonbryn och diskussioner vid uruppförandet i Salle Pleyel i Paris år 1880. Saint-Saëns, som satt vid pianot, lämnade skyndamt scenen efter verket och lämnade det dedikerade partituret liggande på pianot. Sedermera har den allmänna uppfattningen om verket lyckligtvis reviderats och kvintetten räknas nu bland Francks mest centrala kompositioner.

vuonna 1872 hänestä tuli myös Pariisin konservatorion urkujensoiton professori. Nämä työntäyteiset tehtävät merkitsivät sitä, että hänen sävellystyönsä painottui enimmäkseen lomakausiin. Siitä huolimatta suuri joukko mestariteoksia syntyi vuoden 1870 tienoilla hänen kuolemaansa saakka kaksi vuosikymmentä myöhemmin.

César Franck

Tyylillisesti Franck vannoutui yhtäältä klassisen selkeisiin sävellysmuotoihin Beethovenin jalanjäljissä, mutta ammensi toisaalta myös vaikutteita Lisztin ja Wagnerin radikaaleista muoto- ja harmoniakokeiluista. Tämä kuuluukin selvästi Franckin kuuluisassa *f-molli-pianokvintetossa*, joka sävellettiin vuosina 1878–79 ja jonka säveltäjä omisti nuoremalle kollegalleen Camille Saint-Saënsille. Teoksen intensiivinen ja monivaihtainen, välillä jopa brutaali tunnelma aiheutti hämmennystä kantaesityksessä Pariisin Pleyel-salissa vuonna 1880. Tilaisuudessa pianoa soittanut Saint-Saëns poistui kiireesti lavalta esityksen jälkeen ja jätti itseleen omistetun partituurin makaamaan pianon päälle. Myöhemmin yleinen arvio kvintetosta on onneksi muuttunut ja sitä pidetään nykyään yhtenä Franckin keskeisimistä sävellyksistä.

ARTISTERNA - TAITEILIJAT

Sonja Korkeala inledde sitt violinspel vid Esbo Musikinstitut och fortsatte studierna vid Sibelius-Akademien under ledning av Ari Angervo och professor Tuomas Haapanen. Under åren 1986–1987 var hon professor Maria Vermes elev vid Liszt-akademien i Budapest. Från år 1987 studerade hon i professorn Ana Chumachenkos klass vid Musikhögskolan i München. Hon avslutade sina studier 1995 med diplom i mästarklassen.

Korkeala har bland annat vunnit första pris i Concertino Praga-tävlingens duoserie 1984 tillsammans med sin syster Katinka Korkeala och första pris i Konzertgesellschaft München 1991. Sonja Korkeala har konserterat både som solist och kamarmusiker i de flesta europeiska länder. Hon har sedan år 1994 fungerat som prof. Ana Chumachenkos assistent och år 2011 som professor i violin vid Musikhögskolan i München. Hon är Rodin-stråkkvartettens förstaviolinist sedan år 1993. Kvartetten har gjort inspelningar för skivbolaget Amati och har sedan år 1997 haft en egen konsertserie i München. Sedan hösten 2007 verkar Sonja Korkeala som konstnärlig ledare vid Kimito Musikdagar (fr.o.m. 2009 Kimitööns Musikfestspel). 2007–2019 skötte hon dena uppgift tillsammans med sin tvillingssyster Katinka Korkeala.

Sonja Korkeala
konstnärlig ledare
taiteellinen johtaja

Sonja Korkeala aloitti viulunsoiton Espoon musiikkioopistossa ja jatkoi opintojaan Sibelius-Akatemiassa Ari Angervon ja professori Tuomas Haapases johdolla. Vuosina 1986–1987 hän oli professori Maria Vermesin oppilaana Budapestin Liszt-akademiassa, ja vuodesta 1987 hän opiskeli professori Ana Chumachenkon luokalla Münchenin musiikkikorkeakoulussa päättäen opintonsa 1995 mestari-kuokan diplomilla.

Sonja Korkeala on voittanut I. palkinnon vuoden 1984 Concertino Praga -kilpailun duosarjassa yhdessä sisarensa Katinka Korkealan kanssa sekä I. palkinnon Konzertgesellschaft Münchenin kilpailussa 1991. Hän on konsertoinut solistina ja kamarimuusikona useimmissa Euroopan maissa. Korkeala on toiminut vuodesta 1994 professori Ana Chumachenkon assistenttina ja vuodesta 2011 viulunsoiton professorina Münchenin musiikkikorkeakoulussa. Vuodesta 1993 hän on ollut ensiviulisti Rodin-jousikvartetissa, joka on levyttänyt Amati-levymerkille. Vuodesta 1997 kvartetilla on ollut oma konserttisarja Münchenissä. Sonja Korkeala on toiminut syksystä 2007 alkaen Kemiön Musiikkijuhlien (2009 lähtien Kemiönsaaren Musiikkijuhlat) taiteellisena johtajana. Vuosina 2007–2019 hän hoiti tehtävää yhdessä kaksoissisarensa Katinka Korkealan kanssa.

Jan Söderblom, som numera verkar både som kapellmästare och violinist, nämner naturen och tytsnaden som sina inspirationskällor. Han föddes till en musikerfamilj i Helsingfors år 1970. Söderblom började konsertera redan under sina tidiga år av violinstudier. Detta, kombinerat med framgångsrika

Jan Söderblom
dirigent - kapellimestari

Kapellimestarina ja viulistina työskentelevä **Jan Söderblom** kertoo inspiration lähteikseen luonnon ja hiljaisuuden. Hän syntyi muusikkoperheeseen Helsingissä vuonna 1970. Varhain alkaneiden solistitehtävien lisäksi, menestyksekkääät konserttiertueet Uusi Helsinki -kvartetin jäsenenä ja kiin-

turnéer som medlem av Nya Helsingforskvartetten och ett intresse för orkestermusicerande båddade för en mångsidig karriär, präglad av mångsidighet och lusten att ständigt söka nya uttrycksmedel. Efter studierna på Sibelius-Akademins dirigentklass 1997–2001 började ett intensivt samarbete med finländska och utländska topporkestrar.

Söderblom har dirigerat finländska och utländska orkestrar bl.a. Radions symfoniorkester, Scottish Chamber Orchestra, Orchestre de Chambre de Lausanne, Nordwestdeutsche Philharmonie. 2001–2008 var Söderblom konstnärlig ledare för Villmanstrands stadsorkester och 2012–2016 överdirigent för Pori Sinfonietta.

På Stockholms kungliga opera har Jan Söderblom dirigerat premiären av Leoš Janáčeks Falset Makropulos. På Finlands Nationalopera har han dirigerat flera balettproduktioner samt Fredrik Pacius opera Kung Karls jakt.

Före sin dirigentkarriär uppträdde Söderblom som violinist i framförallt Nya Helsingforskvartetten (1982–2001) som efter sina tävlingsframgångar i Viitasaari, Concertino Praga och London Quartet Competition konserterade över hela Europa. Som solist har Söderblom uppträtt med dom flesta finländska orkestrarna och med bl.a. Sveriges radios symfoniorkester, Norges radios orkester, Helsingborgs symfoniorkester och Japans filharmoniker. Söderblom har gästspelat i flera utländska orkestrar.

Söderblom har tidigare varit konstnärlig ledare för Jorois musikdagar och Raumo Festivo. För närvarande är han konstnärlig ledare för Finländska kammarorkestern, Ekenäs sommarkonserter och Grankulla musikfest. Jan Söderblom har sedan 2014 verkat som 1:e konsertmästare i Helsingfors stadsorkester.

nostus orkesterisoittoa kohtaan, loivat pohjan Söderblomin monipuoliselle ja aina uutta etsivälle uralle. Opinnöt Sibelius-Akatemian kapellimestariluokalla vuosina 1997–2001 johtivat intensiiviseen työskentelyyn suomalaisien ja ulkomaisten orkestereiden kanssa.

Söderblom on sittemmin johtanut orkesteria kotimaassa ja ulkomailla kuten Radion sinfoniaorkesteria, Skottilaista kammarorkesteria, Orchestre de Chambre de Lausannea, Nordwestdeutsche Philharmonie. Hän toimi 2001–2008 Lappeenrannan kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana sekä 2012–2016 Pori Sinfoniettan ylikapellimestarina.

Jan Söderblom on johtanut Tukholman kunnikaalisessa oopperassa Leôs Janáčekin Tapaus Makropuloksen ensi-illan. Suomen kansallisoopperassa Söderblom on useiden balettiproductioiden lisäksi johtanut Fredrik Pacioksen oopperan Kung Karls jakt.

Viulistina Söderblom esiintyi ennen kapellimestariuraansa varsinkin Uusi Helsinki-kvartetissa (1982–2001), joka voittettuaan Viitasaaren ja Concertino Praga kilpailut konsertoi ympäri Eurooppaa. Kutsut solistiksi ovat vieneet konsertoimaan suomalaisien orkestereiden lisäksi mm. Ruotsin ja Norjan Radio-orkesterin, Helsingborgin sinfoniaorkesterin, Japan Philharmonic Orchestran ja monien muiden kanssa. Söderblom on toiminut useiden orkestereiden vierailevana konserttimestarina.

Söderblom toimi aiemmin Joroisten Musiikkikipäivien ja Rauma Festivon taiteellisena johtajana. Tällä hetkellä hän toimii Suomalaisen kammarorkesterin, Tammisaaren kesäkonserttien ja Kauniaisten musiikkijuhlien taiteellisena johtajana. Söderblom on toiminut vuodesta 2014 lähtien Helsingin kaupunginorkesterin ensimmäisenä konserttimestaria.

Violinisten **Anna-Liisa Bezrodny** föddes till en musikerfamilj i Moskva och bekantade sig med violin spel under ledning av sina föräldrar redan vid 2 års ålder. Som treåring började hon spela violin vid Tallinns centralmusikskola under ledning av professor Ivi Tivik. Som nioåring flyttade hon till Sibelius-Akademins ungdomsavdelning för

att studera under ledning av sina föräldrar, professorn Igor Bezrodny och Mari Tampere-Bezrodny. Anna-Liisa avlade magisterexamen vid Sibelius-Akademien och vid Guild Hall School of Music i London. Dessutom har hon deltagit i åtskilliga mästarkurser.

Bezrodny är prisbelönt i många tävlingar så som t.ex. i den internationella Jan Kocian violintävlingen (1995 Tjeckien 3. pris), Dietzenbachs internationella musikfestivals tävling (1999 Tyskland, huvudpris), den internationella Jascha Heifetz-tävlingen (2005, tredje pris) och den internationella Johannes Brahms-tävlingen 2005 (andra pris). Dessutom har hon premierats med det beryktade Guildhall School of Music and Drama Gold Medal -priset (2006).

Anna-Liisa Bezrodny har konserterat i många europeiska länder. Därutöver har hon uppträtt i estnisk och finsk TV och radio, på USA:s NBC-kanal och BBC 3-kanalen i London. Hon har gjestspelat på åtskilliga kammarmusikfestivaler och uppträtt som solist i kända konsertsalar samt samarbetat med erkända kapellmästare. Bezrodny spelar på Suomen Kulttuurirahastos Amati-violin. Vid sidan av sitt aktiva konserterande verkar Anna-Liisa som professor vid Karlsruhe Hochschule für Musik i Tyskland. Hon är också professor i violin vid Guildhall School of Music and Drama och Purcell School i London.

Anna-Liisa Bezrodny
violin - viulu

Viulisti **Anna-Liisa Bezrodny** syntyi muusikoperheeseen Moskovassa ja tutustui jo 2-vuotiaana viulunsoittoon vanhempiensa opastuksella. Kolmivuotiaana hän aloitti viulunsoiton professori Ivi Tivikin johdolla Tallinnan keskusmuusikkopistossa ja 9-vuotiaana hän siirtyi Sibelius-Akatemian nuoriso-osastolle opiske-

lemaan vanhempiensa, professori Igor Bezrodny ja Mari Tampere-Bezrodny luokalla. Maisteritutkinnot hän suoritti Sibelius-Akatemiassa ja Lontoon Guildhall School of Musicissa ja lisäksi hän on osallistunut lukuisille mestarikursseille.

Bezrodny on palkittu monissa kilpailuissa, kuten Jan Kocianin kansainvälsessä viulukilpailussa (1995 Tšekki, kolmas palkinto), Dietzenbachin kansainväisen musiikkifestivaalin kilpailussa (1999 Saksa, pääpalkinto), Jascha Heifetzin kansainvälsessä kilpailussa (2005, kolmas palkinto) ja kansainvälsessä Johannes Brahms -kilpailussa 2005 (toinen palkinto) sekä maineikkaalla Guildhall School of Music and Drama Gold Medal -palkinnolla (2006).

Anna-Liisa Bezrodny on konsertoinut monissa Euroopan maissa ja esiintynyt lisäksi Eestin ja Suomen TV:ssä ja radiossa, USA:n NBC-kanavalla ja BBC 3:lla Lontoossa. Hän on vieraillut lukuisilla kamari-musiikkifestivaaleilla ja soittanut solistina kuuluisissa konserttisaleissa sekä työskennellyt arvostettujen kapellimestareiden kanssa. Bezrodny soittaa Suomen kulttuurisäätiön Amati-viulua. Tiiviin konsertointinsa ohella Anna-Liisa toimii professorina Karlsruhe Hochschule für Musik'issa. Lisäksi hän on viulunsoiton professori Guildhall School of Music and Dramassa, sekä Purcell School'ssa, Lontoossa.

Den chilenskfödda **Alfredo Perl** är en av dagens ledande pianister. Han spelar över hela världen på kända konserthallen, både som solist och som orkestersolist och kammarmusiker. Hans Beethoven-serie av pianotsonater i Wigmore Hall i London, Santiago och Moskva fick bepråd av kritiker.

Perl har spelat som solist med London, BBC, Melbourne, Sydney och Tokyo symfoniorkestrar samt Royal Philharmonic Orchestra, Orchestre de la Suisse Romanden och Wiener symfoniker.

Perl inledde sina pianostudier för Carlos Botto i Santiago och fortsatte under ledning av Günter Ludwig i Köln och Maria Curcio i London. Det första offentliga spelet ägde rum vid 9 års ålder. Perl, som har varit framgångsrik i många tävlingar, har även spelat in bl.a. pianoverk av Beethoven, Liszt, Schubert och Chopin.

Nyligen tog han också en taktpinne och är huvuddirigent för Detmold Chamber Orchestra. Perl är professor i pianospel vid Detmold University of Music och fungerar regelbundet i juryn för internationella pianotävlingar.

Jan-Erik Gustafsson började spela cello som 8-åring i Länsi-Helsingin musiikkiopisto under ledning av Markku Luolajan-Mikkola och avlade solistdiplomexamen 1992 i Stockholm under Frans Helmerson. Han har framgångsrikt deltagit i internationella tävlingar och EBU:s soliststävling i Köpenhamn år 1986 utgjorde språngbrädet

Alfredo Perl
piano

Chileläissyntyinen **Alfredo Perl** on yksi tämän päivän johtavista pianisteista. Hän on esiintynyt maailmanlaajuisesti maineikkailla konserttiareenoilla niin omin soolokonsertein kuin orkesterisolistina ja kamarimusiikkona. Hänen tulkitsemansa Beethovenin pianosonaattisarjat Lontoon Wigmore Hallissa, Santiagoissa sekä Moskovassa saivat ylistävät arviot kriitikoilta.

Perl on esiintynyt kansainvälisti lukuisien arvostettujen orkesterien solistina, kuten Lontoon, BBC:n, Melbournen, Sydneyn ja Tokion sinfoniaorkestereiden sekä Royal Philharmonic Orkestran, Orchestre de la Suisse Romanden ja Wienin sinfonikoiden kanssa.

Pianonsoitonopiskelut alkoivat Santagogassa Carlos Botton oppilaana ja jatkuivat Kölnissä Günter Ludwigin sekä Lontoossa Maria Curcio johdolla. Ensimmäisen julkisen esiintymisensä hän teki jo 9-vuotiaana. Useissa kilpailuissa menestynyt Perl on myös levyttänyt mm. Beethovenin, Liszin, Schubertin sekä Chopinin pianoteoksia.

Hiljattain hän on tarttunut myös tahti-puikkoon ja toimii Detmoldin kamari-orkesterin pääkapellimestarina. Perl on pianonsoiton professori Detmoldin muusikkikorkeakoulussa ja toimii säännöllisesti kansainvälisen pianokilpailujen tuomaristossa.

Jan-Erik Gustafsson
cello - sello

Jan-Erik Gustafsson aloitti sellonsoiton 8-vuotiaana Länsi-Helsingin musiikkiopistossa Markku Luolajan-Mikkolan johdolla, ja suoritti solistidiplomitutkinnon Tukholmassa vuonna 1992 Frans Helmersonin opissa. Gustafssonin solistiura lähti vauhtiin EBU:n nuorten solistien kilpailun myötä Kööpenhaminassa vuonna 1986.

för en internationell karriär. År 1994 tecknade han kontrakt med den amerikanska agenturen Young Concert Artists, med vilken han debuterade i New York och kommer att uppträda på talrika turnéer de närmaste åren.

Gustafsson har spelat som solist med alla de största nordiska orkestrarna och även konserterat med symponiorkestrarna i London, Birmingham, Bournemouth, Köpenhamn, Galicia och Las Palmas samt Tokyo, Hongkong och Pecs symponiorkestrar. Dessutom har han framträtt som solist med kammarorkestrarna i New York, Amsterdam, Wien och Lausanne samt med Camerata Bern och Amadeuskammarkestern. Till förra säsöngens höjdpunkter hörde även framträandet med MDR-symponiorkestern i Leipzig.

Gustafsson är en mycket aktiv kammarmusiker som uppträder regelbundet på olika festivaler runt världen. Han fungerade som konstnärlig ledare för Sibeliusdagarna i Lovisa 1998–2020. Gustafsson spelar på en Stefano Scaramella-cello (1890) och har gjort skivinspelningar med Ondine-, LPO- och BIS-skivbolagen.

I Frankfurt föddा **Norbert Kaiser** fick undervisning i klarinett, violin och piano och prisbelönades som nationell ung musiker år 1979. År 1980–85 studerade han vid Detmold Musikhögskola klarinet under ledning av Jost Michaels och Hans Klaus, och piano under ledning av Werner Genuit under åren 1980–85, och fungerade sedan som assistent under ett år. Efter examen var han från 1984 till 1989 klarinettist vid Frankfurt radio symponiorkester, där han deltog i ett flertal CD produktioner.

Från 1989 till 2000 var han stämsledare för klarinett i Stuttgart operaorkester och

Vuonna 1994 hän solmi sopimuksen amerikkalaisen Young Concert Artists -agentuurin kanssa, jonka myötä hän debytoi New Yorkissa ja alkoi esiintyä lukuisilla kiertueilla tulevina vuosina.

Gustafsson on sittemmin soittanut lähes kaikkien kotimaisten ja pohjoismaisten orkestereiden solistina. Hän on myös konsertoinut mm. Lontoon, Birminghamin, Bournemouthin, Kööpenhaminan, Galician ja Las Palmasin sinfoniaorkestereiden solistina, sekä Tokion, Hongkongin, Pecsin filharmonikoiden kanssa. Lisäksi Gustafsson on esiintynyt New Yorkin, Amsterdamin, Wienin ja Lausannen kamariorkestereiden sekä Camerata Bernin ja Amadeus-kamariorkesterin solistina. Viime kauden kohokohtiin kuului myös MDR-Leipzigin sinfoniaorkesterin solistina esiintyminen.

Gustafsson on erittäin aktiivinen kamari-muusikko, ja esiintyy festivaaleilla ympäri maailmaa. Hän toimi Loviisan Sibeliuspäivien taiteellisena johtajana 1998–2020. Gustafsson soittaa Stefano Scaramella -sellolla (1890) ja on levyttänyt Ondine-, LPO- sekä BIS-levy-yhtiölle.

Norbert Kaiser
klarinett - klarinetti

Frankfurtissa syntynyt **Norbert Kaiser** sai opetusta klarinetin, viulun ja pianon soitossa ja voitti kansallisen nuoren muusikon palkinnon vuonna 1979. Vuosina 1980–85 hän opiskeli Detmoldin musiikkikorkeakoulussa klarinetinsoittoa Jost Michaelsin ja Hans Klausin johdolla sekä pianoa Werner Genuitin johdolla ja toimi tämän jälkeen assistenttinä vuoden veran. Loppututkinnon jälkeen, vuosina 1984–1989, hän toimi klarinetistiina Frankfurtilta Radion Sinfoniaorkesterissa, jossa osallistui useisiin CD produktioihin.

Vuosina 1989–2000 hän oli klarinetin änenjohtaja Stuttgartin Oopperaorkesterissa

har arbetat tillsammans med många internationellt kända kapellmästare, såsom Sir Georg Solti, Carlo Maria Giulini, Eliahu Inbal, Herbert Blomstedt, Fabio Luisi och Fruebeck de Burgosi. Han har fått det tyska skivinspelningspriset tillsammans med dirigent Eliahu Inbal. År 1989 grundade han ensemblen Stuttgart Oktett. Förutom orkestermusiker har Kaiser fungerat som solist i inspelningar med olika orkestrar samt turnerat i Japan och Sydamerika. Han har gjort radioinspelningar som solist för radiokanalerna Hessische Rundfunk och Südwestrundfunk.

Norbert Kaiser har hållit mästarkurser i Tyskland, Spanien, Sydkorea och Kina samt undervisat kammarmusik på mästarkurser i Frenzweg och vid International Bach Academy. Sedan 1999 har han varit professor i klarinett vid Stuttgart University of Music and Performing Arts.

Kaiser har också studerat som dirigent och vunnit priset vid en internationell dirigenttävling. Han har dirigerat bl. a. Stuttgart och Jena filharmoniker, Staatskapelle Weimar samt ungerska Pecs' och bulgariska Vratsa symfoniorkester.

Norbert Kaiser ägnar sig gärna åt bland annat Max Regers senare produktion och samtida verk.

Den tyska **Roland Glassl** föddes till en instrumentbyggarfamilj med traditioner som sträcker sig långt bortom många släktled. Rolands far fungerade som hans första violinlärlare. Senare studerade han vid musikhögskolan i München under ledning av Anna Chumachenko. Efter att ha avlagt sin diplomexamen fortsatte Glassl sina violinstudier för Paul Biss och altviolinstudier för Atar Aradin vid

ja on työskennellyt useiden kansainvälisti tunnettujen kapellimestareiden, kuten Sir Georg Solti, Carlo Maria Giulini, Eliahu Inbal, Herbert Blomstedt, Fabio Luisi ja Fruebeck de Burgosin kanssa. Saksan levytyspalkinnoon hän on saanut yhdessä kapellimestari Eliahu Inbalin kanssa. Vuonna 1989 hän perusti Stuttgart Oktetin. Orkesterimuusikon työn ohella Kaiser on sekä soittanut että levyttänyt orkestereiden solistina ja tehnyt konserttikiertueita Japaniin ja Etelä-Amerikkaan. Hän on tehnyt solistina radionauhoituksia Hessische Rundfunk ja Südwestrundfunk radiokanaville.

Norbert Kaiser on pitänyt klarinetin mestarikursseja Saksan ohella Espanjassa, Etelä-Koreassa ja Kiinassa sekä opettanut kamarimusiikkia Frenzwegens mestarikursseilla ja International Bach Academyssä. Vuodesta 1999 lähtien hän on toiminut klarinetinsoiton professorina Stuttgartin musiikin ja esittävien taiteiden korkeakoulussa.

Kaiser on opiskellut myös kapellimestariksi sekä voittanut palkinnon Budapestin kansainvälistessä kapellimestarikilpailussa. Hän on vieraillut kapellimestarina mm. Stuttgartin ja Jenan filharmonikoissa, Staatskapelle Weimarissa ja unkarilaisen Pecsin ja bulgarialaisen Vratsan sinfoniaorkesterissa.

Norbert Kaiser omistautuu mielellään mm. Max Regeerin myöhäisemmän tuotannon ja tämän aikalaisten teoksiin.

Roland Glassl,
altviolin - alttoviulu

Saksalainen **Roland Glassl** syntyi soitinrakentajaperheeseen, jonka perinteet ulottuvat useiden sukupolvien päähän. Hänen isänsä toimi Glasslin ensimmäisenä viulunsoiton opettajana. Myöhemmin Glassl opiskeli Münchenin musiikkikorkeakoulussa Ana Chumachencon johdolla. Diplomin suoritettuaan Glassl jatkoi opintojaan viulussa Paul Bissin ja alttoviulussa Atar Aradin johdolla.

universitetet i Indiana. Violans varma klang avgjorde inriktningen på hans karriär som altviolinist.

Roland Glassl har prisbelönats i ett flertal alt-violintävlingar. Som första tysk vann han den internationella Lionel Tertis-violatävlingen. Han har också vunnit första pris i den tyska altviolinföreningens tävling, andra pris i altviolintävlingen Primrose samt första pris i Washingtons internationella tävling för stråkinstrumentalister.

Glassl har konserterat på de centrala estraderna i Europa, Syd- och Nordamerika samt i Kina. I egenskap av kammarmusiker har han spelat med bl.a. Julia Fischer, Lisa Batiashvili, Miriam Fried, Pekka Kuusisto, Hariolf Schlichtig samt i Mandelring-kvartetten, som kan räknas som en av 2000-talets mest uppmärksammade stråkkvartetter.

Att fungera som pedagog har för Glassl alltid utgjort en viktig del av hans karriär. Sedan år 2004 fungerade han som professor i altviolin vid högskolan för musik- och scenkonst i Frankfurt och från 2018 vid högskolan för musik- och scenkonst i München. Stråkmusikernas tidskrift The Strad Magazine upphöjde Glassl till det nya århundradets begåvning.

Den finska pianisten **Folke Gräsbeck** tilldelades som 17-åring I pris i den riksomfattande Maj Lind-tävlingen, i slutskedet av studierna för Tarmo Huovinen i Åbo konservatorium. Han fortsatte sedermera studierna privat för Maria Curcio-Diamond i London. Han är utexaminerades som musikmagister 1997, musikdoktor 2008 och har fungerat som ordinarie kammarpianistlektor vid Sibelius-Akademien 1985–2017.

Folke Gräsbeck
piano

la Indianan yliopistossa. Alttoviulun lämmintointi lopulta ratkaisi hänen uransa suunnan alttoviulistina.

Roland Glassl on palkittu useissa alttoviulukilpailuissa. Hän voitti ensimmäisenä saksalaisena kansainväisen Lionel Tertis-alttoviulukilpailun. Hän on voittanut myös 1. palkinnon saksalaisen alttoviuluyhdistyksen kilpailussa, 2. palkinnon Primrose-alttoviulukilpailussa sekä 1. palkinnon Washingtonin kansainvälisessä jousisoitinkilpailussa.

Glassl on konsertoinut keskeisillä estradeilla Euroopassa, Amerikan molemmilla mantaereilla sekä Kiinassa. Kamarimuusikkona hän on soittanut mm. Julia Fischerin, Lisa Batiashvilin, Miriam Friedin, Pekka Kuiston ja Hariolf Schlichtigin kanssa sekä Mandelring-kvartetissa, joka lukeutuu 2000-luvun merkittävimiin jousikvartetteihin.

Pedagogina toimiminen on ollut aina tärkeää osa Glasslin uraa. Vuodesta 2004 lähtien hän toimi alttoviulun professorina Frankfurtin musiikin ja esittävien taiteiden korkeakoulussa ja vuodesta 2018 lähtien Münchenin musiikin ja esittävien taiteiden korkeakoulussa. Jousisoittajien aikakauslehhti The Strad Magazine ylisti Glasslin uuden vuosisadan lahjakkuudeksi.

Folke Gräsbeck voitti 17-vuotiaana Maj Lind-kilpailun ollessaan vielä opiskelujensa loppuvaiheessa Turun konservatoriossa Tarmo Huovisen oppilaana. Jatko-opintonsa hän suoritti Lontoossa Maria Curcio-Diamondin yksityisoppilaana. Vuonna 1997 Gräsbeck valmistui musiikin maisteriksi ja vuonna 2008 musiikin tohtoriksi. Sibelius-Akatemian vakituiseksi säestäjälehtorina hän toimi vuosina 1985–2017.

Gräsbeck har framfört mer än 400 av Jean Sibelius' ca 600 kompositioner, en stor del av dessa på Sibelius i Korpo-festivalen, vars konstnärlige ledare han varit sedan starten år 2002. Folke Gräsbeck har gett ut över 50 CD-skivor, av vilka 24 ingår i den internationella skivserien The Sibelius Edition, utgiven av skivbolaget BIS Records. Som orkestersolist har han framfört ungefär 30 olika pianokonserter. Gräsbeck har konserterat bland annat i åtskilliga europeiska länder, Mexico, USA, Japan och Kina. Han tilldelades Sibelius-medaljen år 2014 och Sibelius' Födelsehems medalj år 2015.

Folke Gräsbeck har hållit ett stort antal konserter tillsammans med Hedvig Paulig och bl.a. i England, Norge och Israel. De har dessutom uppträtt på festivalkonserter i Finland, bl.a. på Aino Ackté-festivalen, Sibelius i Korpo, Grankulla Musikfest och Lahtis internationella Sibelius-veckor. Deras gemensamma Sibelius-CD 'Nordic Love' utgavs av det brittiska Sibelius One-sällskapet år 2017.

Gräsbeck on esittänyt yli 400 Sibeliuksen n. 600 sävellyksestä, joista huomattavan osan Sibelius Korppooissa -festivaaleilla. Hän on toiminut tapahtuman taiteellisen johtajana perustamisvuodesta 2002 lähtien. Gräsbeck on äänittänyt yli 50 CD:tä, joista lähes puolet sisältyvät levy-yhtiö BIS Records AB:n kansainväliseen levysarjaan nimeltä The Sibelius Edition. Orkesterisolista hän on soittanut yli 30 pianokonserttoa. Gräsbeck on konsertoinut useissa Euroopan maissa, Meksikossa, USA:ssa, Japanissa ja Kiinassa. Hänelle myönnettiin vuonna 2014 Sibelius-mitali ja vuonna 2015 Hämeenlinnan Sibeliuksen syntymäkodin mitali.

Folke Gräsbeck on pitänyt yhdessä Hedvig Pauligin kanssa lukuisia konsertteja mm. Englannissa, Norjassa ja Israelissa. Yhteinen Sibelius-CD 'Nordic Love' ilmestyi brittiläisen Sibelius One -yhdistyksen julkaisemana vuonna 2017. Festivaalikonsertteja he ovat pitäneet Suomessa, mm. Aino Ackté -festivaalilla, Sibelius Korppooissa -festivaalilla, Kauniaisten musiikkijuhlilla ja Lahden Sibelius-viikoilla.

S:t Michels stadsorkester - Mikkelin kaupunginorkesteri

Orkesterverksamheten i S:t Michel har sina rötter i år 1903. Då grundade S:t Michels Musikväners Förening en orkester i staden med knappt några tusen invånare. Orkestern - Finlands äldsta amatörorkester, samt Finlands tredje äldsta orkester - omorganisrades så småningom till en föreningsbaserad professionell orkester. År 1990 kommunaliserades **S:t Michels stadsorkester** och blev en stråkorkester med 12 musiker. Chefsdirigent från hösten 2012 till våren 2016 var Sasha Mäkilä. Under säsöngar

Mikkeliläisen orkesteritoiminnan juuret juontavat vuoteen 1903, jolloin Mikkelin Musiikinystäväin yhdistys perusti orkesterin tuolloin vain muutaman tuhannen asukkaan kaupunkiin. Tästä aikanaan maan vanhimmaasta amatööriorkesterista ja kaiken kaikkiaan Suomen kolmanneksi vanhimmaasta orkesterista muodostettiin myöhemmin yhdistyspohjainen ammattiorkesteri. Vuonna 1990 **Mikkelin kaupunginorkesteri** kunnallistettiin 12 jousisoittajan vahvuisena koonpanona. Syksystä 2012 kesään 2016

2017–2019 fungerade dirigenterna Erkki Lasonpalo och Daniel Raiskin som orkesterns konstnärliga samarbetspartners. Sedan våren 2020 har Erkki Lasonpalo varit chefsdirigent för orkestern.

Ensemblen har fokuserat på att framföra musik för framförallt stråkar. Den har blivit känd för sitt samarbete med flertalet finländska och internationella tonsättare. En viktig del av verksamheten utgörs av gemensamma konserter med andra orkestrar, framförallt med Villmanstrands stadsorkester. Dessa två orkestrar konserterar tillsammans med namnet Saimaa Sinfonietta. S:t Michels stadsorkester är en liten stråkensemble som enkelt kan förflytta sig från en ort till en annan, samt konsertera utan dirigent.

År 2013 uppträddes orkestern på den legendäriska The Great Mountains Music Festival i Sydkorea. Samma år blev skivan Adagio, gjord i samarbete med dirigenten José Serebrier, nominerad för Latin Grammy Award. År 2014 började orkestern i samarbete med E-concerthouse-webbportalen och S:t Michels yrkeshögskola ge direkta live-konserter på Internet. I anknytning till Sibelius-jubileumsåret 2015 turnerade orkestern i mars samma år i Sydkorea och Kina.

kaupunginorkesterin ylikapellimestarina toimi Sasha Mäkilä. Erkki Lasonpalo ja Daniel Raiskin toimivat orkesterin taiteellisina partnereina vuosina 2017–2019. Keväästä 2020 lähtien on orkesterin pääkapellimestriksi nimetty Erkki Lasonpalo.

Soittajisto on keskittynyt nimenomaan jouitorkesterille sävellettyyn musiikkiin ja tullut tunnetuksi yhteistyöstään lukuisen suomalaisen ja kansainvälisten säveltäjien kanssa. Yhteiskonsertit muiden orkestereiden kanssa, erityisesti Saimaa Sinfonietta -nimellä Lappeenrannan kaupunginorkesterin kanssa, ovat vakiintuneet osaksi soittajiston toimintaa. Pieni jousisto on vaivaton liikuteltava ja kykenee täysipainoiseen konsertointiin myös ilman kapellimestaria.

Vuonna 2013 orkesteri esiintyi maienneikalla The Great Mountains Music Festivalilla Etelä-Koreassa, ja sai Latin Grammy Award -palkintoehdokkuuden kapellimestari José Serebrierin johtamalla Adagio-levyllä. Konserttiensa suorat internet-lähetykset orkesteri aloitti yhteistyössä E-concerthouse-portaalilla ja Mikkelin ammattikorkeakoulun kanssa vuonna 2014. Maaliskuussa 2015 orkesteri teki Sibeliuksen juhlavuoteen liittyen konserttikiertueen Etelä-Koreaan ja Kiinaan.

Ensemble Nylandia

Ensemble Nylandia är en sammanslutning av professionella instrumentalister inom tidig musik, som grundades 2009 i Helsingfors av cembalisten, klavikordisten och organisten Matias Häkkinen. Ensemble Nylandia förnyar och förbryllar barockmusikfältet med sina innovativa risktagningar, ger sina

Ensemble Nylandia on cembalisti ja kosketinsoittaja Matias Häkkisen vuonna 2009 Helsingissä perustama nuoren sukupolven barokkimusiikkoiden yhteenliittymä. Ensemble Nylandia uudistaa ja hämmennää barokkimusiikkikenttää innovatiivilla riskinotoillaan, antaa omille jäsenilleen ti-

medlemmar möjligheten att presentera sitt professionella kunnande och gör produktioner med andra konstnärer.

Orkesterns kärna är exceptionellt stor, med en basso continuo-sektion på över tio musiker. Det mångsidiga och kreativa bruket av basso continuo-sektionen har fått beröm av både rockpoliser som vill ha en mustig bas och barockkonnässörer som uppskattar teorbens sensträngar eller cembalons fjäderplektra. Kring basso continuo-sektionen har en mångsidig samling musiker växt fram: en egen renässansensemble, virtuosa instrumentalister, ett kollektiv som kombinerar ny och gammal musik samt långvariga och kontinuerliga samarbeten med fantastiska sångsolister.

Tyngpunkterna och de mest populära teman har varit olika solistkonserter och dramatiska projekt, samt även mindre känd opera- och oratorierepertoar. Säsongen 2021-22 fokuserar Ensemble Nylandia på renässansomusik med stöd av Konststiftelsen och Föreningen Konstsamfundet.

laisuuden esitellä ammattitaitoaan sekä tekee produktioita myös muiden taiteilijoiden kanssa.

Orkesterin sydän on parhaimmillaan poikkeuksellisen suuressa yli kymmenpäisessä basso continuo -ryhmässä. Sen monipuolin ja idearikas käyttö on saanut kehuja niin muhevaa bassoa arvostavilta rockpoliiseilta kuin teorbin suolikielistä tai cembalon sulkakynsistä viehättyneiltä barokkikonosööreiltä. Basso continuo -ryhmän ympärille on syntynyt monipuolisesti erilaisia kokoonpanoja: oma renessanssihyte, virtuoosi-instrumentalistejä, vanhaa ja uutta musiikkia yhdistelevä ryhmä, sekä pitkään jatkuneet yhteistyöprojektit upeiden laulusolistien kanssa.

Ensemble Nylandian keskeiset painopisteet ja suosituimmat teemat ovat olleet erilaiset konsertot sekä draamalliset projektit, muukaan lukien vähemmän tunnettu ooppera- ja oratorio-ohjelmisto. Kaudella 2021–22 Ensemble Nylandia keskittyy renessanssimusiikkiin Koneen Säätiön ja Föreningen Konstsamfundetin tuella.

Ilmajokibördiga **Jukka Mäkelä** började spela violin som femåring. Violinstudierna vid Södra Österbottens musikinstitut ledde honom i ett tidigt skede in på orkesterspelandets och kammarmusikens vägar. Sina yrkesinriktade studier genomförde Mäkelä vid Päijät-Häme konservatorium under ledning av Pertti Sutinen och fortsättningsstudierna vid Mellersta Österbottens konservatorium under ledning av John Crawford. Utöver detta kompletterade han sina violinstudier vid Norges musikhögskola.

Den mångsidiga musikerkarriären innehåller positioner som stämsedare och konsertmästare i Vasa stadsorkester och Seinäjoki

Jukka Mäkelä
verksamhetsledare
toiminnanjohtaja

Ilmajokelta lähtöisin oleva **Jukka Mäkelä** aloitti viulunsoiton 5-vuotiaana. Alkuopinnot Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistossa johtivat jo varhaisessa vaiheessa orkesterisoiton ja kamarimusiikinsaloihin. Opinnot jatkuivat Päijät-Hämeen konservatoriossa Pertti Sutisen johdolla ja jatko-opinnot Keski-Pohjanmaan konservatoriossa John Crawfordin johdolla. Lisäksi hän täydensi viuluopintojaan Norjan musiikkikorkeakoulussa.

Monipuolinen muusikonura käsittää konserttimestarint ja äänenjohtajan toimia Seinäjoen ja Vaasan kaupunginorkesterereissa sekä pitkäaikaisen jäsenyyden Keski-Pohjanmaan

stadsorkester, samt långvarigt medlemskap i Mellersta Österbottens Kammarorkester. Som pedagog har Mäkelä fungerat bland annat vid Mellersta Österbottens konservatorium.

Från år 2006, efter slutförda studier i kulturförvaltning vid Norges musikhögskola, fungerade Mäkelä som informatöroducent för Vasa stadsorkester. År 2008 var han tf. verksamhetsledare för Musikfestspelen Korsholm och 2011 tf. rektor för Korsholms musikinstitut. År 2009 började han som verksamhetsledare för Kimitoöns Musikfestspel. Åren 2015–2022 var anställd som notbibliotekarie-producent och hösten 2017 fungerade han som tf. intendent för S:t Michels stadsorkester. Från och med våren 2022 började han som notbibliotekarieproducent för Åbo filharmoniska orkester.

Kamariorkesterissa. Pedagogin ominaisuudessa Mäkelä on toiminut mm. Keski-Pohjanmaan konservatoriossa.

Vuodesta 2006, Norjan musiikkikorkeakoulussa suoritettujen taidehallinnon opintojen jälkeen, Mäkelä toimi tiedottaja-tuottajana Vaasan kaupunginorkesterissa vuoteen 2015 saakka. Vuonna 2008 hän toimi vt. toiminnanjohtajana Korsholman Musiikkijuhilla ja 2011 vt. rehtorina Mustasaaren musiikkiopistossa. Kemiönsaaren Musiikkijuhlien toiminnanjohtajana hän aloitti vuonna 2009. Vuosina 2015–2022 hän toimi Mikkelin kaupunginorkesterin nuotistonhoitaja-tuottajana ja syksyn 2017 samaisen orkesterin vt. intendenttinä. Keväällä 2022 hän aloitti Turun filharmonisen orkesterin nuotistonhoitaja-tuottajana.

ÄR DU REDAN MEDLEM?

Som medlem är du med och utvecklar och stöder Musikfestspelen.

Som medlemsförmån får du:

- 5 e rabatt på grundbiljettpiset
på vissa konserter
- programboken gratis

Medlem blir du genom att betala medlemsavgiften 20 e / år till föreningens konto FI47 4055 0010 9218 11. Vänligen ange telefonnummer, e-post och postadress i meddelandefältet. Du kan även bli medlem vid konsertbesöket och betala avgiften vid biljettkassan.

JOKO OLET JÄSEN?

Kemiönsaaren Musiikkijuhlien jäsenenä olet mukana kehittämässä ja tukemassa Musiikkijuhlia.

Jäsenetuna saat:

- 5 e alennusta tietyistä konserttilipuista
- ohjelmakirjan ilmaiseksi

Jäseneksi voit liittyä maksamalla jäsenmaksun 20 e / vuosi yhdistyksen tilille FI47 4055 0010 9218 11. Merkitse viestikenttään puhelinnumero, s-posti ja osoite. Liittyä voit myös konserttien yhteydessä maksamalla jäsenmaksun lippukassalla.

RESTAURANGER OCH CAFÉER - RAVINTOLOITA JA KAHVILOITA

Café Holmbergs Four C

Hertsbölevägen - Hertsbölientie 1,
25900 Dalsbruk - Taalintehdas
+358 (0)40 0941095
info@holmbergs.fi, www.viggskar.com

Café Söderlångvik

Amos Andersonvägen - Amos Andersonintie 2, 25870 Dragsfjärd
+358 (0)2 425 037
cafe@soderlangvik.fi, www.soderlangvik.fi

Café Adele (Sagalund)

Museivägen - Museotie 7, 25700 Kemiö
+358 40 7775 745
www.sagalund.fi/fi/cafe-adele-2

DB Marina Bistro

Strandvägen - Rantatie, 25900 Dalsbruk
+358 (0)440 221 321
bistro@dbmarina.fi, www.dbmarina.fi

Gammelby House

Bjärnåvägen - Perniöntie 592, 25650 Strömma
+358 40 1650 656
gammelbyhouse@gmail.com

Cake My Way

Engelsbyntie 8, 25700 Kemiö
+358 (0)400 832 285

Farmors Café, Högsåra

+358 (0)2 466 5711
info@farmorscafe.fi, www.farmorscafe.fi

Mac Daniel's Grill

Arkadiavägen - Arkdiantie 11
25700 Kimito - Kemiö
+358 (0)400 538 984, info@macdanielsgrill.fi
www.macdanielsgrill.fi

Ravintola Kansakoulu

Brännbodavägen - Brännbodantie 71
25830 Västanfjärd
+358 (0)44 977 6810, info@kansakouluun.fi
www.kansakouluun.fi

Kasnäs Paviljong

Kasnäsvägen - Kasnäsintie 1294, 25930 Kasnäs
+358 (0)2 5210 115
henrika.eneestam@kasnas.com
www.kasnas.com

Källarvinden

Kasnäs byväg - Kasnäs kylätie 10
25930 Kasnäs
+358 40 0938661, www.kallarvinden.com

Konditori Mazarin - Kondotoria Mazarin

Engelsbyvägen - Engelsbyntie 3
25700 Kimito - Kemiö
+358 (0)2 421 910
kimito.bagare@dnainternet.net
www.kimitobagare.fi

Rantolan Puoti ja Rantolan B&B

Karunantie 1205, 21590 Karuna
+358 (0)40 738 8853, info@rantolanpuoti.fi
www.rantolanpuoti.fi

Ravintola Portside

Stallbacksvägen - Tallimäentie 8
25900 Taalintehdas - Dalsbruk
+358 (0)2 466 1745
office@portside.fi, www.portside.fi

Road Cafe Yttis

Ytterkullavägen - Ytterkullantie 1
25870 Dragsfjärd
+358 (0)40 0540 835
roadcafeyttis@gmail.com

Strand

Dalsbruksvägen - Taalintehtaan tie 694,
25900 Dalsbruk - Taalintehdas
+358 (0)400 481 028,
reception@strandhotelllet.fi
www.strandhotelllet.fi

Bruksbastun - Ruukin sauna

Parkvägen - Puistotie 2
25900 Taalintehdas - Dalsbruk
+358 40 632 6646, henna@ruukinsauna.fi
www.ruukinsauna.fi

Ravintola Merikruunu

Pensionatvägen - Täysihoitolantie 6
25870 Dragsfjärd
+358 50 3805671
www.saaristohotellimerikruunu.fi

Terrassn

Kalkholmsvägen - Kalkholmenintie 43
25830 Västanfjärd
+358 40 523 9637, pete@terrassn.fi
www.kalkholmenmarina.fi

Ullman's Villa

Huvilatie 1
25900 Taalintehdas
+358 (0)40 6752570
villa@gmail.com

ÖVERNATTNING PÅ KIMITOÖN ELLER I SALO MAJOITUSPAIKKOJA KEMIÖNSAARELLA JA SALOSSA

Hotel Bjäckas Golf

Västanfjärdsvägen - Västanfjärdintie 655
25840 Nivelax
+358 (0)44 018 4653
bjarkas@bjarkas.com

Hotel Galaxy

Arkadiavägen - Arkdiantie 11
25700 Kimito - Kemiö
+358 (0)2 420 6312
info@macdanielsgrill.fi

Saaristokylpylä Kasnäs Skärgårdssbad

Kasnäsvägen - Kasnäsintie 1294
25930 Kasnäs
+358 (0)2 521 0100
info@kasnas.com

Storfinnhova Gård

Finnhovavägen - Finniovantie 163
25860 Björkboda
+358 (0)2 424 203, info@storfinnhova.com

Strandhotellet

Dalsbruksvägen - Taalintehtaan tie 694
25900 Taalintehtdas - Dalsbruk
+358 (0)400 481028
reception@strandhotellet.fi

Labbnäs semesterhem - Labbnäsin loma-koti

Labbnäsvägen - Labbnäsintie 66
25870 Dragsfjärd
+358 40 833 0495
labbnas@labbnas.fi

Ceracon

Sabbelsvägen - Sapelintie 8
25900 Dalsbruk - Taalintehtdas
+358 40 771 1648
info@ceracon.fi

Bed & Breakfast Kansakoulu

Brännbodavägen - Brännbodantie 71
25830 Västanfjärd
+358 44 977 6810
info@kansakouluun.f

Hotel Villa Ekbladh

Vestanviksvägen - Vestanvikintie 95
25830 Västanfjärd
+358 40 055 5775
christian.nystrom@octafinance.fi

Saaristohotelli Merikruunu

Pensionatvägen - Täysihoitolantie 6
25870 Dragsfjärd
+358 50 3805671
hotelmerikruunu@gmail.com

Rantolan B&B

Karunantie 1205
21590 Karuna
+358 (0)40 738 8853
info@rantolanpuoti.fi

Petri & Puuro

Rosala Böleentie 169 B
5950 Rosala
+358 (0)40 50 50 912

Ullman's Villa

Huvilatie 1
25900 Taalintehtdas
+358 (0)40 6752570
villa@gmail.com

Mathildan Marina - hotel

Ruukinrannantie 4
25660 Matilda
+358 (0)2 250 2432
info@mathildanmarina.fi

Hotel Sokos Rikala, Salo

Asemakatu 15
24100 Salo
+358 (0)2 7744 100
rikala.salo@sokoshotels.fi

NYTTIGA LÄNKAR HYÖDYLISIÄ LINKKEJÄ

Kimitoöns restauranger och inkvartering
Kemiönsaaren majitus- ja ravintolapalvelut
www.visitkimitoon.fi

Salo stads turistinfo - Salon matkailuneuvonta
www.visitsalo.fi

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPELS ARTISTER UNDER ÅREN 1999–2022 KEMIÖNSAAREN MUUSIKKIJUHLIEN TAITEILIJOITA VUOSINA 1999–2022

Ensembler & orkestrar - Yhtyeet ja orkesterit

Arktinen Hysteria, blåskvintett - puhallinkvintetti; 2017
Avanti! Ensemble; 2019
BarockOstrobothnia; 2012, 2013
Bellman Ensemble; 2009
Bravade, blockflöjtskvartett - nokkahuilukvartetti; 2016
Doina Klezmer; 2011
Ensemble Berlin, blåskvintett - puhallinkvintetti; 2010
Ensemble Nylandia; 2022
Ensemble Transparent; 2012
Finländska barockorkestern - Suomalainen barokkiorkesteri; 2016, 2021
JPP, Järvelän Pikkupelimannit; 2006
Jubilate-kören - Jubilate-kuoro; 2001
Jyväskylä Sinfonia; 2021
Kammarorkesteri - Kamariorkesteri
Soli Deo Gloria; 2013
La Tempesta, kammarorkesteri - kamariorkesteri; 2008
Mellersta Österbottens Kammarorkesteri - Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri; 2015, 2018
Meta4, stråkkvartett - jousikvartetti; 2016
Nasevat Kurtut; 2012
Nya Helsingfors-kvartetten - Uusi Helsinki -kvartetti; 2012, 2018
Opera Big Band; 2011
Philharmonic Wind Players Berlin, blåskvintett - puhallinkvintetti; 2014, 2015
Rodin-Quartett; 2004, 2011
S:t Michels stadsorkester - Mikkelin kaupunginorkesteri; 2022
Sibelius Piano Trio; 2015
Symfoniorkestern - Sinfoniaorkesteri Vivo; 2011
Tangueros Polares; 2008
Vox Artis, kammarorkesteri - kamariorkesteri; 2005
Wegelius Kammarstråkar - Kamarijouset; 2017
Wellen-trio; 2007
Wendell Brunious and His New Orleans Jazz Ensemble; 2010
Zagros-kvartetten - Zagros-kvartetti; 2021
Zingara-kvartetten - Zingara-kvartetti; 2007

Artister - Taiteilijat

Tommi Aalto, vla; 2004
Petri Aarnio, vl; 2012, 2018, 2019
Tiina Aho-Erola, bar.vl; 2021
Tatu Ahola, viol; 2022

Tero Airas, vlc; 2007
Marjatta Airas, voc & dan; 2007
Dag-Ulrik Almqvist, org;
Taija Angervo, vl; 2012, 2018
Ilari Angervo, vla; 2012, 2018
Katri Antikainen, e-vlc & canto; 2022
Sanni Antikainen, cemb; 2022
Petri Arvo, rec & bsn; 2022
Saida Bar-Lev, vl & vla; 1999, 2002
Birgit Beckherrn, S; 2008, 2013
Marcel Bergman, vlc; 1999, 2002
Kati Bergman, p; 2008
Anna-Liisa Bezrodny, vl; 2018, 2022
Gergely Bogány, p; 2003
Joanna Broman, cemb & pf; 2008
Wendell Brunious, tpt; 2010
Petri Bäckström, T; 2011
Milana Chernyavská, pf; 2019
Niall Chorrell, T; 2013
Ana Chumachenko, vl; 2003
Sophie Dartigalongue, bsn; 2014, 2015
Félix Dervaux, hn; 2014, 2015
Dilbér, S; 1999
Tomas Djupsjöbacka, vlc; 2016
Gustav Djupsjöbacka, p; 2000
Henri Dunderfeldt, cb; 2004, 2010, 2013
Pertti Eerola, p; 2008
Egor Egorkin, fl; 2014, 2015
Arvid Engegård, vl; 2001
Solveig Eriksson, p; 2013
Johannes Erkes, vla; 2005
Ismo Eskelinen, gtr; 2005, 2007
Sunniva Fagerlund, rec; 2016
Bengt Forsberg, p & org; 2016, 2017
Pauliina Fred, rec; 2016, 2021
Sonja Fräki, p; 2011, 2017
Roland Glassl, vla; 2022
Robert de Godzinsky, p; 2010
Itamar Golan, p; 1999
Mark Gothóni, vl; 1999, 2003, 2005
Ralf Gothóni, p & dir; 2018
Pirmin Grehl, fl; 2010
Monica Groop, M; 2003
Folke Gräsbeck, p; 2021, 2022
Roope Gröndahl, p; 2018
Jan-Erik Gustafsson, vlc; 2003, 2005, 2017, 2018, 2022
Marion Göbel, bar.vlc; 2012
Hanna Haapamäki, rec; 2016
Varpu Haavisto, vl.gam; 2000
Ida Haendel, vl; 1999
Ulla Hammarberg, vlc; 2008
Tuomas Hannikainen, dir; 2015
Christoph Hartmann, ob; 2010, 2013, 2014

- Yoshifumi Hata, T; 2010
Ville Hautakangas, p; 2004
Esa Heikkilä, dir; 2011
Ikkka Heinonen, jouh & vlne; 2019
Ville Hiltula, bandoneón; 2008
Matti Hirvikangas, vla; 2003
Timo Holopainen, bar.vl; 2013
Louna Hosia, bviol & jouh; 2019, 2021
Emilia Hoving, dir; 2021
Mia Huhta, S; 2016
Laura Hynninen, harp; 2009
Jorma Hynninen, Bar; 2007
Tommi Hytinen, hn; 2017
Matias Häkkinen, cemb; 2019, 2022
Aapo Häkkinen, cemb; 2000
Matti Iiramo, trbn; 2010
Petteri Iivonen, vl; 2015
Merja Ikkelä, acc; 2012
Mikko Ikäheimo lute; 2022
Johanna Isokoski, S; 2022
Stefan de Leval Jezierski, hn; 2010
Kirsikka de Leval Jezierski, vla; 2010
Helena Juntunen, S; 2009-2011
Hanna Juutilainen, fl; 2019
Tapani Jämsen, perc; 2011
Norbert Kaiser, cl; 2022
Kaisa Kallinen, vl & bar. vl; 2021
Hanna Kangasniemi, rec; 2016
Atte Kekkonen, vocll; 2008-2010
Laura Kemppainen, ob; 2017
Kreeta-Maria Kentala, vl, dir; 2012, 2013
Atte Kilpeläinen, vla; 2015, 2016
Teija Kivinen, bar.vl; 2013
Teppo Koivisto, p; 2002, 2004
Katja Kolehmainen, vlc; 2004, 2008, 2009, 2011, 2012
Markku Kolehmainen, hn; 2004
Timo Korhonen, gtr; 2009
Sonja Korkeala, vl; 2002, 2004, 2006-2019, 2022
Katinka Korkeala, vl; 1999-2001, 2003-2019
Sampo Korkeala, vlc; 2015
Tom Krause, Bar; 2000
Petri Kumela, gtr; 2017, 2019
Teemu Kupiainen, vla; 2000, 2007
Kristiina Kuusisto, bandoneón; 2006
Jaakko Kuusisto, vl; 2002
Pekka Kuusisto, vl; 2001
Eveliina Kytölä, p & fp; 2009-2011
Anna-Mari Kähärä, voc; 2001
Joel Laakso, vlc; 2001, 2012
Sennu Laine, vlc; 2000
Tiina Laitinen, p; 2006
Juhani Lamminmäki, dir; 2013
Ursula Langmayr, S; 2013
Ishay Lantner, cl; 2014, 2015
Sampo Lassila, cb; 2011
- Risto Lauriala, p; 2002
Tuomas Lehto, vlc; 2018
Markku Lepistö, bandoneón & acc; 2011
Ursulavon Lerber, p; 2006
Ingrid Lindblom, vl; 2004, 2007
Tuuli Lindeberg, S; 2019
Birger Lindström, cl; 2010
Maija Linkola, vl; 2012
Jussi Littunen, p; 2013
Malla Lounasheimo, cb; 2013
Hanne Lund, bar.vl; 2012, 2013
Markku Luolajan-Mikkola, vl.gam; 2000
Essi Luttinen, M; 2011-2013
Oscar Lysy, vla; 2003
Janne Maarala, p; 2009
Terhi Mali, bar.vl; 2012, 2013
Ilpo Mansnerus, fl; 2007
Anthony Marini, tviol; 2019, 2021
Siegfried Mauser, p; 2009
Niamh McKenna, fl; 2018
Diyang Mei, vla; 2019
Janne Mertanen, p; 2005
Laura Mikkola, p; 2001
Jyrki Mylläri, gtr; 2007
Eeva Mäenluoma, cl; 2012
Mari Mäntylä, decacorde; 2006
Ellen Nisbeth, vla; 2017
Irma Niskanen, vl; 2016
Tomas Nuñez-Garcés, vlc; 2007
Erica Nygård, fl; 2012, 2021
Matti Närahinsalo, fl; 2017
Artu Ollikainen, p; 2013
Sakari Oramo, vl; 2000
Anna Othman, dan; 2009
Andreas Ottensamer, cl; 2010
Ikkka Paananen, p; 1999
Tuula Paavola, A; 2013
Ricardo Padilla, gtr; 2009
Arja Paju, gtr; 2009
Mari Palo, S; 2011
Eero Palviainen, teorb; 2013, 2021
Hedvig Paulig, S; 2021
Fredrik Paulsson, vl; 2017
Riku Pelo, Bar; 2011
Samuli Peltonen, vlc; 2014–2016, 2019
Minna Pensola, vl; 2016
Tiina Penttilä, S; 2004
Alfredo Perl, p; 2022
Petteri Pitko, cemb; 2012, 2013, 2016, 2021
Liisa Pohjola, p; 2000
Juho Pohjonen, p; 2015
Niklas Pokki, p; 2011
Lauri Pulakka, bar.vlc; 2013
Sara Puljula, cb; 2012
Merja Pyrhönen, bar.vl; 2013
Julius Pyrhönen, cb; 2008
Laura Pyrrö, S; 2006

Alma Pöysti, narr.; 2021
Ilmo Ranta, p; 2002, 2003, 2004, 2013
Jukka Rautasalo, dviol & dir; 2019
Heikki Rautasalo, dir; 2005
Erkki Rautio, vlc; 2000, 2001, 2008
Martti Rautio, p; 1999-2008, 2010
Clara Reinikainen, vocl; 2009
Valeria Resjan, p; 2007, 2014
Christoph Richter, vlc; 2013
Tuula Riissalo, bar.vla; 2021
Cornelius Rinderle, bsn; 2010
Anna Rinta-Rahko, cb & bviol; 2021
Astrid Riska, dir; 2001
Senja Rummukainen, vlc; 2019
Kaisa Ruotsalainen, bar.vl; 2022
Johanna Rusanen-Kartano, S; 2018
Esa Ruuttunen, Bar; 2013
Jaakko Ryhänen, B; 2008
Ilmari Räikkönen, p; 2007
Thomas Rönnholm, perc; 2010
Petteri Salomaa, B; 2002
Pekka Sarmano, cb; 2010
Antti Sarpila, dir & sax; 2011
Arto Satukangas, p; 1999
Oonasofia Saukkonen, dan; 2009
Hariolf Schlichtig, vla; 2013, 2014, 2016, 2019
Wolfram Schmitt-Leonardy, p; 2009
Päivi Severeide, harp; 2012, 2013, 2018, 2021
Naoko Shibayama-Aarnio, p; 2012
Martina Simola, tpt; 2012
Mihail Slobodjanjuk, vla; 2002
Ulla Soinne, vla; 2002, 2006, 2008, 2009
Christoffer Sundqvist, cl; 2017
Gabriel Suovanen, Bar; 2017
Jan Söderblom, vl, dir; 2004, 2022
Ulla Tapaninen, vocl; 2012
Janne Tateno, vl; 2008, 201
Izumi Tateno, p; 2000, 2006
Torleif Thedéen, vlc; 2003, 2005
Kirsti Thum, S; 2005
Torsten Tiebout, vla & bar.vla; 2012, 2013
Antti Tikkanen, vl; 2016
Risto Toppola, perc; 2009
Ingolf Turban, vl; 2014, 2015
Barbara Turban, vla; 2014
Anna Kreeta Turunen, vla; 2001
Jari Tyni, p; 2005
Gerhard Urban, vl; 2004, 2011
Miika Uuksulainen, vlc; 2021
Sini Vahervuo, rec; 2022
Jari Valo, vl; 2002
Timo-Veikko Valve, vlc; 2002
Hannu Vasara, bar.vl; 2011, 2012, 2021
Camilla Vilkman, vla; 2021
Siiri Virkkala, bar.vl; 2012, 2013
Otto Virtanen, bsn; 2004, 2007
Jori Vuorinen, p; 2010

Elina Vähälä, vl; 2005
Ville Väätäinen, cb; 2014
Martin Wandel, vla; 2004, 2011
Clemens Weigel, vlc; 2004, 2011
Sofia Wilkman, p; 2007
Ulrich Wolff, cb; 2011
Ann-Louise Wägar, bsn; 2017
Tuomas Ylinen, vlc; 2006, 2007, 2010
Marko Ylönen, vlc; 1999, 2001, 2004, 2008, 2009
Tuulia Ylönen, cl; 1999, 2001, 2004, 2005, 2007, 2008, 2016
Wen Xiao Zheng, vla; 2009, 2010, 2018
Annemarie Åström, vl; 2017

Förkortningar - Lyhenteet

A = alt - alto
acc = dragspel - harmonikka
archl = ärkeluta - arkkiluuttu
B = bas - basso
Bar = baryton - baritoni
bar. = barock - barokki
bsn = fagott - fagotti
canto = sång - laulu
cb = kontrabas - kontrabasso
cemb = cembalo
cl = klarinett - klarinetti
dan = dans - tanssi
fl = flöjt - huiliu
fp = fortepiano
gtr = gitar - kitara
harp = harpa - harppu
jouh. = stråkharpa - jouhikko
hn = valthorn - käyrätorvi
lute = luta - luuttu
M = mezzosopran - mezzo-sopraano
narr. = berättare - kertoja
ob = oboe
org = orgel - urut
perc = slagverk - lyömäsoittimet
p = piano
rec = blockflöjt - nokkahuili
S = sopran - sopraano
T = tenor - tenori
tbn = trombone - pasuuna
tpt = trumpet - trumpetti
vl = violin - viulu
vla = altviolin - alttoviulu
vlc = cello - sello
viol = viola da gamba
dviol = diskantgamba - diskantigamba
tviol = tenorgamba - tenorigamba
bviol = basgamba - bassogamba
vln = violone
voc = sång - laulu

URUPPFÖRANDEN UNDER KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL KANTAESITYKSET KEMIÖNSAAREN MUUINKIJUHLILLA

Mark Gothóni: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2

11.7.1999 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Mark Gothóni, Katinka Korkeala (violin - viulu), Saida Bar-Lev (altviolin - alttoviulu), Marko Ylönen (cello - sello)

Pehr Henrik Nordgren: Stråkkvintett - Jousikvintetto op. 110

4.7.2000 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sakari Oramo, Katinka Korkeala (violin - viulu), Teemu Kupiainen (altviolin - alttoviulu), Erkki Rautio, Sennu Laine (cello - sello)

Einojuhani Rautavaara: Cellosonat nr 1 - Sellosonaatti nro 1

10.7.2001 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Erkki Rautio (cello - sello), Martti Rautio (piano)

Jaakko Kuusisto: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2 "Dancez" op. 9

12.7.2002 Dragsfjärds kyrka - Dragsfjärdin kirkko

Jari Valo, Sonja Korkeala (violin - viulu), Mihail Slobodjanjuk (altviolin - alttoviulu), Timo-Veikko Valve (cello - sello)

Mark Gothóni: Stråktrio - Jousitrio

11.7.2003 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ana Chumachenko (violin - viulu), Oscar Lysy (altviolin - alttoviulu), Torleif Thedéen (cello - sello)

Asta Hyvärinen: SumuS

30.6.2004 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Nina Källberg, (flöjt - huili), Harri Wallenius (klarinett - klarinetti), Jari Hongisto (trombon - pasuuna), Antti Suoranta (slagverk - lyömäsoittimet), Ingrid Lindblom (violin - viulu), Jouni Rissanen (altviolin - alttoviulu)

Paavo Korpijaakkko: Pianokvintett - Pianokvintetto

3.7.2004 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Martti Rautio (piano), Katinka Korkeala, Jan Söderblom (violin - viulu), Tommi Aalto (altviolin - alttoviulu), Marko Ylönen (cello - sello)

Asta Hyvärinen: Stride för harpa

30.6.2005 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Lily-Marlene Puusepp (harpa - harppu)

Markku Klami: Glow

30.6.2005 Wrethalla, Kimito - Kemiö

Henna Jämsä (klarinett - klarinetti), Jukka Rajala (trumpet - trumpetti), Tanja Nisionen (valthorn - käyrätörvi), Antti Suoranta (slagverk - lyömäsoittimet), Lily-Marlene Puusepp (harpa - harppu), Pasi Helin, Hanna Kosonen (piano)

Mark Gothóni: Klarinettkvartett - Klarinettkvartetto

3.7.2005 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Tuulia Ylönen (klarinett - klarinetti), Mark Gothóni (violin - viulu), Johannes Erkes (altviolin - alttoviulu), Torleif Thedéen (cello - sello)

Maria Kallionpää: Pour la ultima...

27.6.2006 Villa Lande

Izumi Tateno (piano)

Paavo Korpijaakkko: Water: elements

2.7.2006 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Izumi Tateno (piano)

Einojuhani Rautavaara: Summer Thoughts

11.7.2008 Dalsbruks kyrka - Taalintehtaan kirkko

Katinka Korkeala (viulu), Martti Rautio (piano)

Kalevi Aho: Stråkkvintett - Jousikvintetto "Hommage á Schubert"

7.7.2009 Dragsjärds kyrka - Dragsjärdin kirkko

Katinka Korkeala, Sonja Korkeala (violin - viulu), Ulla Soinne (altviolin - alttoviulu),

Marko Ylönen, Katja Kolehmainen (cello - sello)

Jouni Kaipanen: Inno, för altviolin och piano - alttoiululle ja pianolle

6.7.2010 Västanfjärds nya kyrka - Västanfjärdin uusi kirkko

Wen Xiao Zheng (altviolin - alttoviulu), Martti Rautio (piano)

Jouni Kaipanen: Var det Edith? för sopran, stråkkvintett och piano - sopraanolle, jousikvintetille ja pianolle, op. 95

17.7.2011 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Helena Juntunen (sopran - sopraano), Rodin-Quartett: Sonja Korkeala, Gerhard Urban (violin - viulu), Martin Wandel, (altviolin - alttoviulu), Clemens Weigel (cello - sello), Ulrich Wolff (kontrabass - kontrabasso), Eveliina Kytölä (piano)

Juho Miettinen: Kolme askelta, för mezzosopran, flöjt och harpa - mezzosopraanolle, huilulle ja harpulle

10.7.2012 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Essi Luttinen (mezzosopran - mezzosopraano),

Ensemble Transparent: Erica Nygård (flöjt - huili), Torsten Tiebout (altviolin - alttoviulu), Päivi Severeide (harpa - harppu)

Jyrki Linjama: Das fließende Licht der Gottheit, för mezzosopran och piano - mezzosopraanolle ja pianolle

9.7.2013 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Essi Luttinen (mezzosopran - mezzosopraano), Ilmo Ranta (piano)

Aulis Sallinen: Stråkkvartett nr 6 - Jousikvartetto nro 6

8.7.2014 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sonja Korkeala, Katinka Korkeala (violin - viulu), Hariolf Schlichtig (altviolin - alttoviulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

Lotta Wennäkoski: Pääarme (Fållen), för pianotrio - pianotriolle

7.7.2015 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Sibelius Piano Trio: Juho Pohjonen (piano), Petteri Iivonen (violin - viulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

Kimmo Hakola: Stråkkvartett nr 4 - Jousikvartetto nro 4

12.7.2016 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Meta4: Antti Tikkainen, Minna Pensola (violin - viulu),

Atte Kilpeläinen (altviolin - alttoviulu), Tomas Djupsjöbacka (cello - sello)

Jyrki Linjama: Sonata da chiesa III för cembalo - cembalolle

15.7.2016 Hitis kyrka - Hiittisten kirkko

Petteri Pitkä, cembalo

Sebastian Fagerlund: Windways

17.7.2016 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Bravade: Pauliina Fred, Sunniva Fagerlund, Hanna Haapamäki, Hanna Kangasniemi (Blockflöjt - Nokkahuili)

Kimmo Hakola: Blåskvintett nr 1 - Puhallinkvintetto nro 1 op. 96 "Compressions"

13.7.2017 Salon taidemuseo Veturitali

Arktinen Hysteria: Matti Närhinsalo (flöjt - huili), Laura Kemppainen (oboe), Christoffer Sundqvist

(klarinett - klarinetti), Tommi Hyttinen (valthorn - käyrätörvi), Ann-Louise Wägar (fagott - fagotti)

Osmo Tapio Räihälä: Kalliokirkuja (brokseglaren)

Veli-Matti Puumala: Taivaanvuohi – Hämähäkki (enkelbeckasinen – spindeln)

Ichiro Hirano: Heikegani (Heikeopsis japonica)

14.7.2017 Tykö kyrka - Teijon kirkko

Petri Kumela (gitarr - kitara)

Aulis Sallinen: Åtta miniatyror för piano - Kahdeksan miniatyyriä pianolle op. 110

10.7.2018 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ralf Gothóni (piano)

**Aulis Sallinen: Kammarmusik IX - Kamarimusiikki IX op. 112 "Nocturne" (Eino Leino 1903),
för sångare och stråkkorkester - laulusolistille ja jousiorkesterille**

15.7.2018 Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Ralf Gothóni (dirigent - kapellimestari), Johanna Rusanen (sopran - sopraano),
Mellersta Österbottens Kammarorkester - Keski-Pohjanmaan Kammarorkesteri

Jyrki Linjama: Stråkkvartett nr 2 - Jousikvartetto nro 2, Allerheiligenstag III

10.7.2019 Karuna kyrka - Karunan kirkko

Sonja Korkeala, Katinka Korkeala (violin - viulu), Diyang Mei (altviolin - alttoviulu), Samuli Peltonen (cello - sello)

Olli Kortekangas: Due per due, för två violiner - kahdelle viululle

11.7.2019 Salon taidemuseo Veturitalli

Sonja Korkeala & Katinka Korkeala (violin - viulu)

Jyrki Linjama: Stråkkvartett nr 3 - Jousikvartetto nro 3

12.7.2021 Sandö gård - Sandön kartano

Zagros-kvartetten - Zagros-kvartetti:

Hannu Vasara, Kaisa Kallinen (violin - viulu), Camilla Vilkman (altviolin - alttoviulu), Miika Uuksulainen (cello - sello)

Artu Takalo: That Night On A Balcony

13.7.2021 Westers

Erika Nygård (flöjt - huili)

Jyrki Linjama: Stråkkvartett nr 1- Jousikvartetto nro 1

14.7.2021 Karuna kyrka - Karunan kirkko

Zagros-kvartetten - Zagros-kvartetti:

Hannu Vasara, Kaisa Kallinen (violin - viulu), Camilla Vilkman (altviolin - alttoviulu), Miika Uuksulainen (cello - sello)

Niels Burgmann: Fantasie

15.7.2021 Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

Erika Nygård (flöjt - huili)

Ralf Gothóni, Johanna Rusanen & Aulis Sallinen 2018

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL - KEMIÖNSAAREN MUSIIKKIJUHLAT 2022

Styrelsen - Hallitus

Nina Källberg, ordförande - puheenjohtaja
Pälvi Hannonen, viceordförande - varapj.
Leena-Marketta Holsman
Janina Kaita
Marjatta Karikoski
Hanna-Maarit Kohtamäki
Sven-Göran Olin

Suppleanter - Varajäsenet

Eeva Lindroth
Teijo Pitkäranta
Pirkko-Liisa Topelius

Administration - Hallinto

Sonja Korkeala,
konstnärlig ledare - taiteellinen johtaja
Jukka Mäkelä,
verksamhetsledare - toiminnanjohtaja
Erica Giacchetto, producent - tuottaja

Frivilliga arbetsgruppen

Vapaaehtoisten työryhmä

Rabbe Bergström
Stefan Gustafsson
Pälvi Hannonen
Hilkka Harala
Keijo Kääriäinen
Eva Holmberg
Leena-Marketta Holsman
Trygve Isaksson
Seppo Joronen
Janina Kaita
Marjatta Karikoski
Merja Keijonen
Heidi Kemilä
Nina Källberg
Tuula Lehtinen
Eeva Lindroth
Lars-Olof Lindroth
Calicia Lindström
Célia Lindström
Emma Mannio
Eeva Moilanen
Vuokko Nuorteva
Mats Nurmio
Sven-Göran Olin
Susanne Piekkala
Teijo Pitkäranta
Milla Rauma
Kaisa Pyrrö
Micke Sandholm
Tiina Schellenberg
Rabbe Sjöberg
Nina Sjögren
Margó Storm
Anders Sundroos

Marianne Sundroos
Mona Söderblom
Pirkko-Liisa Topelius
Laura Välimäki
Leila Wirtanen

Festivalmedarbetare - Festivaalityöntekijät

Susanna Andersson Liisa Laurikko
Erica Giacchetto Eevertti Mäkelä
Nea Huovinen

Guidning - Opastus

Salon oppaat, Kimitoön - Kemiönsaari:
Marjatta Grenman
Mirja Penna

Ljudteknik - Ääniteknikka

Robert de Godzinsky

Videoteknik - Videotekniikka

Christian de Godzinsky

Pianostämmare - Pianonvirittäjä

Kalle Heurlin
Angelniemen Piano & Flygel Ateljee

Fotografering - Valokuvaus

Patrick Bagge

PROGRAMBOK OCH -BROSCHYR OHJELMAKIRJA JA -ESITE

Presentation - Esittely

Mats Lillhannus
Mikko Ikäheimo
Sanni Antikainen

Översättningar - Käännökset

Nina Källberg Jukka Mäkelä
Mats Lillhannus

Redaktion - Toimitus

Jukka Mäkelä
Erica Giacchetto
Liisa Laurikko

Pärmbild - Kansikuva

Patrick Bagge

Tryckeri - Paino

Grano, Vaasa 2022

Kimitoöns Musikfestspel förbehåller sig rätten till programändringar.

Kemiönsaaren Musiikkijuhat pidättää oikeuden ohjelman muutoksiin.

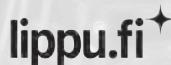
BILJETTFÖRSÄLJNING - LIPUNMYYNTI

PAPPERSBODEN - PAPERIPUOTI

Engelsbyvägen 9 Engelsbyntie
25700 Kimito - Kemiö

+358 (0)44 237 9947, leila@pappersboden.fi, www.pappersboden.fi
Vardagar - Arkipäivisin: 10.00–17.00

Biljetter via Pappersboden utan serviceavgift - Liput Paperipuodista ilman palvelumaksua

LIPPUPISTE

Biljetter via Internet, försäljningsställ och tilläggsinfo: www.lippu.fi
Liput Internetistä, lipunmyyntipisteet ja lisätietoja: www.lippu.fi
0600 900 900 (2 €/påbörjad min. +lna/msa - 2 €/alk.min + mpm/pvm)

Biljetter vid entrén en timme före konserten - Lipunmyynti ovelta tuntia ennen konserttia

BILJETTINFO - LIPPUINFO

Prisgrupper:

Grundbiljett

Studerande, arbetslösa, beväringar

Under 18 år gratis vid dörren

Prisgrupper gäller ej konserter nr 1, 2, 11 och 12.

Mera information om biljetter hittar du på våra webbsidor.

Medlemsrabatt: -5 € rabatt på grundbiljettpriiset på följande konserter: 3, 5, 6, 7, 8 och 13.
Konsert nr 8 med S-Förstånskort 23 €.

Som betalningsmedel fungerar förutom kontanter även bank- och kreditkort samt Smartum kultursedlar och Tyky-Kuntoseteli+.

Grupper och seriebiljetter handhas av Musikfestspelen.

Reserveringsuppgifter för lunch- och buffékonsert anges skilt på programsidorna.

Lippuryhmät:

Peruslippu

Opiskelija, työtön, varusmies

Alle 18-vuotiaat ilmaiseksi ovelta

Lippuryhmät eivät koske konsertteja nro 1, 2, 11 ja 12.

Lisätietoja lipuista löydät verkkosivuiltamme.

Jäsenalennus: -5 € alennusta peruslipun hinnasta seuraavissa konserteissa:

nro 3, 5, 6, 7, 8 ja 13.

Konsertti nro 8 S-Etukortilla 23 €.

Maksuvälineenä konserttipaikalla kävät käteisen lisäksi pankki- ja luottokortit sekä kulttuuriseteli Smartum ja Tyky-Kuntoseteli+.

Ryhmat ja sarjaliput Musiikkijuhlien kautta. Ruokailukonserttien varaustiedot löytyvät ohjelmasivulta kunkin konsertin kohdalta.

Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat
Arkadiavägen - Arkadiantie 5, 25700 Kimito - Kemiö,
+358 (0)400 203 871, musikfestspel@kimitoon.fi

KIMITOÖNS MUSIKFESTSPELS PARTNERS OCH UNDERSTÖDJARE 2022 KEMIÖNSAAREN MUUINKIJUHLIEN YHTEISTYÖKUMPPANIT JA TUKIJAT 2022

Föreningen Konstsamfundet

Svenska Kulturfonden

Centret för konstfrämjande - Taiteen edistämiskeskus

Stiftelsen Emilie och Rudolf Gesellius fond

William Thurings Stiftelse

MES

Kimitoöns kommun - Kemiönsaaren kunta

Musikinstitutet Arkipelag - Musiikkiopisto Arkipelag

Kimitoöns församling - Kemiönsaaren seurakunta

Pemar församling - Paimion seurakunta

Sagu kommun - Sauvon kunta

Angelniemen Piano & Flygel Ateljee

Annonsbladet

Apoteket i Kimito - Kemiön ApteeKKi

Baltic Jazz

J. ja M. Launokorpi

K-Supermarket Kompass, Kimito - Kemiö

Kankaanrannan Puutarha

Karunan kyläyhdistys

Kimito Telefon - Kemiön Puhelin

Kimitoöns Musikgille -

Kemiönsaaren Musiikkikilta

Kimitoöns Saldare

Kulturhus Björkboda

Labbnäs Semesterhem - Lomakoti

Lindan Group / Annonsbladet

LokalTapiola - LähiTapiola

Musikfestspelen Korsholm -

Korsholman Musiikkijuhlat

Norpas

OP Raseborg - Raasepori

Pappersboden - Paperipuoti

Plankton Zwerver

PP-auto Salo

Rantolan Puoti

Rondo Classic

Salon oppaat, Kimitoön - Kemiönsaari

Salon Seudun Sanomat

Sandö gård - Sandön kartano

Seaside LKV

Somerion Säästöpankki

Strandhotelllet

Suur-Seudun Osuuskauppa

Söderlångviks museum - Söderlångvikin museo

Tiarella Blomstertjänst - Kukkapalvelu

Tiileri

YLE

**KIMITOÖNS MUSIKFESTSPEL RIKTAR ETT VARMT TACK TILL ALLA BIDRAGSGIVARE!
KEMIÖNSAAREN MUUINKIJUHLAT KIITTÄÄ LÄMPIMÄSTI TUESTA!**

BILDFÖRTECKNING - KUVALUETTELO

- s. 5 Sonja Korkeala: Mira Alexandra Schnoor
s. 7 Ludwig van Beethoven: Wikimedia Commons
s. 8 Rebecca Clarke: Wikimedia Commons / Hopkins Studio, Denver, Colorado, USA (1919)
s. 9 Sandö gård - Sandön kartano: Patrick Bagge, KIMF
s. 12 Bernhard Crusell: Arkivbild - Arkistokuva
s. 12 Edvard Grieg: Wikimedia Commons / Joseph John Elliott & Clarence Edmund Fry (1888)
s. 13 Felix Mendelssohn: Wikimedia Commons
s. 14 Fanny & Felix Mendelssohn: Arkivbild - Arkistokuva
s. 14 Ida Moberg: Wikimedia Commons
s. 15 Fanny Mendelssohn-Hensel: Wikimedia Commons / Moritz Daniel Oppenheim (1842)
s. 17 Karuna kyrka - Karunan kirkko: Patrick Bagge, KIMF
s. 18 Johann Sebastian Bach: Elias Gottlob Haussmann (1748)
s. 20 Alexandr Glazunov: Wikimedia Commons
s. 23 Leevi Madetoja: Wikimedia Commons
s. 24 Maurice Ravel: Wikimedia Commons
s. 25 Sergej Rachmaninov - Sergei Rahmaninov
s. 26 Jean Sibelius: Wikimedia Commons
s. 28 Wolfgang Amadeus Mozart: Wikimedia Commons
s. 29 Ludwig van Beethoven: Wikimedia Commons
s. 30 Max Bruch: Wikimedia Commons
s. 30 Johannes Brahms: Wikimedia Commons
s. 31 Salon taidemuseo Veturitalli: Patrick Bagge, KIMF
s. 34 Per Brahe: Wikimedia Commons
s. 35 John Dowland: Arkivbild - Arkistokuva
s. 35 François-Hercule de France, duke of Alençon: Wikimedia Commons
s. 36 Axel Oxenstierna: Wikimedia Commons
s. 37 Johann Sebastian Bach: Elias Gottlob Haussmann (1748)
s. 38 Béla Bartók: Wikimedia Commons
s. 39 Jean-Marie Leclair: Wikimedia Commons
s. 40 Jean-Pierre Guignon: Wikimedia Commons
s. 40 Robert Fuchs: Wikimedia Commons
s. 41 Robert Schumann: Wikimedia Commons
s. 41 Ferruccio Busoni: Wikimedia Commons
s. 43 Harrison Weir: The Vain Jackdaw (1881)
s. 47 Ludwig van Beethoven: Wikimedia Commons
s. 48 Claude Debussy: Wikimedia Commons / Atelier Nadar, Paris
s. 49 Arthur Honegger: Wikimedia Commons
s. 50 César Franck: Wikimedia Commons
s. 51 Sonja Korkeala: Mira Alexandra Schnoor
s. 51 Jan Söderblom: Kaapo Kamu
s. 52 Anna-Liisa Bezrodny: Kaupo Kikkas
s. 53 Alfredo Perl: Marco Borggreve
s. 54 Norbert Kaiser: Arkivbild - Arkistokuva
s. 55 Roland Glassl: wildundleise.de
s. 56 Jan-Erik Gustafsson: Kaupo Kikkas
s. 57 Folke Gräsbeck: Eva Nordenswan-Lindén
s. 58 S:t Michels stadsorkester - Mikkelin kaupunginorkesteri: Pihla Liukkonen
s. 59 Ensemble Nylandia: Kari Kohvakka
s. 60 Jukka Mäkelä: Patrick Bagge, KIMF
s. 68 Ralf Gothóni, Johanna Rusanen-Kartano, Aulis Sallinen: Patrick Bagge, KIMF

KIMF = Kimitoöns Musikfestspel - Kemiönsaaren Musiikkijuhlat

KONSERTSTÄLLEN - KONSERTTIPAIKAT

1. Kimito kyrka - Kemiön kirkko

Finnuddsvägen - Suomenkulmantie 13
25700 KIMITO - KEMIÖ

2. Karuna kyrka - Karunan kirkko

Karunan kirkkotie 66
21590 KARUNA

3. Söderlångvik gård - Söderlångvikin kartano

Amos Andersonvägen - Amos Andersonintie 2
25870 DRAGSFJÄRD

4. Café Söderlångvik

Amos Andersonvägen - Amos Andersonintie 2
25870 DRAGSFJÄRD

5. Dalsbruks torg - Taalintehtaan tori

Kolabackavägen - Kolapakantie 1
25900 DALSBRUK - TAALINTEHDAS

6. Sandö gård - Sandön kartano

Sandövägen - Santasaarentie 405
25730 MJÖSUND

7. Salon taidemuseo Veturitalli

Mariankatu 14
24240 SALO

8. & 9. Västanfjärds nya och gamla kyrka

Västanfjärdin uusi ja vanha kirkko
Kyrksvängen - Kirkkokaari
25830 VÄSTANFJÄRD

10. Labbnäs semesterhem - lomakoti

Labbnäsvägen - Labbnäsintie 66
25870 DRAGSFJÄRD

Tilläggsinformation om konsertställena

Lisätietoja konserttipaikoista: www.kimitomusicfestival.fi

1. Kimito kyrka
Kemiön kirkko

2. Karuna kyrka
Karunan kirkko

3. Söderlångvik gård
Söderlångvakin kartano

4. Café Söderlångvik

5. Dalsbruks torg
Taalintehtaan tori

6. Sandö gård
Sandön kartano

7. Salon taidemuseo Veturitalli

8. Västanfjärds nya kyrka
Västanfjärdin uusi kirkko

9. Västanfjärds gamla kyrka
Västanfjärdin vanha kirkko

10. Labbnäs semesterhem - lomakoti

KONSTSAMFUNDET

Svenska
kulturfonden

Taitteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

 **Kimitoön
Kemiönsaari**

**KEMIÖNSAAREN
SEURAKUNTA**

Finland Festivals

**KIMITOÖNS
MUSIKFESTSPEL** **KEMIÖNSAAREN
MUSIKKIJUHLAT**

Verksamhetsledare - Toiminnanjohtaja: Jukka Mäkelä
Arkadiavägen 5 - Arkdiantie 5
25700 KIMITO - KEMIÖ
+358 (0)400 203 871, musikfestspel@kimitoon.fi
www.kimitomusicfestival.fi